

ויתנו לך כתר מלוכה

המלכת ד' בראש השנה

מבית "אז נדברו"

'צאינה וראינה... בעטרה שעטרה לו אמו', אמר להם הקב"ה כביכול אתם קשרתם כתר מלכות בראשי, אין לי מלכות ולא חילות עד שהמלכותם אותי... וכל ימים שאתם בגלות אין לי חילות ומלכות עד שתחזרו למלכותכם דכתיב: 'ועלו מושיעים... והייתה לה' המלוכה. (מדרש שיר השירים)

'גילי מאד בת ציון הריעי בת ירושלים, הנה מלכך יבא לך', '...והקב"ה מכריז להם לצדיקי דור ודור, לא יפה עשיתם שחייבתם לתורתי ולא חיכיתם למלכותי, שבועה היא מלפני שכל מי שמחכה למלכותי אני מעיד בו לטובה, שנא': 'לכן חכו לי נאום ה' ליום קומי לעד'. (פסיקתא רבתי ל"ד).

אמר ר' שמעון בן מנסיא: אין מראין לישראל סימן טוב עד שיחזרו ויבקשו ג' דברים אלו, מלכות שמים, ומלכות בית דוד, ובנין בית המקדש שנא': 'ואחר ישובו בני ישראל ובקשו את ה' אלוקיהם - זו מלכות שמים... (רש"י הושע ב')

ויתנו לך כתר מלוכה

מקבץ מאמרים
מבית 'אז נדברו'
בענייני ראש השנה

כל הזכויות שמורות

משפחת פולק

גאולה 15, חיפה

a8447168@gmail.com

אלול תשפ"ה

לבירור מוקדי המכירה:

052-7683095 054-8446691

הוליגרפיק

עימוד ועיצוב

shiloyoel@gmail.com

050-4127719

תוכן עניינים

ויתנו לך כתר מלוכה - הקדמה

- מה זו המלכת ה'?.....9
- מה פירוש המילולי 'מלכות' ומה זה אומר לי?.....17
- תכל'ס: מה אני אמור לכוין כשאני ממליך את ה' בראש השנה?24
- פורים כיפורים... האם זה תקף גם לערב יום כיפור???.....30
- מה ההיפך מ'המלכה'? מרד - חוסר שיתוף פעולה.....42
- ביאור קצר על הקטע העיקרי בסליחות- שטר, וקיום שטר.....45
- קבלה קטנה, על משקל 'קניין משיכה' שפועל חלות.....57
- המדריך המקוצר לריענון חיי הנישואין- ביני לבין ה'.....62
- טיפ ראשון: ליצור כמה שיותר 'תחומי התעניינות משותפים'.....62
- טיפ שני: למזער פערים ו'ניגודי אינטרסים' עד כמה שניתן.....65
- טיפ שלישי: 'יעד משותף', וכמה שיותר 'מכנה משותף'.....69
- טיפ ד' לחיי נישואין מאושרים: פתיחות רגשית ושקיפות מלאה.....71
- האם שמת לב מה קרה פה???.....73
- איך משתלטים על כ"כ הרבה שיעורי בית בר"ה אחד?.....76
- מעשה שהיה בעלות השחר דמעלי יומא דכיפורי.....79
- למה השופר נבחר כקלף שמבטא את המלכת ה'?.....89
- מאיפה אני יכול לדעת מה באמת באמת ה' רוצה?.....92
- הויה!!! להפגין את הנוכחות של ה' בעולם.....97

סדר בראש - ראש השנה

- מה בין תיווך דירות למכירה לתיווך דירות לקייט?.....101
- קצת סדר בראש מול מערבולת של הצפת רגשות.....113
- הרבש"ע הוא הראשון שמבין אותך! תרגע!.....113

תשובה: פגישת עבודה עניינית ליעול והמשך יחסי עבודה מצויינים 114
אצל בורא עולם אין קריזות! אין שניה ורגע שאז הכל קורה!!! 116
לא הצלחת להתרגש?! אז מה, העיקר שה' התרגש!!!..... 119
שום דבר לא עוזר!!! אני עדיין מרגיש דפוק בר"ה? מה עושים? 123
כמה מילים לאלו שקשה להם בתפילה הארוכה..... 127

ויתנו לך כתר מלוכה - הקדמה

חוברת זו נכתבה בחפזון, ונכתבה בעיקר על תקן של 'שימוש אישי'!!!

אחת המטרות העיקריות שלשם כתבתי (לעצמי) חוברת זו כדלהלן:

צריך לדעת שהיו"ט שנקרא ראש השנה, הוא אחד מהימים טובים שהמשמעות האמיתית שלו היא משהו אחר לגמרי ממה שאנו רגילים לחשוב... כלומר: מצד אחד ר"ה זה יום שכל ילד בגן מבין את המשמעות שלו... בטח... יום הדין... ג' ספרים נפתחים...

אז זהו שלא!!! בייחס למהותו ומשמעותו האמיתית של ראש השנה, הדין שבו הוא פרט יחסית צדדי... כלומר: להגיד שר"ה זה יום הדין וזהו?!? זה ממש לא בכיוון... וההוכחה הכי פשוטה שהרי מנין אנחנו בכלל יודעים שר"ה זה יום הדין? מהמשנה בר"ה שכתוב שם: בד' פרקים העולם נידון, בפסח על התבואה, בעצרת על פירות האילן, ובר"ה כל באי עולם עוברים לפניו כבני מרון, ובחג נידונין על המים, כלומר: באותה שורה שכתוב שפסח הוא יום הדין על התבואה, ועצרת על פירות האילן, אז גם ר"ה הוא יום הדין על העולם.

ומעתה: בדיוק כמו שאף אחד מאיתנו לא חושב לרגע שמהותו של חג הפסח, זה יום הדין על התבואה (כמדומני שכמעט אף אחד לא זוכר את זה בפסח) אז באותה מידה, להגיד שכל מהותו של ר"ה זה יום הדין... זה כמו שיבא משהו ויגיד שכל מהותו של חג השבועות זה שנידונים בו על פירות האילן...

ושוב: זה לא שר"ה זה לא יום הדין... ברור שזה יום הדין, ובודאי ש'נתנה תוקף קדושת היום כי הוא איום ונורא', וגם אין צורך להתנצל למה הוא הרבה יותר משמעותי בשבילנו מאשר 'פסח על התבואה' וכו'... כי סו"ס דין זה דין.

אבל עדיין!!! זה לא סתירה שבר"ה כל באי עולם עוברים לפניו... זה עדיין לא מהותו של ראש השנה!!!

ולמאי נפקא מינה? שאם עד היום, המידע היחיד שהיה לך על מהותו של ר"ה הסתכם בזה שזה יום הדין וג' ספרים נפתחים וכו'... אז אני פה בשביל לעדכן אותך שמעולם לא עברת על מפתנו של היום הקדוש שנקרא ר"ה...

ראש השנה הוא יום טוב לא בגלל שהוא יום הדין!!!

ההיפך הגמור!!! הסיבה שהתאריך א' בתשרי נבחר מכל שאר התאריכים להיות היום שכל באי עולם עוברים לפניו כבני מרון, הסיבה היא!!! **בגלל** שהיום הזה 'קדוש לאדוננו' והוא 'זכרון ליום ראשון כי חוק לישראל הוא', לכן היום הזה הוא הטוב ביותר ל'משפט לאלוקי יעקב'

ושוב: אני חוזר ומדגיש: שלא תבין לא נכון!!! אני לא בא לעמעם ולהקל לרגע בעובדה הנוראה שר"ה זה יום הדין, וברור שבשורה תחתונה, היות ו'ספרי חיים וספרי מתים פתוחים לפני' אז ה'נתון' הזה הוא הכי נוגע אלינו ותופס אצלנו הכי הרבה מקום ובצדק!!! כן!!! רק שלא תחשוד בי שאני עוד אחד מאלו שמשחקים ראש קטן כאילו ה'מי יחיה ומי ימות' 'קטן עליהם', ולכן בר"ה הם עסוקים רק בהמלכת ה' והם אפילו 'לא מבינים' למה כולם עסוקים כ"כ הרבה ב'כתבנו בספר החיים', **לא!!! אל תחשוד בי לניתוק שכזה!**

ברור שבסופו של דבר אם ר"ה זה אכן יום הדין, אז בסוף זה תופס לנו את כל המרחב של היום וזה הדבר שהכי מעסיק אותם ביום הזה!!!

אבל!!! אבל עדיין!!! במקביל!!!

במקביל מאוד מאוד מומלץ לקבל את התמונה המושלמת של מהות היום, ולו בשביל להבין את האירוע... להבין מה הנושא... להבין מה יומיים, ולמה בדיוק היום יש דין... להבין שהדין שנעשה בר"ה זה כבר תחנה שלישית... הסיפור האמיתי מתחיל לפני כן, והוא נושא הרבה יותר נרחב...

לצורך העניין אשתמש במשל: תאר לעצמך שאנחנו הולכים היום לעורך דין כדי לסגור חוזה על דירה, וכמובן גם צריך לשלם במקום במזומן סכום של יותר ממאה אלף שקל... בקיצור: מדובר באירוע רציני!!! עסקה משמעותית!!! ומטבע הדברים הלב קצת... קצת דופק...

עכשיו ככה: ברור שכעת במעמד החוזה, מה שבעיקר מטריד אותי ועומד לי מול העיניים וגורם לי לתעוקה זה... זו עצם המחשבה המלחיצה, אוה... כמה כסף אנחנו צריכים לשלם... טבעי שהכאב ראש הגדול ברגעים אלו זה אבאלא... אני הולך להתחייב ברגעים אלו על כסף גדול...

אבל עדיין!!! תסכים איתי שכל מי שיושב פה כעת מול העורך דין, כולם מבינים שאליבא דאמת הנושא שלשמו התכנסנו כאן זה לא- אוי כמה כסף אני צריך לשלם... ממש לא!!! הנושא ברגעים אלו זה שבשעה טובה ומוצלחת אנחנו קונים דירה!!! זו נקודת האירוע!!! ולכן זה רגע מרגש... משמח... ואולי אפילו 'חוזר עליו מעורכי המלחמה'...

אז כמובן שבשביל לקנות כזו דירה טובה צריך לשלם, ולשלם הרבה כסף, ואני בהחלט מוטרד מזה, אבל האירוע פה זה לא כסף... האירוע פה זה 'מי אשר בנה בית חדש', ושיהיה בשעה טובה ובמזל טוב... לחיים...

תאר לעצמך שביום הסגירת חוזה הייתי עסוק רק בדבר אחד, צריך לשלם כסף... למה? לא יודע... אני רק יודע שצריך לפתוח ארנק ולהוציא מלא כסף... זה היה דכאון!!! גם לחץ וגם דכאון, אז לא!!! אני לרגע אחד לא שוכח, שנכון, יש פה הוצאה גדולה, וזה מלחיץ... אבל יש בעד מה... אנחנו ב"ה בדרך לקנות דירה.

על אותו משקל כאן: נכון, יום הדין, נכון פלצות, הכל נכון, אבל ההלוו... מעבר לכאב ראש והפחד וה'כותב וחותם' ו'סופר ומונה', מה יש פה מעבר לזה? מה... רק משלמים פה? רק צריך כל הזמן להרבות זכויות כדי לסתום חורים? על ריק? וכי ר"ה זה יום של תשלום דוחו"ת?

לכן מאוד מאוד חשוב לקבל את התמונה המושלמת, להבין על מה האירוע, על מה מגיע הדין, כדי לדעת לכה"פ- שאם אני כבר בלאו הכי מוציא אנרגיות- על מה בדיוק אני מוציא אותם... שאבין לאן חותרים... מה היום הזה רוצה ולאן הוא מוביל...

חשוב מאוד. דעה קנית מה חסרת.

עוד מילה אחת, חוברת זו מתחלקת לשני חלקים: הייתי קורא לזה 'טעם העליון' ו'טעם התחתון'!!! החלק הראשון הוא בגובה! ברובד היותר פנימי כפי שהקדמתי לעיל, ואילו בשולי החוברת הוספתי כמה פרקים ב'מוצב ארצה', בנימה היותר פרקטית ובנקודות למחשבה מעשיות לראש השנה.

בין כך ובין כך, חוברת זו היא עדיין על תקן 'טיוטה' ואינה מושלמת, יצאה בחפזון גדול בשבועיים שקודם יום ה' הגדול. איתך הסליחה.

מה זו המלכת ה'?

בא ניגש ישר ולעניין... קצר וקולע: מה זה ראש השנה? מה קרה ביום הזה? ובעיקר מה קורה בו בשנה זו?

ובכן: אם תרשה לי להוריד כפפות ולהגדיר בצורה הכי פשוטה מה זה ראש השנה, בלי ללכת סחור סחור, בלי ססמאות ובלי גינונים...

ראש השנה זה יום שבו הקב"ה מציע נישואין!!! למי? **לי!!!**

יום הקידושין? היה כבר בחג השבועות... הנישואין בפועל - בחג הסוכות... ואילו יום ה'תבעה לינשא'... היום שבו הקב"ה מציע נישואין... **זה ראש השנה!!!**
זה מהותו של יום!!! ואגב: לכן ר"ה הוא יום כזה מפחיד!!! כי... כי נכון שהקב"ה מציע נישואין, אבל סו"ס לא בטוח שאני אסכים... סו"ס הראשון שהקב"ה הציע לו נישואין ביום הזה, היה זה אדם הראשון, והוא סירב!!! סירב להצעה, הוא לא רצה להינשא לה'... ולכן מצד אחד ראש השנה הוא יום טוב, ומצד שני זה יום הדין... כי אמנם בשמים נערכים לקראת הוורט, שוורת התרגשות... מכינים עוגות... אבל זה נעשה באיפוק כי עדיין זה לא סופי... הכדור בידיים שלי!!! אני הכלה - עדיין צריכה לתת תשובה סופית, וכולם מחכים לי במתח.

אכן יום הדין!!! משפט לאלוקי יעקב!!! ה' מעמיד את עולמו במשפט, האם אני אסכים להינשא לו והעולם יגיע לתכליתו, או שלא...

במשפטים קצרים אלו, טמון בקיצור נמרץ ההגדרה של מהות יום הקדוש-ראש השנה. וכעת אנסה להרחיב מעט את העניין...

השלושה פרקים הראשונים בחוברת זו בנויים אחד על השני במידת מה. קצת כבד... קצת סבלנות... נראה לי שראש השנה שווה את המאמץ הזה...

הקב"ה ברא את העולם כולו בשביל משהו אחד ויחיד... תנחש מי?

בשביל הבן זוג שלו!!! ה' רוצה בת זוג!!! כן... תתפלא לשמוע: ה' בסך הכל רוצה שידוך!!! ובשביל זה הוא ברא את כל העולם... ומעתה: כל מה שנדרש כעת

זה פשוט למצא את השידוך... וברגע שה' ימצא את הכלה שלו - הבת זוג שלו... זהו!!! סיימנו את שית אלפי שנים והגיע התיקון השלם... ויכולו השמים...

רק מה תטען? הרי עד כמה שידוע... אנחנו מכירים משפטים קצת אחרים, תמיד כשאמרו לנו בשביל מה ה' ברא את העולם זה כי 'דרך הטוב להיטיב' וזה רצה הטבה שלימה, ואם מיד נכנס לעוה"ב אזי יהיה 'נהמא דכיסופא' ואז לא תהיה הטבה שלימה, לכן ה' ברא את העוה"ב כדי שנבחר בטוב ונגיע לזה בכוחות עצמנו, ואז נהיה 'בעלי ההטבה' ההיא, וזו הטבה שלימה ללא נהמא דכיסופא... **נכון? נכון זו הנוסחה שעליה גדלנו מרבינו הרמח"ל שזה תכלית הבריאה? נו...** אז איך זה מסתדר עם המשפטים המודרניים שלפני רגע אמרתי, שהתכלית של הבריאה שה' בסה"כ רוצה שידוך?

אז זהו! שאם תקח את המשפטים העמוקים של הרמח"ל, ותנסה לתרגם אותם לשטח... תופתע לגלות שבדיוק לזה קוראים לא פחות ולא יותר- **שידוך!!! בן זוג!!!**

ואני אסביר: ה' ברא בבריאה שאיש רוצה לישא אישה... למה? למה איש רוצה לישא אישה? מילא האישה, יש לה צורך שמישהו 'ישא' אותה ויפרוש עליה חסות ויטול עליה אחריות, אבל האיש? ל-מה הוא בכלל רוצה להינשא? **אז אני אגלה לך סוד:** כל גבר ובחור שהספיק לטעום קצת את הטעם המר של המתנה לשידוכים, (אני לא מדבר על המתנה חובבנית אלא המתנה אמיתית ומרירית) זיהה את הצורך הפנימי **לתת!!! להעניק! לישא!** אני משתוקק להיות 'נושא' אישה! אני רוצה להיות ה'בעל' שניצב כאן על תקן של נותן ו'נושא' את אשתו ודואג לצרכיה...

רגע... בעצם מה הבעיה? אתה כ"כ משתוקק לתת ולהעניק ולהרעף? מה הבעיה... בשביל לתת ולהעניק לא צריך להרחיק לכת ולהתחתן עם האשה... מה רע להיות גם כמו הדוד האדיב מבית הכנסת... שקונה סוכריות ומחלק לילדים ו'מה אומרים? תודה... תהיה כמוהו! תתן, תעניק, תחלק טופים, תעמוד ברחוב

ותחלק דולרים ותרגיש שאתה מרעיף... אבל בשביל זה להתחתן? אי אפשר להעניק ולתת גם בלי לישא דווקא אישה?

נו... מה אתה אומר? מה התשובה?

לא תאמין! אבל התשובה 'האמיתית' היא: שהיות ואני 'בצלם אלוקים', אז הנפש שלי בנויה בדיוק על אותה נוסחה של ה'!!! וכמו שה' לא מסתפק ב'נהמא דכיסופא', ולא די לו בלהיות 'הדוד הטוב' שמחלק סוכריות לכל עובר ושבו... **כך גם לי זה לא מספיק!!!**

כי כמו שה' רוצה להיטיב דווקא למי שהוא 'בעל ההטבה' - שיש לו בעלות וקניין בהטבה שלו!!! **כך גם אני אותו דבר!!!** גם אני מחפש אישה, שתהיה אשתי!!! שתהיה 'בעלת ההטבה' שלי!!! שיהיה לה 'בעלות' וקנין בי!

שתהיה אישה כזו שיום אחד בחרה דווקא בי, ומסרה בידיים שלי את המושכות, וכרתה איתי ברית שהיא אסורה על כל העולם בשבילי, ומכאן ואילך אני בשבילה כל העולם, ומהמקום הזה יש לה את הסמכות ואת הקלף החזק לפנות אלי: בעלי היקר, זו אני שבחרתי אותך כבעלי, זו אני שהכנסתי את עצמי תחת חסותך... אנא שא אותי... תדאג לי... אתה בעל שלי- אני 'בעלת דברים' שלך... יש לי קנין וזכות בך...

כנ"ל בייחס לילדים. פעם הייתי דוד נחמד שמצחיק את האחיינים שלי וגם מפנק אותם בממתקים אבל זה לא!!! לא הספיק לי... התפללתי ורציתי דווקא ילדים משלי... למה? כי שוב אותה נקודה!!!

אני רוצה להיטיב, אבל לא סתם, אלא עם 'בעל ההטבה'!!! כשהילד שלי- יוצא חלצי- פונה אלי: אבא תעזור לי... אבא תדאג לי... זה לא עוד איזה ילד רעב מ'חסדי נעמי' שאמא שלו הבטיחה לו עוף לשבת... זה ילד שלי!!! שיש לו בעלות בי! כי ילדתי אותו ולכן הוא בן שלי, ומהמקום הזה הוא פונה אלי, אבא!!! אתה אבא שלי, נכון? אז בבקשה... תדאג לי...

זה העומק הפנימי ביותר שטמון בצורך של האדם להיטיב דווקא עם המשפחה הגרעינית של אשתו וילדיו!!! כי בזה אני מטיב עם בעלי ההטבה שלי- שיש להם בעלות בהטבה שלי!!! עד כאן ברור???

ומעתה: אתה מבין לבד שאני לא התחנה הראשונה!!!

אם לי יש צורך נואש להיטיב דווקא מול בעלי ההטבה שלי- שיש להם 'בעלות' בהטבה שלי... אני פה התוצאה, אני התחנה השניה.

כי אם לי ולך יש טבע כזה, **זה רק בגלל שכך מדותיו של הקב"ה!!!** כך הנהגתו יתברך, וזה שורש הבריאה שדרך הטוב להיטיב ודווקא עם בעלי ההטבה!!! ואחרי שכך מדותיו של ה', אז אני ואתה שנבראנו בצלם אלוקים, יש לנו את הגנים של 'הייתם כאלוקים', ולכן יש לנו בדיוק את אותה 'נוסחה'! אותה 'קופסא'!!! את אותו צורך! להיות בעל טוב לאשתו! ואבא טוב לילדיו... זה בסה"כ מדגם בתור משל לשבר את האוזן לזהות מה ה' רוצה...

בקיצור, את כל ההקדמה הזו כתבתי רק בתור רקע, כי שתבין שאם כתוב שה' רצה להטיב והטבה שלימה וכו'... **בשורה תחתונה מה ה' רוצה?**

ה' רוצה בת זוג!!! בסופו של דבר זו הנקודה!!!

זה למייעשה האירוע פה!!! ה' רוצה להיטיב אבל לא סתם עם כל אחד... ה' רוצה לישא את מי שבחר להינשא לו... את מי שבחר בו, את מי שזכה ויש לו בעלות בה'... ה' מחפש כלה!!! את הבת זוג הזו שתסכים לקום ולהכריז: אני בוחרת בך! אני מוכנה להכניס את עצמי תחת חסותך ואני אסורה על כל העולם בשבילך... אני מביעה נכונות להיות אחת איתך... וברגע שה' ימצא בן זוג אחד כזה, עקרונית זהו!!! בשביל האחד יחיד הזה נברא כל העולם, והכל מוכן לשבת קודש...

ואכן ביום הששי לבריאת העולם, כשכבר כמעט הכל מוכן... או אז הגיע הרגע הגדול ביותר בעולם, ונברא אותו אחד יחיד ומיוחד, אדם הראשון שהוא

ה'צלם אלוקים' הראשון שיש לו פוטנציאל להיות הבת זוג של ה'!!! להיות בעל ההטבה!!! להיות זה שיכול להיות לו בעלות בה'... קנין בה'...

וכאן מגיע הרגע הגורלי ביותר!!! המרטיט ביותר, שהקב"ה פונה לאדם הראשון ומציע לו נישואין! מציע לו להיות 'בעל ההטבה'.
הקב"ה פונה לאדם הראשון ואומר לו:

אתה מוכן להיות בן זוג שלי? אתה מוכן להיות הכלה שלי?

כן... עונה אדם הראשון... אבל מה זה אומר לי? ? במה זה מגיע לידי ביטוי?

עונה הקב"ה: זה מתבטא בזה שאתה הנברא היחיד בעולם שאני לא **מושל** עליך!!! לא מכריח אותך! עד כה, כל הנבראים שנבראו בששת ימי בראשית, אני **מושל** עליהם בכפיה!!! אני תופס אותם בגרון ומחליט להם מה הם יעשו, כי אני פה הבוס ואני המושל!!! אבל זה לא מספיק לי... כי כאמור, כל זמן שאני מושל, אני לבד!!! כולם שפטים שלי, כולם מוכתבים אלי, (השורות האחרונות הם נושא בפ"ע ובעזה"ש בפרק הבא אאריך יותר בנושא הזה...) אבל אתה?

אתה היחיד בעולם שאני לא מושל עליך!!! אני לא מחליט עליך!!! למה? כי אני רוצה אותך בתור בן זוג!!! לכן אני רוצה אותך לא שפוט שלי, אלא בוחר בי.

אני לא רוצה להיות **מושל** עליך, כי אני רוצה שתמליך אותי!!!

שאתה מרצונך תחליט לבחור בי, ואם אכן תסכים לבחור בי, אז הנה, יש לי בן זוג!!! מצאתי שידוך! ומהיום יש פה מישהו שיש לו 'בעלות' בי!!! אתה נהפך להיות בעל ההטבה, שמגיע לך להיות בן זוג שלי כי עשית אותי בעל שלך... את המלכה שלי, בזה שעשית אותי מלך...

ומעתה!!! כעת אני פונה אליך - אדם הראשון - בבקשה אחת ויחידה:

אל תאכל מעץ הדעת! זה הכל!!! זה מה שאני מצפה ממך... אל תאכל...

אדם הראשון מיד נדרך... רגע... אתה הבורא אומר לי שאבחר בך ואני לא אוכל? רגע... ואם אני בכל זאת רוצה לאכול? אני בכלל יכול? ?

בטח!!! עונה ה'!!! אתה יכול!!! וזה עקרוני שאתה יכול!!! יש לי עקרון שיהיה לך אפשרות או לבחור בי ולהסכים או להתמרד בי ולסרב, כי אם תהיה מוכרח אז אני שוב נשארתי מושל עליך בכח, ובשביל להיות מושל אני כבר לא צריך אותך, אני 'מושל בכל'! בראתי אותך רק בשביל שתבחר בי, ותמליך אותי! ואז תקבל 'בעלות' בי, כי 'בועליך' עושייך ה' צבקות שמו ובשביל לבחור בי, מוכרח להיות שיהיה לך גם אפשרות להתנגד...

ובכן: אנא ממך, תבחר בי!!! אני נותן בך אימון, ומאפשר לך בחירה חופשית, אנא ממך... ובחרת בחיים! תבחר להיות הבן זוג שלי... בקיצור: ה' הציע נישואין לאדם הראשון...

ולמרבה הצער והיגון אדם הראשון נתן תשובה שלילית!!!

לא!!! לא רוצה!!! לא מעוניין! 'אכלתי ואוכל עוד'

אם אתה נותן לי אפשרות לבחור... אז הנה... בחרתי שלא! בחרתי לאכול מעץ הדעת ולא לשמוע בקולך... (מה הפשט בחטא אדם הראשון? עזוב, 'גדול עלינו...').

ובאותו רגע ה' כביכול 'הפסיד' את השידוך שלו!!! ה' כביכול הפסיד את המלכות שלו! ה' שעד היום היה מושל, וכ"כ רצה ברגעים מכוננים אלו להיהפך למלך, דהיינו שאדם הראשון יבחר לשמוע בקול ה' ואז הוא ממליך את ה', אבל כשאדם הראשון סירב, ה' כביכול 'הפסיד' את המלכות, ובדיוק על הרגעים האלו נאמר **'ויאמרו בגוים ה' מלך' - מלך לשון עבר.**

ה' רצה!!! רצה להיות מלך, אבל בסוף זה לא קרה... בסוף אדם הראשון הגיע וטרף את הקלפים... אדם הראשון ניצל את חלון ההזדמנות לצד השלילי... וסירב להצעה!!!

ותכל'ס זה!!! זה למייעשה מה שקרה בראש השנה...

סליחה... בעצם... בעצם **זה מה שלא!!!** לא קרה בראש השנה...

וכאמור, זו גם הסיבה שר"ה הוא יום כזה מבולבל... מצד אחד זה יום טוב ומצד שני הוא יום הדין, מצד אחד בטוחים שיעשה להם נס, ומצד שני אסור להגיד הלל כי ספרי חיים וספרי מתים פתוחים לפניו...

ולמה? כי ר"ה בתכנית המקורית שלו!!! היה אמור להיות היום הגדול ביותר בעולם! יום הנישואין של קוב"ה ושכנתיה! היום שבו אדם הראשון נענה בחיוב להצעת נישואין, והסכים לבחור בה' ולעשות אותו מלך...

ואם זה מה שהיה קורה, זה היה היום הגדול ביותר... ואם אדיק בלשונו... זה היה היום היחיד!!! כי זהו... מכאן ואילך הכל הסטוריה... מכאן ממשיכים היישר ליום שכולו שבת ומנוחה לחיי העולמים.

אבל מה לעשות ש'משהו שם השתבש בתכנית המקורית', והכלה טרפדה את האירוע בישורת האחרונה, והחליטה שהיא 'לא הולכת על זה'!!! וכתוצאה מזה ר"ה נהפך להיות יום של דין!!! מה פירוש?

מידי שנה ביום הזה, הקב"ה שוב מחדש פני עולמו!!! וה' שוב פונה לאדם התורן!!! ה' פונה לצאצא התורן של אדם הראשון! ושוב הקב"ה מציע נישואין! ושוב הקב"ה שואל: האם השנה אתם כן מוכנים להמליך אותי?

ביום זה ה' פונה לכל יחיד ויחיד ושואל אותו: האם אתה מוכן לבחור בי, ולהיכנס תחת רשותי, ולהסכים להיות רעייתי, וככה לקנות בעלות בי, ולהיות בעל הטובה ומאושר חתימה בצ'קים שלי? ? ?^א.

^א יש פה חלק קטן שחסר בפזל: ההמשך של הסיפור היה, שהיות והיה אדם אחד שקלקל, בשביל זה היה צריך אדם אחד שיתקן!!! כלומר: ה' צריך רק בן זוג אחד, ולכן נברא אדם יחיד, וברגע שהאדם קלקל, היה צריך אדם אחד שיתקן, ואכן הגיע אדם אחד יחיד ומיוחד שקראו לו אברהם אבינו, והוא תיקן!!! ה' מצא את לבבו נאמן לפניו, ועקרונית בפרשת לך נגמר העולם!!! נסגר המעגל, הנה הגיע הבן זוג של הקב"ה, מזל טוב תיקון השלם, עקרונית כאן מסתיים העולם, והקב"ה מכניס את אברהם אבינו לעולם הבא, ומכאן ואילך כולנו נולדים למוכן... כולנו נולדים לתוך העולם הבא (בדיוק כמו שאם כעת יגיע משיח, אז אנחנו נמשיך להעמיד צאצאים והם כבר יוולדו למוכן, הם יזכו בכל הטובה בזכותנו) אלא שאז!!! אברהם אבינו כביכול 'טרף את הקלפים', ופנה לקב"ה בבקשה: 'במה אדע כי אירשנה', מה פירוש? ? ? אברהם אבינו פנה בבקשה לה': היות ואני אבא, ובתור אבא אני רוצה לתת לילדים את

ולכן ראש השנה זה יום דין!!! ראש השנה זה יום שמשהו שם לא קרה!!!
 משהו שם היה אמור לקרות ולא קרה!!! וכל שנה מחדש הקב"ה שוב 'מברר'
 ושוב שואל ושוב מציץ נישואין... ולכן זה דין!!! דין גדול!!!
 הקב"ה עומד ושואל בציפיה, האם עת לחננה? האם הגיע עת דודים או לא?
 האם אתם כבר כן בוחרים בי או עדיין לא?

עד כאן ברור??? מקווה שכן!!!

ומעתה: האם מה שנכתב בפרק הזה, האם זה כבר מספיק לנו בשביל להבין
 מה זה ראש השנה?
 ממש לא!!! כי נכון שהבאתי לך כעת את המפה הכללית מלמעלה, מה
 המהות של ראש השנה, את הרעיון הכללי של ראש השנה...
 אבל הלאה... מה זה אומר לי... איפה זה פוגש אותי...
 על כך בפרקים הבאים, שלב אחרי שלב, ננסה יחד איכשהו לברור את
 המילים... ואולי אפילו לכפול הדבר במילים שונות כדי שאדהכי והכי תצא תמונה
 אחת מושלמת... והלוואי.

ההכי טוב שיכול להיות, אני רוצה שתאפשר לכל אחד מהצאצאים שלי להיות אברהם אבינו
 בכבודו ובעצמו, כלומר: אני הוא הכלה היחידה שלך, אני משתוקק שכל אחד מהצאצאים
 שלי, יהיה לו את הצ'אנס להיות הכלה היחידה שלך... והקב"ה נענה לבקשתו של אברהם
 אבינו... וכאן עם ישראל יוצא לדרך... ואכן הקב"ה מראה לאברהם אבינו 'אימה חשיכה
 גדולה נופלת עליו', כלומר: ה' הראה לו את העשרה ניסיונות שכל יהודי ויהודי יצטרך לעבור
 בדיוק כמו אברהם אבינו בשביל לבחור בה' ולזכות להיות הכלה של ה'...
 והנה אנחנו כאן!!! מידי שנה בראש השנה, הקב"ה דן כל יחידי ויחידי ושואל אותנו: אתה
 מוכן להינשא אלי? אתה מוכן להיות הכלה שלי? אתה מוכן להיות אברהם אבינו שלי? וכל
 יחיד ויחיד הוא עולם בפני עצמו!!! הוא כלה שלימה של ה', וזה משפט לאלוקי יעקב, האם
 ה' יזכה בך ככלה שלו או שהוא יחכה עוד שנה?

מה פירוש המילולי 'מלכות' ומה זה אומר לי?

לאחר הפרק הראשון שבעיקר התמקד בתמונת הרקע של ראש השנה, כעת ננסה את אט לתרגם את זה לחיים שלנו...

ובכן: אני מכיר רווק מבוגר בן חמישים, מדובר ביהודי אמיד שיש לו חברת ביטוח... ויש מתחתיו שבעים מזכירות!!! מדובר במזכירות נאמנות וחרוצות עם מוסר עבודה גבוה!!! ו... ו... ותכל'ס 'אשה בכל אלה לא מצאתי...' אותו רווק הצליח למצא שבעים מזכירות צייתניות וחרוצות ומצוינות... אבל אישה אחת? בת זוג אחת בשביל להקים איתה בית?

את זה הוא לא הצליח למצא...

ונשאלת השאלה: בעצם מה ההבדל בין אישה למזכירה?

למה מזכירה כ"כ קל למצא... ואילו אישה, בשביל להקים איתה בית כ"כ קשה למצא? למה אותו בוס, הצליח למצא 70 מזכירות, ואילו אישה אחת בתור 'רעיה' הוא לא מצא? מה כבר הבדל בין אשה נאמנת למזכירה טובה?

נו... מה התשובה?

פשוט מאוד: מזכירה?! זה לא סוד שהיא חושבת רק על עצמה!!! היא אפילו לא טורחת להסתיר את העובדה שאני פה בשביל פרנסה!!! הבוס עצמו לא מעניין אותי בגרוש... רק מה? היות והאיש הקשוח הזה... הבוס הזה... הוא בעל המאה!!! הכסף אצלו!!! והוא צריך שירות, ואילו אני צריכה פרנסה, ולכן עשינו 'חוזה העסקה', אני מצידי אתן לך שירות, ואילו אתה תתן לי כסף וכך יצאנו לדרך...

ואכן באמת יש לו- לאותו בוס עשרות מזכירות... והן מגיעות בזמן ועושות כל מה שהוא דורש מהם... והכל בזריזות ובצייתנות יוצאת מן הכלל... אבל כל מערכת היחסים בין הבוס למזכירה... איזה סוג זה?

זה מושל!!!

הבוס **מושל** על העובדים תחתיו!!! הוא האיש החזק!!! הוא תופס את העסק חזק!!! הוא מחזיק את השטרות חזק ומנפנף איתם, אה... אתם רוצים כסף? מי שרוצה כסף... אז בבקשה... שיעמוד בתנאים שלי... שיהיה כפוף לכל הדרישות שלו... זו התנהלות נוסח **מושל**...

ותכל'ס אני מכיר את הרווק הזה... ואחרי כל המזכירות שעובדות אצלו ומתפרנסות ממנו... בשורה התחתונה הוא מרגיש אדם בודד וגלמוד!!! כי סו"ס אין לו בת זוג... אין לו אפילו אישה אחת שמחכה לו בבית ומתעניינת בו ואיכפת לה ממנו... זה שהוא מנהל את העסק ומושל ביד רמה... זה לא סתירה שתכל'ס אין לו מזה כלום... כי סו"ס אין לו בשביל מה... אין לו בשביל מי... כי אין לו בת זוג לתת לה ולהעניק לה!!!

כל הצוות שיש לו במשרד, אף אחת לא באמת מתעניינת בו... כולם רוצים רק את המשכורת שלו... ותכל'ס... **מי פה חושב עלי? מישהו פה רוצה אותי?** ניסיתי פעם להרגיע אותו... תשמע... אל תרגיש כזה בודד... סו"ס יש פה משפחות שלימות שענייהם נשואות אליך... יש פה ציבור שלם שמחכה לסוף חודש למשכורת שלך והם חיים בזכותך...

אבל זה ממש לא נחם אותו... כי אז מה... אני בעצמי לא מעניין את אף אחד!!! כולם רוצים רק 'להסתדר' איתי, ליישר איתי קו, כדי שאני אתן להם משכורת בסוף חודש, אז נכון... אני בן אדם חזק!!! היות ויש לי כסף ועמדת כח ושליטה, לכן כולם פה כורעים לי ברך ונאלצים ליישר איתי קו כי הם צריכים אותי! אני **מושל** עליהם!!! אבל מישהו פה היה **בוחר בי?** ? ?

והוא צודק!!! לא נעים, אבל לעת עתה אף אחד באמת לא רוצה אותי!!!

זה בדיוק ההבדל בין מזכירה לרעיה...

רעיה זו אחת ויחידה שמגיעה ומכריזה: אני רוצה אותך! אני מעוניינת בך!!! אני **לא** רוצה **ממך**!!! אלא אני רוצה **אותך**!!! איכפת לי ממך!!! אני משתוקקת להקים איתך בית ולהיות בגורל אחד איתך... נצמד יחד כברת דרך ונהיה אחד!

וזה מעניק לך 'בעלות'! זה עושה אותה 'בעלת הטבה' - כן!!! זה אני שבחרתי בך, וממילא אתה באמת מחויב אלי, לא כמו בוס! אלא כמו 'בעל'!!!
אני לא כמו המזכירה שעומדת בכל הציפיות שלך, כי כשהיא עושה כל מה שרצית, זה בגלל שאתה הבוס, ואתה **מושל** עליה!!! ואילו אני???

אדרבה... אני מצידי לא הייתי חייבת לך כלום... כי אני לא מזכירה שלך!!! אף פעם לא עבדתי אצלך... אף פעם לא עשית איתי חוזה העסקה שאני מחויבת לך שעות עבודה... אלא מאי? היות והחלטנו לכתוב ברית של נאמנות. אז יום אחד שאלנו אחד את השני: האם אנחנו מעוניינים שמהיום לך איכפת ממני, ולי איכפת ממך??? והחלטתי שאני הולכת על זה! החלטתי להתעניין בך... החלטתי שמהיום איכפת לי ממך ואני אחת איתך...

ושוב נחזור ונחדד: כעת גם אני מסדרת לך את כל העניינים וגם המזכירה...

רק מה ההבדל התהומי בין המזכירה ל-רעיה?

המזכירה מכינה קפה כי הבוס ביקש!!! והוא מושל עליה!!!

והרעיה מכינה קפה, כי בחרתי להיות פה בשבילך, איך קוראים לזה?

המלכתי אותך עלי!!!

הנה לך דוגמא מוחשית של המלכת ה' שרלוונטית בדורנו... אוהו... רלוונטית להחריד!!! מלכות מהסוג שהאישה ממליכה את בעלה...

כעת הערה קטנה במאמר המוסגר: בדור שלנו, כשמתחילים לדבר על הסוגיה של המלכת ה', ואיך ממליכים את ה'... כאן כולם מתחילים לשבור את השיניים... ולמה? כי סוף סוף המושג הטקסי של 'מלכות' מאוד רחוק מהמושגים שלנו... אבל מה לעשות שצריך לדבר על זה... ואז כל אחד מנסה להוציא מהבוידם איזושהי המחשה ממשמר המלכה או כל מיני סיפורים שממחישים מה זה אימת מלכות וכו' וכו'.

אז זהו!!! ש-חבל!!! אין צורך להסתבך ולשבור את השיניים...

כי אליבא דאמת, המושג הפנימי של מלכות, זה אזור חיוג של מערכת נישואין של בעל ואישה, בעל בביתו נקרא **מלך!!!** במה הוא מלך? שאשתו ממליכה אותו!!! ולמה בעל נקרא בשם מלך? כי האופציה השניה מול מלך זה מושל ששולט בכח הזרוע, ואילו מערכת יחסים בין בעל ואשה, זה בדיוק המדגם ההפוך מבוס, שהבוס הוא מושל על המזכירה, והבעל הוא מלך... וממילא, כשאנחנו מדברים בר"ה על המלכת ה', אין צורך להסתבך עם גינוני מלכות שמאוד זרים לנו (לא שזה לא נכון, אבל בדורות אלו זה לא מדבר אלינו, ולא לחינם... סו"ס מלכותא דארעא כעין מלכותא דרקיעא) צריך לדעת שמלכות זה לא פחות ולא יותר **המערכת יחסים של נישואין** בין קוב"ה ושכנתיה! (כמובן שמיותר לציין שסו"ס לא מדובר פה באברך מלך, אלא בבורא עולם מלך).

אז הנה!!! זו מפת הרקע של היהדות!!!

ה' ברא את כל העולם, וה' מושל על כל העולם, ה' הוא בוס מאוד חזק, והוא יודע לפטר וגם יודע להרביץ כואב... ה' יודע לתפוס את העסק קצר... אבל אתה מבין לבד שלא בשביל זה ה' ברא את העולם... ה' לא ברא העולם בשביל להחזיק צרור מפתחות מרשרש ושכולם ידעו שהוא הכי חזק...

ה' רוצה שידוך... ה' רוצה בן זוג. ה' רוצה להיטיב עם מישהו שימליך אותו... ה' רוצה מישהו שיהיה איכפת לו ממני... שירצה אותי ויבחר בי מרצונו ולא רק ירצה להסתדר איתי... וה' מציע נישואין לאדם הראשון ואומר לו: אתה היחיד שאני רוצה להיות **לא רק** הבוס שלך... אתה היחיד שבראתי אותך במנגנון שונה, שאתה כביכול לא לגמרי מחויב אלי... יש לך את האפשרות להתמרד ולעבור על רצוני... אבל אני מבקש ממך: אנא... תמליך אותי!!! תבחר בי!!! תחליט מיוזמתך לרצות להקים איתי מערכת יחסים.

ואדם הראשון מסרב... ואדם הראשון בבחירתו השאיר את הקב"ה **מושל** ולא **מלך!!!** וכאן שית אלפי שנים יוצאים לדרך... כעת יש לנו 6000 שנה לתקן את הטרגדיה הזו... כן לעשות את הקב"ה מלך... והעולם יוצא לדרך...

ותכלס עשרים דורות!!! עשרים דורות מאדם הראשון ועד אברהם אבינו, כולם מכעיסים ובאים'!!! (לשון המשנה באבות) מה קרה? למה הם **מכעיסים**? כי ה' רוצה שידוך... ה' מחפש בן זוג... משהו איכפת לו ממני... ה' שואל: מי רוצה להינשא אלי? מי פה חושב עלי? ששקט... אף אחד לא עונה!!! אף אחד לא רוצה...

מה פירוש לא רוצה? וכי עד אברהם אבינו לא היו צדיקים?

היו! היו גם היו צדיקים!!! אבל כולם ראו את ה' כמו בוס!!! נח צדיק תמים!!! נח הוא צדיק מושלם!!! הוא מוכן לעשות הכל בשביל הבוס... מה שהבוס אומר הוא עושה... ואל תזלזל... גם זה לא מובן מאליו... אל תשכח ש-נח חי בדור המבול... דור שכל כולו צוות מרדנים שמצפצפים על הבוס... 'השחית כל בשר את דרכו על הארץ...' ונח מזהיר אותם: חברה... אתם משחקים באש... יש פה בוס חזק שהוא לא הולך לוותר לכם!!! אם אתם תעשו מה שאתם רוצים... יום אחד הוא ישובור את כל הכלים... ויפטר את כל הצוות וישורף את כל המשרד... וכך הווה... יום אחד הבוס 'התעצבן' ופירק את כל המשרד... הביא מבול לעולם... אבל זה לא נגמר בזה... כי גם אחרי דור המבול... אחרי שהעולם כבר הפנים שלא כדאי להתחיל עם הבוס... כולם כבר הפנימו שמומלץ להיות גדורים בעריות כי יש פה בוס שאין לך ברירה! אתה מוכרח ליישר איתו קו כי אחרת הוא יודע לשבור את הכלים...

אבל עדיין!!! עדיין הבוס ממשיך לכעוס... צוות 'דרי העולם' עדיין מרגישים מתח באויר... הם מרגישים שהבוס לא מרוצה... והכל פה על גחלים... צוות אנשי העולם יושבים ושוברים את הראש... מה יש לבוס? מה הוא עדיין רוצה מאיתנו? למה הוא עדיין לא מרוצה? למה הוא עדיין ממשיך לפלג ולפורר את כל העולם... מציף שליש מהעולם... למה הבוס ממשיך להראות פנים חתומות ומתנכרות שהוא לא שבע רצון מתנאי העבודה?

יושבים אובדי עצות... עושים חשבון נפש... פותחים שוב את חוזה העבודה ותנאי העסקה... ומנסים לחשוב מה לא בסדר... מה כבר יכול להיות? אולי צריך

להגיע יותר בזמן לעבודה... אולי הבוס מרגיש שאנחנו לא מספיק רציניים... אין מספיק מוסר עבודה... אז בא נשתדל עוד יותר להתאמץ... להגיע עוד יותר... העיקר שיפסיק לכעוס... אבל לא!!! הוא ממשיך לכעוס...

מה יש לבוס של העולם??? מה שאנחנו עושים 'לא טוב לו'...

עד שיום אחד הגיע אברהם אבינו... והוא הראשון!!! הראשון '**שהכיר את בוראו!** הוא הראשון שהסתכל ימינה... שמאלה... וכמבן שגם הוא מיד זיהה שה' בירה דולקת'!!! הוא זיהה שהבוס של העולם כועס... ולא סתם כועס... אלא מאוד מאוד כועס... סיר נפוח ורוחש...

ואברהם הוא הראשון שזיהה!!! הראשון ששם את האצבע על הנקודה!!! הההלו... רבותי... יש לנו טעות בכל הכיוון!!! זה אירוע אחר לגמרי... הבוס כועס לא בגלל פיצ'פיקעס... לא בגלל שמגיעים מאוחר, או לא מספיק רציניים. אני מזהה שהבוס רוצה קשר!!!

הבוס מחפש בן זוג!!!

הבוס כבר עשרים דורות כועס... לא בגלל שאנחנו מגיעים מאוחר לעבודה... לא בגלל שאנו לא עומדים בהספקים ובדרישות, הוא כועס כי הוא רוצה בן זוג!

ה' עומד ושואל: מישהו פה חושב עלי? האם למישהו פה איכפת ממני? האם מישהו מתעניין בי? מישהו מוכן להיות פה בשבילי?

ואברהם הוא הראשון שפונה לבוס של העולם ואומר לו:

הנני!!! איכפת לי ממך... אני מתעניין בך... חשוב לי שתשמח במעשיך... שיהיה לך קורת רוח בעולמך...

וה' שואל את אברהם... מה... אתה רציני? באמת איכפת לך ממני? מה... אתה לא עוד אחד שבאת פה כדי לקבל ממני משכורת?

בטוח?

בטוח בטוח?

בא נבדוק...

וכאן מתחיל תהליך מוכר של... של פגישות שידוכים!!! עשר פגישות ה' עושה עם אברהם אבינו... עשר פגישות שבהם ה' שוב ושוב בודק את אברהם... האם אתה באמת רוצה אותי... או שאתה עוד איזה אחד שרוצה ממני ו--לא **אותי**? והקב"ה כביכול כביכול בועט באברהם... מתנער ממנו... נותן לו להבין שוב שוב ש-אל תבנה עלי... אם אתה רוצה להתיידד איתי ולכרכר סביבי כי אני גביר... ואז תוכל להוציא ממני כסף... אז תודה!!! לא חסרים לי דרייורים... לא חסרים לי חנפנים שרוצים אותי ככספומט...

ולכן אם אתה אברהם, טוען שאתה מתעניין בי... אז הנה... אני אוכיח לך שלא בטוח שזה ריווחי...

ואברהם לא מוותר!!! רבש"ע: 'לא יעזור לך כלום'!!! גם אם דווקא לי לא יהיה ילדים ולכולם יהיה, וגם אם דווקא כשישמעתי בקולך כשהגעתי למצרים, דווקא אז מתחיל רעב, ודווקא הבן שלי יורד מהדרך... ודווקא אחרי עקידת יצחק, שרה מסתלקת מן העולם... זה לא משנה!!! זה לא הנושא!!! אני פה בשבילך... איכפת לי ממך... אני חושב עליך... ואני אמשיך להיות פה בשבילך.

אני רוצה להיות הרעיה שלך ואני אחד איתך באש ובמים!!!

ואז הגיעה הפגישה האחרונה!!! פגישת הסגירה... ואז בעקידת יצחק לפתע נשמעה קריאת 'מזל טוב' שהרעידה והמיסה את כל העולמות כולם...

מזל טוב... בורא עולם מצא שידוך... 'ומצאת את לבבו נאמן לפני'!!!

הקב"ה סוף סוף מצא שידוך לאחר 2000 שנות שידוכים!!!

סו"ס נמצא אותו אחד ויחיד שתיקן את הקלקול של אותו אחד ויחיד!

היה אדם אחד ויחיד שה' הציע לו נישואין והוא סירב... ומכאן ואילך היה צריך אחד ויחיד שיסכים!!! וברגע שהגיע אברהם, עקרונית כאן הגיע התיקון השלם... מכאן ואילך עוז וחדווה במקומו, האש שקטה, הבירה כבר דולקת בחרון אף... העולם כולו קיבל משמעות... ומלכי צדק מלך שלם הוציא לחם ויין... שם בן נח שהוא 'אבי העולם', יש לו מיליוני צאצאים, מצביע על אחד ממיליוני

אשתף אותך בהרגש עמוק שהיה לי: בימי החורף הסוערים, יש לי תחביב לרדת לחוף הים, לראות את הגלים איך שהם 'עובדים'! לראות את ה-8 מטר 'קולות מים רבים אדירים משברי ים, אדיר במרום ה...'.¹

ובכן, הלכתי שם יחד עם אשתי, (סו"ס אני גר בחיפה...) ואני עומד שם מול הגלים... מרגיש קטן ואפסי לעומת הגלים הנגרשים וההומים...

ולפתע האיר לי הרגש!!! שאלתי את אשתי: מי יותר עוצמתי? אני או הים? אני או הגלים העוצמתיים האלו? נו... מה התשובה?!

אני! (בטח שאני, אם שאלתי, כנראה שזו אמורה להיות התשובה...) ובכן: אני יותר עוצמתי מהים הסוער הזה... ולמה? במה אני יותר גדול וחזק מהים?

פשוט מאוד: הרי כל גל שמתקרב לחוף, הוא אומר משהו!!! אם תתרכז ותקשיב טוב טוב לגל, הגל מדבר!!! הגל מכריז משהו!!! מה הוא מכריז?

הגל מכריז, אני מצידי הרגע יוצא מחוף הים היישר לביקור 'נימוסין' בשכונת הדר בחיפה ושוטף מצידי את כל הגליל המערבי רח"ל... ככה גם כל גל נוסף שמתקרב לחוף יפ... גם הוא מצידו מכריז: קדימה, אני יוצא למנחה מעריב באיצקוביץ... אני מצידי שוטף כעת את כל גוש דן רח"ל... אלא מאי?

בשביל זה 'ברוך אתה ה' רוקע הארץ על המים' וה' הציב גבול לים!!! **ה' תופס את הים בגרון** ולא נותן לו לחצות את הגבול! והים כל הזמן ממשיך לנסות... עוד גל ועוד גל וה' כל הזמן ממשיך לתפוס אותו בכל הכח ולא מרפה לרגע... והים לא מתייאש... הוא כל הזמן שוב ושוב מנסה גם בשניות אלו ממש... הוא מחכה לרגע אחד שה' רק ישחרר אחיזה... וקדימה... צונאמי... אני שוטף את כל העולם...

ואתה **מושל** בגאות הים!!! ה' **מושל** על הים! ה' תופס אותו חזק חזק!!! כי אם ה' מרפה לרגע... הים באותו רגע 'יוצא לדרך'...

ומעתה אמרתי לאשתי: תדעי לך שה' הציב גבול לים!!! אבל לא רק לים!!!

גם לי!!! גם לי ה' הציב גבולות...

אוהו... יש לי רשימה ארוכה של הצבת גבולות שה' אמר לי... שמוליק'ל שלי, סטופ!!! אל תתקרב לעץ הדעת... אל תלחץ על הכפתור... אל תגלוש... אל תפרוץ חסימה... ועוד שלל גבולות שכל אחד מאיתנו 'לב יודע מרת נפשו'

ו... ובינינו... בשקט בשקט: אני שואל אותך: שישאר בינינו... אם אני בכל זאת רוצה לעבור את הגבולות שה' הציב לי... האם אני יכול?
הים לא יכול! אני כבר יודע שהים מנסה ומנסה, ולא!!! ה' לא מאפשר לו!!!
רגע... ואני? אני כן יכול?

אז לא תאמין, לא נעים לי להודות... אבל את חטאי אני מזכיר היום... יצא לי כמה פעמים 'בודדות' ש... ש... שניסיתי לבדוק... ניסיתי לחצות את הגבולות שה' הציב לי... ו... ולא תאמין... התברר ש... ש... שאפשר!!! נדמה לי שגם לך יצא כמה פעמים לגלות שאפשר לחצות את הגבולות של ה'...

זאת אומרת: על הים?!! על הים ה' לא סומך, ה' לא נותן אימון בים!!! ה' כל הזמן מושל בגאות הים! תופס אותו חזק ש... שלא יעבור את הגבול...

אבל אני? אמנם גם לי ה' הציב גבולות אבל ה' לא מושל עלי!!! ה' מאפשר לי... ה' מכבד את הבחירה שלי, ה' אומר לי: אני לא רוצה למשול בך!!! פרנציפ לא!!! כי אני רוצה **שתמליך** אותי!!! אני רוצה שתעשה אותי מלך!!! אני רוצה אותך כלה שלי! אני רוצה אותך רעיה שלי ולא עוד איזה מזכירה שאני מושל עליה בכח...

נו... אז מי יותר גדול? אני או הים???

כן... גם בלב שלי יש כל מיני גלים ששוטפים וקוצפים... גם לי יש רגעים שני מוצף בפרץ של פיתויים ומתחשק לי לפרוץ... לעבור את הגבול... ואני יכול!!!

והאמת היא - אמרתי לאשתי, האמת היא שהרבה פעמים מתסכל אותי שאני יכול!!! לפעמים אני מקנא בים... ברגעים מסוימים אני אומר לה: אנה, אם אתה באמת אוסר עלי ואתה לא רוצה שאני אעבור את הגבולות שלך... אז בבקשה!!! תפוס אותי! תקשור אותי! אל תאפשר לי!!! אבל למה אתה מסכן אותי? די... זמותי בל יעבר פה!!! תזמום אותי...

רבש"ע: למה בראת את האינטרנט... מה... אתה לא יודע שאני סקרן? מה... אתה לא יודע שברגעים קשים יש לי פיתוי גדול מאוד... אם אתה כ"כ רוצה שאני

לא אכשל... אז תרחיק ממני את זה... תקשור אלי... אל תתן לי? איך יכול להיות שיש לי כאלו פיתויים, ואתה מאפשר לי לגמרי?

אבל אבא שבשמים מחזיר לי בתחינה:

שמוליק'ל שלי... אם גם אותך אני אצטרך לתפוס קצר... אם גם עליך אני אצטרך למשול בכח... אז מה יהיה איתי?

אני אשאר לבד!!! מה... אתה רוצה להשאיר אותי בוס בודד במשרד שכולם דואגים לעצמם, ואז הבוס צריך לדאוג לעצמו כי לאף אחד לא איכפת ממנו...

שמוליקל שלי: מה ביקשתי... אני בסה"כ רוצה שידוך!!! אני רוצה בן זוג!!! ולכן!!! לכן עשיתי אותך כזה... לכן נתתי לך בחירה... נתתי לך את האפשרות לעבור על רצוני... רק בשביל לאפשר לי לבחור בי מרצונך הטוב... להסכים להיות הרעיה שלי... ולעשות אותי מלך...

אתה מוכן או לא מוכן? ? ? אתה מוכן לעשות איתי חסד? כן... חסד נעוריך אהבת כלולתיך... אתה מוכן ללכת אחרי בארץ לא זרועה מיוזמתך ולא בשלשלאות של ברזל?

אז הנה!!! פה!!! בנקודה הזו, זה הראש השנה שלי ושלך!!!

אבא שבשמים... הבנתי!!! כעת הבנתי את הסיפור... הבנתי באיזה 'אירוע' אני נצמא, ואני מודיע לך בזאת שאני מסכים! אני הולך על זה! ואני אבחר בך!!! כן... בשנה האחרונה היו לי הרבה רגעים לא פשוטים... והייתי שם לבד לבד איפה שרק אני ואתה היינו... והיו לי כל מיני פיתויים לא פשוטים... מסוג הצונאתי הבלתי נתפס שקיים רק בדור אלפיים עשרים ו... והגל שבי איים לפרוץ ולעבור את הגבולות... היו פעמים שהצלחתי יותר והיו פעמים שלא...

אבל הפעם לראשונה אני מבין למה!!! למה יש לי את הרגעים המבישים והלא פשוטים האלו... כעת אני לראשונה מבין שזה לא סתם סיטואציה של חולשה... יש פה הזמנה!!!

יש פה הקל הקדוש, שרוצה להיות המלך!!!

יש פה מושל שמבקש ממני האם אני מסכים לעשות אותו מלך!!! שאסכים להיות הרעיה שלו... ואני הולך על זה!!!

הנה לך המגרש הכי פרקטי של המלכת ה' בראש השנה...

אתה עומד לך כעת בר"ה, ואתה שומע את עצמך שוב זועק 'המלך'!!! המלך הקדוש, מלך על כל הארץ... והפעם יש לזה משמעות מאוד מאוד מעשית... רבש"ע: אני מכריז המלך!!! לא רק מול הפרוכת הלבנה והקיטל... אני מכריז בזאת שבשנה הקרובה אני הולך להכריז המלך בכל פינה שתזמין ממני... אני הולך להיות הרעיה שלך!!! גלוי וידוע לפניך רבש"ע: שכשאני מתגבר ונלחם איפה שאף אחד לא רואה... אני לא מרויח מזה כככלום!!! אף אחד לא מעלה על דעתו מה עובר עלי... אף אחד לא יודע באיזה מחוזות אני מתמודד... אף אחד לא יודע איזה מלחמות עולם חולפים בתוך תוכי, אם אני אמצד חלילה אף אחד לא ירביץ לי, ואם אני אתגבר אף אחד לא יחמיא לי... אבל אני בכל זאת אתגבר... רק בשביל דבר אחד אחד!!!

רק בשביל להמליך אותך!!! להיות הרעיה שלך!!! ואני אעשה את זה!!!

בעזה"ש בעוד יומיים יגיע עשי"ת... ואז אנחנו איכשהו נסתדר בינינו לבין עצמנו על כל הפשלות שקרו במשך השנה... כן... היו פשלות... היו רגעים של בריחה וחוסר שליטה... היו ובינינו מסתמא עוד יהיו... סו"ס אני בן אדם... אבל זה כבר הקצוות הקטנות, כי אני כבר הרעיה שלך!!! ואני הולך על זה!

אני אעשה שמיניות באויר בשביל להקטין את הניסיון ולהרחיק ממנו את הגבולות... אבל זה כבר יותר פרטים טכניים... אבל עכשיו אני נותן באופן רשמי את התשובה החיובית!!! אני רוצה לסגור איתך!!! אני לא רק המזכירה שלך... אני רעייתך... איכפת לי ממך...

ואנא ממך ה'... תרחם עלי ש'יעשו כולם אגודה אחת לעשות רצונך בלבב שלם, מי זה ה'כולם' הזה? השבעים כוחות נפש שלי... תעשה שלום ביניהם, שלא יבגדו בי, שאני אצליח להיות המושל הבלעדי על עצמי!!! שהשאור

שבעיסה לא יעשה לי יותר מחטפים ויגנוב אותי ברגעי נחשלות... כי זה לא אני!!! כי אני רוצה לעשות אותך מלך!!! ובשביל זה אני- ביני לבין עצמי צריך להיות מושל...

ואני מקבל על עצמי בשנה הקרובה לעשות אותך מלך באיזה אי שתזרוק אותי... אל תביאני לידי ניסיון, אבל אם ח"ו יגיעו רגעים של ניסיון, ותזרוק אותי לאיזה אי שכוח שעדיין יש שם חלל, ועדיין לא הכריזו שם ה' מלך... אז אני אקח דגל גדול של נאמנות ואפרוש בבחירתי ואז 'ה' מלך תגל הארץ ישמחו איים רבים', עוד אי ועוד פינה שזכיתי למלאות אותה במלכותך.

פורים כיפורים... האם זה תקף גם לערב יום כיפור???

בפרק הקודם נגעתי ב'המלכת ה' מזוית אחת...

וכעת ניגש מעוד זוית... זוית יותר עדינה והרבה יותר דקה... שמצד אחד זה הדבר הכי פרקטי שיכול להיות... ומאידך זה הניואנס הכי דק ועדין שמי שלא מבין עניין, עלול לחיות לצידו כל החיים ולא לשים לזה לב בכלל.

ולמרבה האבסורד - אולי תצחק עלי, אבל הדרך הכי קולעת, והכי הכי נוגעת בלב הנקודה איך להסביר מה זה מלכות ה', היא לא פחות ולא יותר באמצעות ה'ליצן הרפואי' שנקרא 'פורים'.

כן... הגיע הזמן לפרוע חוב... אם אתה זוכר לפני חצי שנה היה פורים... ואם אתה עדיין 'זוכר' באמצע הצחוקים והשיכורים... פתאום חבר שלי הופיע עם קיטל ועם שופר ונתן שם שמועס שלם על 'פורים כיפורים' ופורים יום עוד יותר גדול מיום כיפור.

ואז אני אמרתי לחבר שלי: אין בעיה!!! אתה טוען שפורים כיפורים???

אני בעד... אני איתך... אבל בתנאי אחד... בתנאי שזה הדדי!!! אם אכן באמת פורים כיפורים, אז זה נכון לא רק בפורים!!! זה נכון גם ביום כיפורים!!! אני מוכן שתדבר איתי בפורים על-- יום כיפור... אבל רק בתנאי שגם בערב יום כיפור, תסכים לדבר איתי על פורים... אה... מסכים או לא מסכים???

והוא הסכים!!! (יתכן מאוד שעד יום כיפור הוא התחרט, אבל מילה זו מילה).

אז הנה... כעת הגיע זמן הפרעון... שורות אלו נכתבות עבור ימים הנוראים וכעת, בעיצומם של ימי ערב הדין, אני מתעקש לדבר לא פחות ולא יותר: על פורים!!!

אז ככה: בקצרה: כשאסתר נכנסה לארמון אחשוורוש הרי 'לא הגידה אסתר את עמה ואת מולדתה כי מרדכי ציווה עליה אשר לא תגיד...' ואכן במשך כמה שנים היא לא גילתה לאחשוורוש את עמה ומולדתה (עד אותו רגע של 'נתנן לי נפשי

בשאלתי ועמי בבקשתי כי נמכרנו אני ועמי...') ומי שקצת מתבונן זה מנוגד לכל היגיון:: וכי לאחשוורוש הייתה בעיה תוך רגע לברר ברישום האוכלוסין מאיפה אסתר באה? חוץ מזה שיש גם ראיות מפורשות שהוא ידע טוב מאוד שהיא יהודיה וכשהוא אמר לה עד חצי המלכות, הוא התכוין עד בנין בית המקדש...

נו... אם ככה: אז מה באמת הכוונה ש'לא הגידה אסתר את עמה'? ??

והביאור בזה עדין מאוד!!! וכאן טמון הסוד הכמוס של 'פורים כיפורים'!!!

ובכן: אחשוורוש כבר שמח כ"כ שסו"ס הוא מצא אישה כלבבו... סו"ס יש לו מלכה!!! אחרי שהוא סבל מכזו קלאפטע מזעזעת בדמות ושת... ואחרי חמש שנים שאחשוורוש תקוע בשידוכים... סו"ס הוא מצא את אסתר...

נו... אחשוורוש כמו בעל טוב מתחיל לשוחח עם הכלה החדשה שלו והוא מצפה ממנה ש... ש... שהיא תיפתח לפניו רגשית כמו אשה 'נשואה' - שבעלה הוא ה'נושא' שלה והוא ה'משענת לב' שלה...

נו... תספרי לי על עצמך... מה עבר עלייך... אני מבין שאת יתומה... אוה... כואב לב... נו... תספרי לי... תשפכי את הלב... תגיד לי מה עבר עלייך... אני מעוניין להיות כותל הדמעות שלך... סו"ס אני בעל שלך... את נשואה לי... אני רוצה 'לישא' אותך...

ואת זה!!! את זה לא הגידה אסתר!!! אסתר לא נתנה לו את התענוג הזה...

אותי אתה לא תקבלי!!!

אתה מושל עליי?? ? כן!!!

גררת אותי לכאן בכח...? כן!!!

אתה מושל עלי בכח הזרוע...? כן!!!

אתה מושל חזק ולכן אני פה כי תקעת אותי פה!!!

אבל מלך עליי?? ?

מלך זה כבר תלוי בי, בשביל שתהיה מלך עלי, כאן אתה כבר צריך אותי, אתה צריך שאני ארצה אותך... שאני אביע רצון בך... ואת זה אתה לא תקבל ממני!!!
אני לא אמליך אותך! אתה לא תהיה הבעל שלי!!!
המושל שלי כן!!! המלך שלי??? לא!!!

עכשיו שלא תבין אחשוורוש: אני אהיה איתך בסדר פערעפקט!!! מה שתבקש ממני אני אעשה... כל מה שתשאל אותי אני אענה לך כמו מזכירה צייתנית... סו"ס אני לא טיפשה!!! אני לא כמו ושתי... ושתי טיפשה, ושתי לא קראה נכון את המפה, היא עשתה מולך שרירים והתחצפה נגד המושל החזק כי היא קלטה מי פה יותר חזק, ולכן אתה הראית לה את הכיוון ו'הסברת' לה מי פה המושל החזק... אבל אני לא טיפשה!!! אני יודעת לקרא מפה! אני יודעת שאתה פה המושל החזק ואתה גררת אותי לכאן בעל כרחי ולכן, אני פה לשרותך!!! כל מה שתשאל אני אענה!!! מושל אתה תהיה!!!

אבל אתה רוצה שאני גם **אמליך** אותך מרצוני???
לא!!! את הרצון שלי אתה לא תקבל!!! אלי אתה לא תחדור!!! אני מצידי אף פעם לא איזום איתך קשר... לא אביע נכונות, כי אתה לא תהיה מלך עלי!!!

ואחשוורוש מתפפפפוצץ מבפנים...

רק שתקלוט איזה תסכול בלתי נסבל זה: מדובר פה באדם החזק ביותר בעולם!!! שולט בכיפה!!! כל העולם משתחוים ומתחנפים אליו... הוא הצליח לכבוש ולשלוט ולמשול על 127 מדינות... חור כרפס ותכלת... מטות זהב וכסף... וכל העושר שבעולם יש לו... ואילו עומדת פה מולו איזה ילדונת יהודיה יתומה מסכנה וירקרוקת... והוא בסה"כ מצפה ממנה שתסכים להיות רעייתו!!! תסכימי להיות אישה שלי מרצונך הטוב, תסכימי להמליך אותי... לרצות אותי כבעל שלך...

ופה הוא לראשונה נתקל בחומה בצורה ואימתנית שהוא לא מצליח לכבוש אותה!!! פעם ראשונה שאחשוורוש פוגש חומה שהוא לא יכול לבקוע אותה!!!

תקלוט: את כל העולם הוא כבש בכח המושל החזק שבו... אבל כשהוא רוצה שאסתר תרצה אותו?

אין!!! קיר!!! ושום נשק ושום צבא לא יכול להכריח את אסתר לחפוף בו מרצונה הטוב... תבין: מילא ושתי... היא לפחות הכעיסה אותי... היה לי לפחות סיבה מוגדרת על מה לכעוס עליה ולהעניש אותה... אבל כאן אצל אסתר???

הבעיה הכי גדולה פה שאין פה שום בעיה, הכל בסדר... כל מה שאני מבקש ממנה היא עושה... כל מה שאני שואל, היא עונה לי על ראשון ראשון ועל אחרון אחרון, אי אפשר לתפוס אותה על שום 'עבירת חוק...' הכל היא עושה... הכל מושלם...

ותכל'ס היא לא!!! היא לא רוצה אותי!!!

היא בחיים לא תביע נכונות ויוזמה מצידה... גם כשהיא באה אל המלך... היא תמיד משדרת תחושה של 'ותלקח אסתר'!!! לקחו אותי לכאן!!!

גם כשהגי דוחף לו בכח מתנות 'בבאה אל המלך...' כדי לשחד אותה שתרצה... גם אז!!! 'לא בקשה דבר'!!! לא יעזור לכם כלום! לא תוציאו ממני קמצוץ של הבעת רצון!!! ושוב שלא תבין לא נכון: שום דבר פה לא נאמר בנימה של חוצפה!!! הכל נעשה ללא אומר ודברים! ללא התנהגות מסוימת שניתן לפרש אותה ולהיתפס עליה!!! כל ההפגנה הזו נעשית בנימים הכי עדינים...

אסתר מבהירה לאחשוורוש, אני אף פעם לא אזום איתך קשר!!!

גם ברגע שתחליט להפעיל עלי לחץ רגשי ותגזור על עצמך בידוד של שלושים יום בשביל לעשות עלי פרצוף ברוגז, כדי לגרום לי 'להיעלב' ולבא ולשאול אותך מה קרה שאתה לא שואל מה שלומי ולא מתעניין... גם לא!!! אני לא אתן לך את זה!!! אני אשאיר אותך בבידוד... אני אתן לך להתייבש שם שלושים יום... תשב ותחכה שם עד בוש שאני אשאל מה קורה, ואני אתן לך ייחס... אתה יכול להמשיך לחכות לי שם עד ביאת גואל... אני רק אשמח ואודה לה' על זה ש'ואני לא נקראתי לבא אל המלך זה שלושים יום...'

אוי אוי אוי... איזה בית ספר אסתר המלכה עשתה לאחשוורוש.

ושתי הייתה זהב לעומת אסתר... אסתר שיחקה לאחשוורוש בנקודה הכי הכי עמוקה בעולם... בנקודת המלך האמיתית!!!

אחשוורוש גילה לתדהמתו שעם כל הכבוד לזה שהוא מלך על 127 מדינות, למעשה הוא בכלל לא מלך... הוא סתם **מושל** בכפיה על כולם... הוא לא באמת מעניין אף אחד... ואילו מלך? ?? אין אפילו בן אדם אחד בעולם שמתעניין בו!!! וכאן!!! כאן אסתר המלכה, בכל ההתנהלות שלה מול אחשוורוש, כאן היא מגלה לנו בקריצה סודית ועמומה את היסוד הכי הכי עמוק בנימים הכי עדינים בקבלת עול מלכות שמים!!!

בא ננסה רגע לחשוב על הטרגדיה שנקראת אסתר המלכה... מדובר בנערה צדקנית שכ"כ רוצה להיות נאמנת לה'... להקים בית של תורה... בית של קדושה וצניעות... והנה לפתע... ה' פשוט משליך אותה לארמון אחשוורוש... למקום הכי משוקץ וטמא... מה אסתר חושבת לעצמה... זהו... הרבש"ע זרק אותי... לא חפץ בי... לא מאפשר לי להקים בית יהודי... לא מאפשר לי להתנהג כמו יהודיה... נו. רבש"ע: אם אלו הנתונים שהעמדת בפני... אז מה כעת אתה רוצה **ממני**? הרי שלחת אותי לעולם כדי שאעשה את רצונך, והרי בנתונים האלו אני מנועה ולא יכולה לקיים את רצונך יתברך... אז מה אתה רוצה **ממני**?

נו... באמת מה אתה מצפה **ממני**?

ואז אסתר מגיעה למסקנה עצומה ונוראה:

לא!!! כנראה שה' באמת לא רוצה **ממני**!!! אבל יש משהו אחר שהוא רוצה...

הוא רוצה **או תי**!!!

לא ממני!!! אלא **אותי**!!! ואת זה ? ? ? את זה אני אתן לו ובגדול...

וזה בדיוק מה שאסתר עושה... מצד אחד היא נאלצת לחיות בארמון אחשוורוש... נאלצת לחיות בדור אלפיים עשרים ו... עם כל הנהגות והראויות... נאלצת להתמודד מול אחשוורוש... מה שהוא מבקש **ממנה** היא נותנת לו... היא מצייתת לו וכנועה לו בכל דבר... אלא שאז מגיע השלב

שאחשוורוש מבקש אותה!!! הוא רוצה לקנות את הלב שלה... שתהיה אישה שלו, הוא מצפה לחדור לאישיות שלה...

וכאן לפתע סטופ!!! עד כאן!!! אותי אתה לא תקבלי!!!

ותלבש אסתר מלכות!!!!

אסתר נותנת לה' כתר מלכות!!! גם אם אני לא זוכה לתת לה' עול תורה... אבל אני כן זוכה ללבוש מלכות!!! לקבל עול מלכות שמים... ש-מה זה אומר עול מלכות שמים???

לתת אותי!!! ה' רוצה אותי!!!! ואת זה אני אשמור לו... אני אשמור לה' אותי!!! ולכן אדוני אחשוורוש: אותי אתה לא תקבלי! כי את זה אני שומרת לה'!!! גם אם הצלחת לקחת ממני את כל העול תורה ומצוות...

אבל אותי??? אותי אתה לא תקחי לה'... אני נשארת שלו...

עד כאן פורים... ותודה לכל מי שהתאזר עד כה בסבלנות לקרא על פורים שבימים שבין ראש השנה ליום הכיפורים... חן חן...

זה בדיוק הנקודה!!! כאן במגילת אסתר מסתתר הסוד הכמוס והעדין ביותר מה שהקב"ה מצפה מאיתנו בסוף כל הניסים ובאחרית הימים בכלל ובראש השנה בהמלכת ה' בפרט... לא לחינם אסתר מן התורה שנא: 'ואנוכי אסתר אסתיר!' אבא שבשמים פונה אלינו בימים הנוראים ואומר לנו: בני היקרים: אני רוצה מכם משהו... אבל זה משהו מאוד עדין ודק... משהו מוסתר שאין לו מילים... אי אפשר להגיד אותו במילים... הוא 'אסתר אסתיר', ובאחרית הימים אני מצפה מכם שתזהו ותבינו לבד מה אני מצפה מכם...

רוצים לדעת מה אני רוצה מכם לקראת סוף התיקון???

את מה שרציתי מאסתר המלכה בפורים!!!

מה שרציתי מאסתר בפורים, זה בדיוק מה שאני רוצה מכם ב-כיפורים!!!

אסתר המלכה - אני לא רציתי ממנה... רציתי אותה!!! ואת זה היא נתנה לי... וכך היא זכתה להיות אסתר המלכה בתוך ארמון אחשוורוש... פונה אלינו אבא שבשמים ואומר:

בני היקרים: אתם לפעמים רואים אותי מפגין כעס... ואתה לא מבינים למה? מה ה' רוצה מאיתנו? הן צמנו ולא ראית עינינו נפשנו ולא תדע... מה לא עשינו בשבילך... אנו מוסרים נפש למען התורה... מדקדקים קלה כבחמורה... מה אנחנו לא עושים למען ה'... אז למה אתה עדיין לא מרוצה מאיתנו?

אז הנה!!! עונה לנו ה': תדעו לכם בני... מה שאני רוצה מכם זה משהו מאוד מאוד עדין... משהו שרק בגילופין של פורים 'העזתי' לגלות אותו (או לחילופין ברעוא דרעוין מידי שבת שגם אז ביה מלכא בגילופין... שם האר"י הק' רומז בארמית מה ההההנקודה) זו נימה כ"כ עדינה ודקה שאפשר לרמוז אותה רק ברזי דרזין, ורק בפורים, מה שנקרא 'דודי שלח ידו מן החור ומעי המו עליו...' מדובר ברמזים עדינים ש... שרק המעיים מבינות! מה שנקרא 'תחושות בטן עמומות' שנותנות לך להבין שמהו פה רוחש... הברירה דולקת... יש פה משהו שדולק... ה' רוצה משהו וזה משהו מעבר... מעבר לתפקוד היומיומי...

ובכן: בני היקרים: אתם יודעים למה אני כ"כ כועס? אתם יודעים מה כביכול חסר לי איתכם? ?? למה אני עדיין לא שמח בעולמי?

כי אתם עושים לי בדיוק את מה שאסתר עשתה לאחשוורוש!!!

אני כביכול כביכול מרגיש איתכם כמו להבדיל מה שאחשוורוש בשעתו הרגיש מול אסתר... את אחשוורוש אתם מסוגלים להבין? אתם מבינים מה פוצץ אותו מול אסתר המלכה??? אתם מבינים איזה בית ספר היא עשתה לו? ?? אתם מבינים מה הניואנס העדין שאחשוורוש ציפה מאסתר והיא עשתה לו שרירים ולא נתנה לו? כן... אתם מבינים טוב מאוד מה הוא רצה ממנה... הוא לא רצה ממנה!!! הוא רצה אותה!!! והיא לא נתנה לו את זה... (וטוב שכך... כשמדובר כמובן באחשוורוש).

אז תדע לך בני היקר: שזו בדיוק הנקודה העמוקה והעמומה שאני רוצה שתבין... אני לא רוצה ממך... אני רוצה אותך!!!

אני רוצה שתסכים להיות רעייתי!!! תבין שאני לא תמיד מחפש תוצרת... לא תמיד הקב"ה רוצה עוד הספקים, ועוד שעות של לימוד, ועוד ספרי תהילים, ועוד קבלות... אני פחות רוצה ממך!!! אני יותר רוצה אותך!!!

תסכים להיות שלי!!! שיהיה איכפת לך ממני... תתעניין בי...

תפסיק להיות תקוע ביהדות!!! תפסיק לסחוב ולעשות לי טובה!!! תחליט שאתה בוחר בזה... תחשוב מה זה בשביל אחשוורוש שיש לו את הבן זוג הכי טוב ומנומס בעולם... אבל היא משדרת לו בכל דרך אפשרית: אני תקועה פה!!! אני פה לא מרצוני!!! נו... אפשר לבנות חיי נישואין עם כזו תחושת ניכור וחוסר שייכות???

פונה אלינו אבא שבשמים ואומר לנו: בדורות האחרונים זו תהיה המפה!!! זו תהיה הההההנקודה... אסתר מן התורה מנין?? ואנוכי אסתר אסתר פני...

בדור האחרון זו תהיה הההנקודה של ההסתרת פנים!!!

אתה מאוד בסדר עם בורא עולם... אתה חרדי גלאט... דוס לגמרי... אי אפשר לתפוס אותך על שום ס"ק במ"ב שפספסת... אבל אתה תקוע ביהדות!!! לא טוב לך איתי... אתה מצד אחד מאוד רוצה 'לדפוק' לי הופעות ולשגר לי מצוות מרשימות... אבל אתה לא באמת שמח איתי... אתה בעיקר רוצה להרשים אותי... כדי שאני אתן לך מה שאתה רוצה ואני אעזוב אותך...

בינינו... מה ההרגשה שלנו כעת ביום הדין? נו... מה עכשיו ה' רוצה? על מה עכשיו הוא מתלונן עלי? איך הפעם אני יוצא ממנו? יאלה... בא נעשה חיזוק כזה וחיזוק כזה... וכמובן שכתוב בספה"ק שמי שמתחזק ב_____ זה עושה רעש בשמים... ויופי... שיעשה רעש... העיקר שה' יהיה מרוצה ויתן לי שנה טובה ויפסיק כבר לבא אלי בטענות...

סליחה על הבוטות... אבל בינינו... זו התחושה!!! ואני עומד ושואל בעדינות:

אולי הקב"ה מוותר על כל הרעיון?? יתכן מאוד שהוא לא רוצה כלום... אל תקבל לי קבלות... ואל תפגיז אותי במצוות מיוחדות כדי להשתיק אותי... ואל תעביר אותי בכח את הכביש... תודה! מוותר על התענוג...

אז מה אני כן רוצה???

תתחיל לחשוב עלי חיובי... תנסה לאהוב להיות במחיצתי... מה אני בסה"כ רוצה... שתהיה איתי!!! שתהיה רעייתי!!! וכי אחשוורוש ביקש מאסתר איזה ביצוע מיוחד? הוא ביקש ממנה שתפתח לו כולל או תארגן לו הלוואה? הוא רצה אותה!!! הוא רצה שיהיה לה טוב במחיצתו...

אז אולי ניתן את זה לה'... אולי נפתח ראש ונתחיל לחשוב, שהגיע הזמן לעשות מאמץ מיוחד, לאהוב את מה שה' אוהב!!! פשוט ככה!!! שים לב: לא להסכים להקריב לה' כי זה מה שהוא אוהב, אלא להתחיל לאהוב את מה שהוא אוהב... **אני אתן לך דוגמא הכי פשוטה:** אני שונא את עצמי!!! יש לי רשימה של חולשות ונתונים שאני לא אוהב אותם... הייתי מאוד שמח 'להחליף את עצמי' והיות ולגוף אין חלקי חילוף אז אני תקוע עם עצמי... אני ממורמר... לא טוב לי עם עצמי... אבל מה לעשות... שאתה יודע מי עשה את זה?

הבורא!!! ה' עשה אותי כזה!!! ואם ה' עשה אותי כזה... אז הוא רוצה אותי כזה... אז אולי הגיע הזמן לקבל את עצמי... להגיד לה': אתה יודע מה בורא עולם? החלטתי שאני מפסיק עם ההפגנות... אם אתה אוהב אותי ככה... אז גם אני מקבל את עצמי...

אני כבר לא כל היום עסוק בהלקאה עצמית על החולשות שלי... אני מקבל את הנתונים שלי שכנראה ככה אתה רוצה אותי!!! (אני לא מדבר על מחדלים שניתן לשנות, וצריך לשנות, אלא על נתונים יבשים, שזה אני!!! זה האובייקט).

רבש"ע: עד היום אני כל הזמן עצבני על המעגל המשפחתי שלי... הייתי רוצה לשנות אותם... שהם יהיו יותר בראש שלי... שהם יהיו יותר לעניין... אבל פתאום אני קולט שכשאני עצבני עליהם, אני בסה"כ עצבני עליך!!! כי אתה

'תקעת' אותי במשפחה הזו... אז זהו!!! מהיום אני מביע נכונות לאהוב את הנתונים שהעמדת לי... אתה רוצה אותי עם הנתונים האלו!!! אני איתך!!!

ואפשר!!! לא תאמין, אבל אפשר!!!

יהודי של"ע נאלץ באופן פתאומי להגיע לבית חולים ביום ששי אחה"צ ולא הספיק לחזור, ונאלץ להישאר בבית חולים בשבת... יש כמובן צרות גדולות יותר אבל זה מספיק מעצבן!!! והתחושה היא על הפנים!!! וכעת איכשהו צריך לערוך שולחן שבת בבית חולים... ואתה מבין לבד איך זה נראה...

וכעת יש שתי אופציות!!! האופציה הטבעית היא להיות 'בעונש'!!! לעשות פרצוף עצוב... לשבת ככה כפוף... ותשמע... חייבים לעשות קידוש... צריך לאכול גם דגים... אז נאכל... סו"ס אנחנו יהודים של מסירות נפש... וכמובן לא להתלונן... כי יהודי צריך לקבל באהבה... זו אופציה אחת!!!

והאופציה השניה היא: רגע רגע בורא עולם... אני מבין שאתה רוצה אותי פה השבת??? אם ככה אני איתך... קדימה... פורסים מפה לבנה!!! מארגנים מפיות... ולעשות שולחן שבת יפה... מסדרים סכו"ם יפה ומתחילים לשיר... אנחנו הולכים היום לשיר את כל הזמירות!!! הולך להיות פה כזו שבת מיוחדת... רגע... אבל אתה בבית חולים? נכון!!! ה' רוצה בית חולים!!! אז איפה שה' רוצה אותי אני איתו ובשמחה!!!

אה... אבל בבית חולים יש את כל הסיבות שבעולם לא לשמוח?... אז יופי!!! בדיוק בשביל זה אני פה! אני פה בשביל להפוך את העולם שיהיה את כל הסיבות שבעולם שיהיה מצב רוח!!!

הבנת? לאסתר יש את כל הנסיבות שבעולם להיות שמחה... אבל היא לא מעוניינת... ואצל מרדכי? יש לה את כל הסיבות שבעולם להיות עצובה והיא שמחה... כי איפה שאני רוצה להיות, תסמוך עלי, ואני אדאג שיהיה פה מצב רוח... אז זהו!!! זה הכל!!!

ה' רוצה אותנו בכל מיני סיטואציות!!! איך יודעים? פשוט מאוד: תסתכל מימנה ושמאלה ותבדוק את הנתונים העובדתיים איפה ה' זרק אותך, וזה האובייקט!!! כאן ה' רוצה אותך! מול הנתונים האלו!!! וכעת זו בחירה שלך:

או שאני עושה פרצוף ברוגז, אני לא מרוצה... אני מאוכזב... לא בא לי... ואז גם אם יש את כל הנתונים הכי טובים, אתה עושה הפגנה ולא מוכן להמליך... אבל באותה מידה, בשניה של החלטה... אתה קם על שתי רגליך ומכריז: רגע ה' יתברך... אתה רוצה אותי פה? יש לך ענין בנתון העובדתי הזה?? אם ככה אני הולך על זה... אני אדאג שיש לי נחמד איתך... אני אנעים את האוירה, ואני אעשה הכל כדי שיהיה לי טוב במחיצתך...

אם עדיין לא הגיע השידוך... וה' רוצה אותי כעת במשבצת הזו! אני אפשר שרוולים ואשתדל להיות פה!!! להיות עם ה'!!! לא לשקוע, לא להתייבש, לפרוח, כי ה' רוצה אותי פה! ואם זה המתנה לילדים... ואם זה ילד לא קל... ה' רוצה אותי אוהב את הילד שלי!!! גם אם לצערנו הילד עובר על רצון ה', ואי אפשר לאהוב את המעשים שלו שהם נגד ה', אבל זה לא קשור!!! זה שה' לא רוצה אותנו!!! זה לא סתירה שה' רוצה אותנו- ההורים שלנו!!! ואנחנו אוהבים את הילד שלנו ומקבלים אותו, כי אנחנו אוהבים את ה', וה' רוצה אותנו שנהיה ההורים שלנו!!! והניסיון הוכיח שכל ניגוד בין בני זוג... כל שוני שצריך להתרגל אליו... אם אתה מפנים שה' רוצה אותי... אז יאלה... בא נאהב את זה... קח כדוגמא את הקיץ... אני שונא את הקיץ... אבל כשמגיע חודש איר ואני פותח את החלון, אני מגלה שה' רוצה קיץ... אה... ה', מה עושים? אתה רוצה קיץ, ואני רוצה חורף, אז מה... עכשיו אני אעשה פרצוף עצבני כל הקיץ???

אין ברירה, אם אתה ה' רוצה קיץ... בא נאהב את הקיץ... ואז מיד אני נכנס לזה... קונה קרטיבים... דואג שיהיה מיזוג אויר טוב... נוסעים לים... ותוך כמה ימים... תשמע... אני אוהב את הקיץ... היית חולם שזה רצון ה'???

אבל אוי אוי... קצת חרגתי לנושא אחר... אם תשים לב: כעת יותר התמקדתי בנתונים הסביבתיים שמפריעים לי לאהוב להיות במחיצתו של ה' והבריאה

שלו... אבל הסיפור הגדול הוא באמת בעצם הנכונות!!! האם אני 'אותו ראש' עם
הקב"ה? האם אני מעוניין לשהות במחיצתו?
ועל כך ארחיב יותר בפרק הבא.

מה ההיפך מ'המלכה'? מרד - חוסר שיתוף פעולה

אם הבנת לעומק לעומק, עד היכן הדברים מגיעים!!! (עכ"פ מה שנכתב עד כה) כעת תבין שסוג המסרים האלו שנכתבו כעת, הם מסוג הדברים שכביכול כביכול, אין לקב"ה דרך איך להעביר לנו את המסר הזה...

הוא כביכול - לא יכול לבקש מאיתנו את זה בצורה מפורשת, כי... כי זה משהו שאתה מוכרח להבין מעצמך!!! כי אם לא תבין את זה מעצמך... אין טעם להגיד את זה... או שאתה מבין או שלא...

הקב"ה לא יכול לבקש מיהודי: תאהב אותי... שיהיה איכפת לך ממני... ושיהיה לך טוב במחיצתי...

כי... כי לא יעזור להגיד את זה... כי ממה נפשך: אם באמת באמת לא איכפת לך ממני... אז מה יעזור שאני אבקש ממך? זו הרי לא משימה טכנית... זה משהו ש-או שאתה בעניין או שאתה לא בעניין... ואם אני לא מעניין אותך... אז מה יעזור שאני אבקש ממך שיהיה איכפת לך ממני? וכי זה יעשה אותך אכפתי???

ולכן אנא קורא יקר: אם אתה מבין על מדברים כאן!!! כעת תבין כמה קריטי להבין שורות אלו! כי... כי שלא תגיד שלא אמרתי לך - **לא יהיה מי שיגיד לך את זה!!!** זה סוג מסרים שאף פעם לא יכולים להגיע מלמעלה!!! התורה לא תגיד לך את זה... גם חז"ל לא יגידו לך את זה... כל מי שנמצא בעמדת יצוג של הקב"ה לא יכול להגיד לך את זה... גם הרבנים לא יכולים להגיד לך את זה...

שיהיה ברור: מי שיבא לצדיק ויתלונן על כל הצרות שלו... הצדיק יכול לברך... יכול להבטיח, הצדיק גם יכול להתפלל... או במקביל, קח בחשבון שהצדיק אולי יגיד לך שאתה צריך לחזור בתשובה ולהסביר לך מה לעשות כדי שישב חרון אף ה'... אבל יש משהו אחד שהצדיק בחיים לא יכול להגיד לך...

ר' ייד... ה' מזמין ממך אהבה... ה' בסה"כ רוצה ממך מפגן אהבה, שתסכים לאהוב אותו גם כשהוא לא עומד בציפיות שלך... ה' מצפה ממך שתמשוך לצעוד איתו כברת דרך גם כשהוא לא מספק את התוצרת...

את המשפט הזה, בחיים לא תשמע מהצדיק!!! אסור לו להגיד לך את זה ². וממילא קריטי קריטי שתבין את זה עוד יותר מכל מסר אחר בעולם!!! כי אין מי שיעשה את זה במקומך!!! אין מי שיסביר לך את זה... כל נושא הלכתי אחר או פירצה רוחנית, עוד יקום מישהו ויעורר על כך... עוד יהיה מישהו שימצא את

² הצדיק האחרון שאמר כזה משפט נענש!!! תנחש מי זה היה? יעקב אבינו! רחל מגיעה ליעקב אבינו ומתנה בפניו את צערה ואומרת לו: 'הבה לי בנים ואם אין מתה אנוכי', מה יעקב אבינו עונה לה? 'התחת אלוקים אני אשר מנע ממך פרי בטן',

ויעקב אבינו לא נבהל שרחל מאיימת ש'אם אין מתה אנוכי...' מה פירוש... אנחנו פה בשביל לאהוב את ה'... ולא סתם אלא 'בכל נפשך' אפילו נוטל את נפשך... אומר יעקב לרחל: את טוענת שה' יביא לך ילדים... אחרת את מתה? אווה... אם ח"ו את הולכת למות, אל תשכחי להגיד שמע ישראל... אני סבא ישראל ואני הוא זה שמחנך את הבנים שלי לאהוב את ה' גם אם אתה הולך למות... זו האמת הצרופה שיעקב אבינו אומר לרחל!!!

והקב"ה בא בתביעה ליעקב: כך עונים את המעוקות? חייך וכו'... אשה שבורה באה אליך, היא ניגשת אליך בתור דמות שמייצגת את ה', והיא מגיעה אליך כבן המתחטא לפני אביו והיא מציגה בפניך את ה'טענות ופיוסים' שיש לה כנגד ה' ואומרת הבה לי בנים ואם אין מתה אנוכי, ומה אתה עונה לה? תקבלי באהבה?? ? תסכימי לאהוב את ה' גם אם הוא מעולל לך משהו בקנה מידה שאת מרגישה מתה?

הקב"ה אומר ליעקב אבינו: משפט כזה לא יכול להגיע מלמעלה! ה' כביכול לא יכול לבקש מבן אדם תאהב אותי, אתה יעקב - בתור מייצג של ה', (שיכול 'להביא ילדים' שזו הרי הייתה נימת הטענה שלה, תביא ילדים) לא יכול לדרוש כזה דבר בשם ה'... זה דבר שיכול להגיע רק מלמעלה!!! אתה בתור צדיק, צריך להרעיף טללי נחמה, להתפלל... לברך... לכאוב איתה להגיד דער איבעשטער עלפּען... והיא?!? אם היא תרצה, היא תבא ותגיד, לא! זה בסדר! רבש"ע! אני ממשיכה להיות נאמנת אליך גם אם 'מתה אנוכי', זה מוכרח להגיע ממנה! מלמטה!

ממילא אף צדיק, ואף ספר שמייצג את ה'מערכת', דיינו את התורה, לא יגיד לך את המשפטים האלו, כי זה חייב להגיע מלמעלה!!!

הס"ק במ"ב שלא מספיק מקפידים עליו ויעורר על כך, ואז הוא יחתים את הרבנים, ויקבל מהם גיבוי מלא והוא יצא לדרך... אבל הנושא הזה, אף פעם לא יגובה מלמעלה, אל תצפה שמישהו יזום את זה, זה חייב להגיע מלמטה!!! ממך!!! וממילא גם אל תבא ותשאל, למה לא מדברים על זה... כי זה עניין שלך... ואולי קצת יומרני לומר, אבל עצם ההבנה הזו שאתה, אני, והוא מצליחים בדור הזה לעלות על הנקודה המאוד מאוד עדינה זו, (ואגב: בשנים האחרונות ישנה התעוררות שקטה בכלל ישראל להציף את הנושאים האלו) יש כאן אולי מעין שבמעין של התגשמות של נבואה שיואל הנביא מתנבא על הדור האחרון שלפני הגאולה: **'והיה אחרי כן אשפוך את רוחי על כל בשר, וניבאו בניכם ובנותיכם, זקניכם חלומות יחלמו, בחוריכם חזיונות יראו...'**

כתוב כאן שלקראת התיקון השלם יגיע שלב שה' יהיה נחוש שנבין את זה, והיות וזה לא יכול להגיע מצידו יתברך... אז הוא איכשהו יצמיד אותנו לכל מיני פינות... ויגרום לנו בכל מיני דרכים עקיפות השמורות לו להבין את זה לבד... וגם אז, זה יהיה אשטיקל נבואה... אנחנו נרגיש שם עמוק עמוק בתוך הלב שה' רוצה משהו ואנחנו נצליח להצביע על הנקודה הזו!!!

ומאוד יכול להיות שזו הנקודה הזו... כי סו"ס אנחנו הרי לא נביאים ואנחנו לא יכולים לדעת מה ה' רוצה, אבל אני כן יודע מה אני בעצמי הייתי רוצה שאנשים יבינו לבד בייחס אלי...

אני לא יכול לבקש שיאהבו אותי בבית הכנסת ואני אהיה רצוי בחברה...

אני לא יכול לבקש בבית שלי שיזכרו את היום הולדת שלי...

אני גם לא יכול לרמוז שכשאני לא נמצא, ישימו לב, ויגידו לי שהייתי חסר... זה משפט שלא יכול להגיע ממני!!! אם אני ארגיש מיותר זה יהיה נורא, אבל אני לעולם לא אוכל להגיד את זה... הההלו... אני פה... תרגישו בי...

אז זהו!!! מותר לנו להבין שגם לאבא שבשמים יש דברים כאלו... וזה זה!!! ואם רק נתפוס את המסרים האלו חזק ונדאג להפציץ את העולם עם המסרים האלו מתוך אחריות אישית שאין!!! אין מי שיעשה את זה!!! אין מי שיגיד

אותם!!! כי זה חייב להגיע מלמטה!!! זה יכול להגיע או מכתב גרפיטי של 'אז נדברו' או כל בן אדם עממי מעמך בית ישראל... ממקום של נכונות... אבא שבשמים: אני מעוניין בך... לדעת שאף רב לא יגיד לך את זה...
אז אנא!!! בא נתפוס יוזמה ונבעיר את העולם במסרים האלו... בא נצרף את כולנו בשלהבת אחת גדולה של אהבה לה'... ואמירה בכל הזדמנות לה': אני מעוניין בך... טוב לי במחיצתך...

ביאור קצר על הקטע העיקרי בסליחות - שטר, וקיום שטר

וכעת אני אגלה לך סוד: אמנם יום הכיפורים זה היום שבו ה' סלח לישראל על חטא העגל!!! אבל בד בבד, יש עוד יום!!! היום שבו ה' סלח לישראל על חטא המרגלים... ושתי הסליחות האלו לאורך כל הדרך נפגשות...
כידוע: הקטע העיקרי של הסליחות!!! שזה למעשה ה'נושא' ו'המסמך' ו'האירוע' שלשמו התכנסנו, זה כל הקטע של 'קל מלך יושב על כסא רחמים... קל הורית לנו לומר י"ג, ויעבור... ה' ה' קל רחום וכו'... זה ה'סדר תפילה' שה' לימד את משה, וזה ה'תורף' של הסליחות!!! וכל שאר הפסוקים והפיוטים הכל סביב זה... (ולכן גם חוזרים על זה כמה פעמים).

עכשיו ככה: אם תשים לב: הקטע הזה מחולק לשני חלקים!!!
בהתחלה אנחנו אומרים 'ויעבור ה' על פניו ויקרא ה' ה' קל רחום וחנון', שזה פסוקים שנאמרו בהקשר לסליחה על-- **חטא העגל!!!** ה"ג מידות של רחמים, נמסרו למשה ב- כי תשא, לאחר חטא העגל ולקראת העליה של משה ל-מ' יום אחרונים שבו ה' כיפר לעם ישראל על חטא העגל...
אבל! אם תשים לב, מיד אחרי י"ג מידות של רחמים, מגיע הקטע הבא!!!

'סלח נא לעוון העם הזה כגודל חסדך וכאשר נשאת לעם הזה ממצרים ועד

הנה, ושם נאמר... מה זה 'ושם נאמר'?? איפה זה שם?

בחטא המרגלים!!!

קצת **יותר** משנה לאחר חטא העגל, וקצת **פחות** משנה לאחר שה' מסר למשה רבינו את הנשק הבלתי קונבנציונלי שנקרא 'י"ג מידות של רחמים', לא חלפה שנה, ומשה רבינו כבר הוצרך לעשות בזה שימוש חירום...

שאלו!!! אז הגיע חטא המרגלים, והקב"ה כועס מאוד על עם ישראל וה' מציע למשה 'אכנו בדבר ואוריחנו ואעשה אותך לגוי גדול ועצום ממנו', ואז משה מיד מוציא את הקלף והמסמך ואומר לקב"ה: 'ועתה יגדל נא כח ה' אשר דברת לאמר ה' ארך אפיים ורב חסד...

כן... לפני שנה נתת לי 'נשק' שמיועד בדיוק בשביל מצבי חירום כאלו, שברגע שע"פ 'הנהגת המשפט' העסק יוצא מכלל שליטה... בשביל זה למדת אותי שיש 'הנהגת היחוד', שה' ה' קל רחום וחנן... והנה... כעת אני פותח את ערכת ההחייאה ואני עושה בה שימוש... רבש"ע: סלח נא לעוון העם הזה כגודל חסדך... כן... בכפוף למסמך שאתה יתברך מסרת לי לפני שנה ש'נושא עוון ופשע וחטאה ונקה'

ועל זה הקב"ה משיב לו מיד: 'ויאמר ה' סלחתי כדברך'!!! אני לא מתווכח איתך... אתה צודק!!! מה שנכון נכון... אמרתי לך שיש י"ג מידות של רחמים, שזה מסמך 'שאינו חוזר ריקם', אז אני כביכול משועבד לזה וסלחתי!!!

ומעתה: כל פעם מחדש כשאנחנו מגיעים לסליחות ואנחנו רוצים שה' יסלח לנו, אנחנו מגיעים עם מסמכים!!! ולא סתם!!! אלא עם שני מסמכים!!! כל פעם מחדש אנחנו מגישים את ה'שטר'!!! ואת 'קיום השטר'!!! (כידוע: בכל שטר יש דין 'קיום השטר'!!! תביא הוכחה שהשטר הזה 'מקיים' במותב תלתא הוינא וכו').

כלומר: דבר ראשון אנחנו מופיעים עם המסמך כמות שהוא! את ה"ג מידות של רחמים, שניתנו למשה רבינו לאחר חטא העגל... שה' נושא עוון...

אבל זה לא נגמר בזה!!! לא די לנו בזה שהקב"ה כך הבטיח למשה...

אנחנו מיד ממשיכים ל'קיום שטרות'!!! אנחנו מציגים איתנו גם את הפעם הראשונה שההבטחה יושמה בפועל!!!

הנה... 'סלח נא לעוון הזה כגודל חסדך... ויאמר ה' סלחתי כדברך'...
השטר הזה כבר אומת אצל הקב"ה, והקב"ה ישם אותו בפועל, בחטא המרגלים הקב"ה רצה לכלות את עם ישראל, ומושה רבינו הגיש את המסמך וה' 'כיבד' אותו... אז גם אנחנו כעת צריכים לעשות ב'מסמך' הזה שימוש בפועל...

עד כאן תמונת רקע כללית על המבנה של הסליחות!!!

אבל כאן מתעוררת השאלה הפשוטה: תכל'ס: למה באמת צריך את זה? למה כל פעם מחדש בסליחות, אנחנו מקפידים להופיע גם עם הקלף של הסליחה על חטא העגל, וגם עם הקלף של הסליחה על חטא המרגלים?

מילא בשטר רגיל, אנחנו צריכים 'אימות' כדי לוודא שזה לא שטר מזויף, אבל כאן יש לנו עסק עם 'אתה אלוקים אמת ודברך אמת וקיים לעד', ו'לא איש קל ויכזב, ובן אדם ויתנחם', אם הקב"ה אמר שהוא נושא עוון ופשע וחטאה אז זה רציני... מה צריך פה להביא הוכחות שזה גם בוצע בפועל???

והתשובה היא כך:

יש הבדל מהותי בין חטא העגל!!! לחטא המרגלים!!!

חטא העגל הוא חטא רשמי ומוצהר!!! חטא קלאסי!!! כמובן שמדובר בחטא הכי חמור, אבל סו"ס זה חטא, וי"ג מידות של רחמים נועדו בדיוק בשביל זה... בשביל למחוק חטאים, 'נושא עוון ופשע וחטאה ונקה'.

אבל חטא המרגלים??! זו סוגיה אחרת לגמרי!!! כי עקרונית חטא המרגלים זה בכלל לא חטא... כי... כי סליחה על השאלה: מה עשינו? בסה"כ בכינו כל הלילה...? מה... אסור לבכות?? ? איפה כתוב שאסור לבכות?

אתה יודע מה... בא נגיד שאסור לבכות!!! אבל מה אתה רוצה שאני אעשה... באותו לילה הייתי מאוד מאוכזב מה'... ומרוב ש'לא היה בא לי עלי'

וקלטתי באיזה בררוך אני איתו ונתקעתי איתו... התחילו לרדת לי דמעות מהעיניים... זה פשוט 'נשפך' לי מהעיניים... מה אתה רוצה שאני אעשה? שאני אקרא לאינסטלטור שישתום את הפיצוץ בצנרת? מה אני אעשה שאין לי טיפת אימון ברבש"ע ולכן לא מתחשק לי להתחתן איתו... לא רוצה להיכנס איתו לארץ ישראל...

מילא פה במדבר... זה עוד נחמד... זו תקופה שבין האירוסין לחתונה... הוא מפנק... מחבק... יסובבנהו יבוננהו יצרנהו כאישון עינו... 'יש פה הצפת רגשות... המון אהבה... למה לא... זה מאוד כיף... אבל להיכנס לארץ ישראל?? להתחיל חיי הנישואין בפועל? להפשיל שרוולים ולהתחיל להיות הגברת של הרבש"ע... להיות סגורה עליו וסגורה איתו בתוך ארבע קירות ולפתח איתו מערכת יחסים של אהבה אחווה ושלוש ורעות... ושיהיה איכפת לי ממנו, ולא לפזול לשום 'רעים אחרים'? **לא!!! לא בא לי על זה! לא רוצה לגשת לחתונה...**

אה... אבל הכל מוכן... האולם מאיר באור יקרות, התזמורת מוכנה, ארץ ישראל מחכה, השושבינים תאומי צביה כבר לבושים בבגדי שבת... משה ואהרן כבר מחכים להוביל אותי לחופה ולהיכנס לארץ חמדה?

כן... אבל הכלה עצמה מושכת בכתף ומטילה ווטו!!! לא רוצה ללכת לחופה!!!

סליחה... אפשר להכריח כלה להגיע לחופה??? מילא אם שתי המחוננות משני הצדדים, אם במקרה הם היו שוטרות במשטרת ישראל!!! אז מקסימום, ברגע שהייתה מתחילה המנגינה של החופה, שתי המחוננות היו לופתות את הכלה ולוקחות אותה בכח לחדר יחוד, דוחפים אותה פנימה כמו איזה פושע שמכניסים אותו לתא מעצר... אבל מה לעשות שזה לא ככה... מה לעשות שחדר יחוד לא יכול להיות בית סוהר, חדר יחוד מוכרח להגיע מהרצון הכי פנימי של הכלה!!! זה חייב להגיע מצידה... ומה לעשות שעם ישראל יושבים בתשעה באב ובוכים, אני לא רוצה להיכנס עם ה' לחדר יחוד... תעשה משהו... לא רוצה!!!

נו... זה חטא? כלה שלפתע קבלה רגלים קרות ו'לא בא לה'! לא רוצה את החתן... אתה יכול לעשות לה משהו? וכי אפשר לקרא לזה עבירת חוק??

זה למעשה 'חטא המרגלים'!!!

וזה ההבדל התהומי בין חטא המרגלים לחטא העגל.

חטא העגל היה חטא אמיתי!!! פספוס!!! פשלה לא סימפטית שקרתה לכלה. יש פה כלה!!! כלה אמיתית, היא מעוניינת בחתן, חפצה בו, מחכה לו בכלילון עיניים כבר ארבעים יום, רק פתאום הייתה לה איזה 'יציאה' מאוד לא במקום, והחתן החליט לסלוח... החליט לחפות... על כל פשעים תכסה אהבה... ומאז יש לנו י"ג מידות של רחמים...

אבל בחטא המרגלים היא יושבת וממררת בבכי ובכלל לא רוצה אותו... זה כבר לא חטא!!! זה... זה נישט!!! זה פשוט לקפל ציוד ולהודיע: הקש ביטול!!! העיסקה מבוטלת, ושלום ולא להתראות...

בחטא המרגלים כלל ישראל היו בסכנה הרבה יותר איזמה מחטא העגל!!! למרבה האבסורד, דווקא בחטא המרגלים אין לבעל שום טענות על אשתו... הוא פשוט מרגיש דחוי... נקשתי על הדלת 'פתחי לי אחותי רעיתי יונתי', והיא פשוט החליטה להשאיר אותי בחוץ... אז כל טוב... לא רוצה אותי? לא צריך... בא נסיים את זה כאן ועכשיו...

ה' מודיע לשדכן משה: 'אכנו בדבר ואורישנו, ואעשה אותך לגוי עצום ממנו'. אני כבר אמצא לעצמי שידוך אחר. לא רוצים... לא צריך!

אז זהו!!! שבחטא המרגלים התחדש חידוש ע"ג חידוש!!!

בחטא המרגלים נבנה קומה חדשה בתשובה!!! ה' גילה למשה רבינו שתשובה מועילה לא רק על עבירות, אלא גם על 'ביטול הנחת יסוד'.

בסוף בסוף הקב"ה לא יתן לכלה שלו לברוח ממנו מהדלת האחורית... ולמה? כי אל תשכח, שהיהודי בפירמה המקורית שלו הוא בן של ה'!!! אחרי שה' כרת איתנו ברית ביציאת מצרים שאנחנו הבנים שלו!!! אח"כ הגיע שלב ב', שה' הציע לנו לבנות קומה שניה ולכרות ברית נוספת של 'נישואין'!!! זה כבר קומה שניה... (זה יסוד שמפורש להדיא בנביא יחזקאל בפרק 'הודע את ירושלים' ואכמ"ל).

וממילא, גם כשעם ישראל רוצים לפרק את הקומה השניה, והכלה מודיעה שהיא לא מעוניינת, ובא נבטל את העסקה, אז אמנם הקומה השניה חרבה, ביהמ"ק שמיצג את הקומה השניה של הנישואין- זה חרב... אבל!!!

הקומה הראשונה של 'בנים אתם לה' אלוקיכם', זה עמיד!!! אמין!!! זו מערכת של אהבת אב לבן שזה משהו שאי אפשר להזיז אותו!!! 'ובין כך ובין כך קרוים אתם בנים' ולכן!!! גם אחרי חטא המרגלים, שהכלה לא מעוניינת, ה' מגלה למשה רבינו, **שגם על זה יש תשובה!!!** מה לעשות שלהתנער מכם לגמרי אני לעולם לא אוכל!!! כי אתם הבנים שלי... בסוף אנחנו מוכרחים 'להסתדר', אז אין ברירה... 'סלח נא לעוון העם ה' כגודל חסדך... ויאמר ה' סלחתי כדברך...

כן... התחדש שגם על עבירות מהסוג הזה ה' מכפר...

בסוף הקב"ה מבטיח לנו: **'חי אני נאום ה' אלוקים, אם לא ביד חזקה ובזרוע נטויה ובחמה שפוכה אמלוך עליכם'**, את בסוף תהיי הרעיה שלי!!! בטוב או לא בטוב...

כי את הבת שלי בין הייתר!!! ואני חפץ בבת שלי, שתגדל ותבא בעדי עדיים, ויום אחד תהיי הרעיה שלי... ואחרי שפעם אחת הבעת את הסכמת להתחתן איתי, ברגעים המכוננים של 'חסד נעורייך אהבת כלולותייך, לכתך אחרי במדבר בארץ לא זרועה', אחרי שהרגע הזה הונצח!!! זהו!!! מאותו יום כרתתי עם ישראל ברית עולם!!! ומכאן ואילך גם אם תבעטו בי ותנסו להתנער ממני... אני לא אתן לכם להתנתק ממני!!! ואם לא תהיה ברירה... אז אני אאלץ לעשות אותך 'עגונה', אני אכבול אותך בכבלי עגירות... כל הגוים ישנאו אתכם כי אתם קדושים- ו'מקודשין' לי!!! ואם תנסו לנתק את הקידושין, ותנסו להתקרב לגוים, אז לא תהיה ברירה, והגוי יקדש אתכם, הגוי יעשה אתכם קדושים!!! ימית אתכם על קדושת ה'... כך שלא יעזור כלום---.

אנו רעיתך ואתה דודנו!!!

וזה עמיד ואיתן ושריר וקיים לשני הכיוונים!!! לטוב ולמוטב!!!

זה מסמך שגם הקב"ה משתמש בו, וגם אנחנו משתמשים בו...

כשאני אעמוד בר"ה, ואני אבקש מהקב"ה חיים טובים, אני אגש אליו כמו 'רעיה' שרוצה ללכת לקניות, ומגיעה בשיא הטבעיות לבעלה ומבקשת כרטיס אשראי... רבש"ע: אני רעיתך!!! אני צריכה תקציב לשנה הקרובה, וזה טיעון חוקי שהקב"ה מקבל אותו!!!

ובאותה מידה, גם הקב"ה מגיע לרעיתו, ודורש ותובע שהיא תתנהג כמו רעיה... וזה מפחיד מאוד!!! כי זו תביעה בכל דרג אפשרי... זו תביעה מריש דרגין עד סוף דרגין... מפחיד לומר: יש פה תביעה **קצת מאוד** על אחינו החילונים, **ובעיקר בעיקר עלינו!!!** אנחנו החרדים לדבר ה'...

ולמה? כי חילוני, הוא בבחינת 'אשה שהלך בעלה למדינת הים' והותיר אותה כביכול עגונה... החילוני הוא הרעיה הזו שחלפו עליה שנים רבות של נתק בינו לבין ה', ואשה כזו עגונה, אסור לה להינשא... ואז יום אחד הבעל הופיע בפתאומית בשעה 6.30 בבוקר בשביעי באוקטובר, והוא מגלה שרעיתו הלכה ונשאה לזר... הרגעים אלו הם נוראים: **'חי אני נאום ה', אם לא בחימה שפוכה אמלך עליכם'**, והשיב אחור ימינו מפני אויב, ונתן לגוי לקדש את רעייתו במות קדושים! הוא לא ויתר עליה!!! הוא קיים את הבטחתו והיא בסוף תהיה מקודשת לו! השאלה מי יקדש אותה... אז אצל החילונים, זה בא לידי ביטוי בפתיחת דלת פתאומית שהבעל לפתע חזר הבייתה ואוי ואבוי אם הוא יגלה 'רוכל יוצא'...

אבל אנחנו?! אנחנו השתולים בבית ה', אנחנו הרעיה האידיאלית שחיה עם ה' ביום יום, אצלנו הסיפור הוא הרבה יותר דומיננטי... וגם הרבה יותר עדין ורגיש... אנחנו לא הרעיה הזו שבעלה הלך למדינת הים, ובמשך שנים היא מנותקת ממנו, ולך תדע מתי הוא יופיע ויתבע 'ולא יחמול ביום נקם'.

הסיפור הגדול באמת, זה אנחנו!!! אנחנו הרעיה שכן מנהלת מערכת יחסים צפופה שגרתית ויומיומית עם בעלה!!! ושם!!! שם יש רגעים יותר יפים ופחות יפים... ושם אנחנו מתמודדים ביום יום באופן מעשי מול חטא המרגלים!!!

אנחנו חרדים מבטן ומלידה, מדקדקים קלה כבחמורה, עושים הכל... אבל עמוק בתוך הלב... מה קורה שם? אל תשכח שאין שום איסור לאישה להטיל ווטו ולמרר בבכי מול בעלה ולהגיד לו: אוף... משעמם לי במחיצתך... אנחנו לא משדרים על אותו גל... מה שמעניין אותך לא מעניין אותי, ומה שחשוב לך לא מדבר אלי... אין בזה שום איסור!!! תראה לי סעיף אחד בשו"ע אבן העזר שיש בעיה לאישה להגיד לבעלה בכנות, ש-לא בא לי עליך!!! משעמם לה איתך, ודי... תן לי לחיות ותפסיק לנדנד... מה לעשות שזה 'חטא המרגלים'!!!

וכאן המגרש העיקרי שלנו- הבני התורה והבני עליה, החשבון נפש העיקרי בראש השנה!!! עד כמה אני והקב"ה 'משדרים על אותו גל'!!! כמה ה'אינטרסים שלנו משותפים', עד כמה אני צריך לצאת מעצמי בשביל ליישר איתו קו...

וכאן עיקר העול מלכות שמים שלי בראש השנה... ה', אני מקבל על עצמי לשוב!!! לשוב הבייתה, לשוב לחיק המשפחה, לחזור ולהיות כאן, ליצור התעניינות במה שמעניין אותך יתברך... ולפתח הסתייגות אישית ממה שאתה יתברך שונא.

האם הבנת מה באתי לשלול בכל האריכות הזו?? האם קלטת לאן חתרתי? אנחנו יותר מידי עסוקים 'במה להתחזק', בכל מיני פרטים נקודתיים בתפקוד היומיומי שלנו... וההלו... צריך לקחת בחשבון שבין הייתר לא בטוח שזו הנקודה!!! כי במערכת זוגית עולה על שרטון, בדרך כלל הבעיה היא לא תפקודית!!! לא ידוע לי על זוג שהתגרשו בגלל שאחד מבני הזוג לא תפקד מבחינה ביצועית, לא שם עולים הטונים, ולא שם פורצים הלהבות... הפערים האמיתיים ביחסי בני זוג זה דווקא בתקשורת הבין אישית... באכפתיות... בנכונות... במוקדי ההתעניינות המשותפים... שם הסיפור הגדול. עיין הערה 3.

³ לדוגמא: אשה שיש לה סמארטפון מוגן!!! והיא כל היום שם!!! הראש שלה שם! החיים שלה שם! התקשורת שלה שם!!! כעת עזוב יידישקייט... עזוב את הדרדור הרוחני שבזה... אני כעת מדבר נטו בייחס לבעלה!!!

תחשוב שבעלה רוצה לדבר עם- אשתו... טבעי... נורמלי... יושבים בארוחת צהרים, או בארוחת ערב והוא מנסה ליצור שיח... אבל מה לעשות שהיא לא!!! לא איתו! היא שם!

במכשיר!!!

אבל סו"ס היא יצור אנושי, והיא לא יכולה לגמרי לגמרי להתעלם מבעלה, אז כל פעם שהוא מתחיל להגיד לה משהו, היא אומרת לו: רגע רגע... כן... כן מה? ?? מה אמרת... ואז הוא אומר מה שהוא אומר והיא עונה לו בקצרה לגופו של עניין... ו... ומיד חוזרת לשם... ושניה אחרי שהיא ענתה לו... הוא מצידו ניסה להמשיך את השיחה, והוא שאל עוד איזה פרט... אבל היא כבר הפליג הלאה במכשיר... ואז שוב ב'אצילות נפש', שוב היא 'נקרעת' מהמסך ואומרת לו: רגע רגע... ו... כן... מה... מה אתה אומר? ?? ואז הוא שלף את השאלה, והיא ענתה לו, והפעם הוא כבר 'למד משהו' והוא מהר מהר הצליח להשחיל את המשפט הבא עוד לפני שהיא תחזור שוב למסך... אז פעם אחת זה באמת הלך לו... אבל בפעם השניה כבר הספיקו להגיע לבנתיים שני ציורים חדשים... ותם קשר!!! ותחשוב על בעל שככה נאלץ לנהל מול אשתו מערכת יחסים... וככה כל היום!!! כל שיחה קלאסית של רבע שעה של שיח! תחשוב שהכל נעשה תוך כדי שהבן אדם במכשיר...

אומלל!!! אומלל הבעל שיש לו כזו אישה!!!

ולצערנו הרב, התיאור הזה יותר מידי מוכר ועגום... אבל עזוב... לא באתי כעת לדבר לא נגד פגעי הטכנולוגיה וגם לא בתור יעוץ זוגי... אני בסה"כ רוצה להשתמש בזה נטו בתור משל ש'עוזר לי' בתיאור של הקשר הזוגי בין הרעיה ל-אביה שבשמים... ואני שואל אותך: אחרי כזה תיאור שתיארת, האם צריך הסברים מה הבעיה באינטרנט? האם צריך להגיע לאתרי זוהמא ולשון הרע כדי להסביר מה כ"כ גרוע בחשיפה לרשת? ?? אתה הרי מבין שבעל, שזה סוג התקשורת שלו מול רעייתו הוא אומלל!!! ובדיק כמו שאתה מבין שאומלל הבעל שאשתו מתקשרת איתו בצורה 'מטומטמת' שכזו... אז אני בתור רעיה של הקב"ה... שה' רוצה איתי תקשורת!!! הוא רוצה אותי ממוקד בתקשורת בין אישית איתו... נו... אז צריך לחפש אתרי זוהמא ולשון הרע בשביל להסביר מה הבעיה הרוחנית באינטרנט? וכי זה הנושא? זו הבעיה? ??

הנה לך דוגמא של הסבר ב'ראש קטן' מה הבעיה בפגעי הטכנולוגיה!!!

צריך לדעת שהבעיה בכל המדיה היא עצם זה שלקחנו לאבא שבשמים את הרעיה שלו... לקחנו לו את הקשב שלה... היא לא איתו... (כל שאר ההסברים מה הבעיה באינטרנט זה 'קצה הקרחון' לעומת הנקודה הזו)

אל תשכח שבאותו ר"ה הראשון שהקב"ה הציע נישואין לאדם הראשון: מה המשפט הראשון שהוא אמר לו: תן דעתך!!! אל תקלקל ותחריב את עולמיי! מה כתוב כאן? שבשביל לקלקל ולהחריב את העולם, לא צריך לקחת פטיש ולשבור את העולם... מספיק שאתה מסיח דעת!!! מספיק שאתה מוסח ולא ממוקד ואתה כבר מחריב את העולם... תן דעתך!!! תשמור על פוקוס!!! כי אחרת אתה מקלקל ומחריב את עולמי... זה כמו ילד בן שבע ששוכב בעריסה... ובשביל להרוג אותו, לא צריך לנפץ אותו אל הסלע... מספיק לעזוב אותו... להסיח דעת ממנו... מספיק להשאיר אותו במיטה ולא לגשת להאכיל אותו והוא כבר מת...

אומר הקב"ה: בראתי פה עולם!!! אני רוצה תקשורת!!! אם אתה מסיח דעת, אתה פשוט מחריב לנו את הבית... אם אתה מוסח כל הזמן לדברים אחרים, ואתה לא פה איתנו... אתה פשוט הורס לי את התכנית של העולם לרסיסים...

אז שאף אחד לא יבלבל את המוח... שאף אחד לא יחפש תירוצים... הבעיה של האינטרנט היא לא בעיה נקודתית, של אביזריהו דערויות וכדו'... הבעיה של הרשת זה כל המכלול של איבוד קשר והסחת דעת...

אבא שבשמים יושב מולך ומרגיש בודד... והוא כועס מאוד!!! על מי?

על מי שלקח לו אותך... על מי שעשק ממנו אותי...

ואני כעת עומד כאן בראש השנה, ואני מקבל על עצמי להחזיר לאבא שבשמים את האבדה! להחזיר לו... את מה? את- אותי!!! כי זה מה שהוא רוצה... בדור שלנו ה' פחות רוצה ממני! הוא רוצה אותי!!! ואני אחזיר לו אותי!

אני מבטיח לך אבא שבשמים שאני אחזיר לך אותי!!! זה לא קל לי... וזה גם לא קורה ברגע אחד... וזה גם לא שחור לבן... ועוד יהיו התמודדויות ועלויות ומורדות... והכל בסדר... מזה הקב"ה לא נרתע... יש לקב"ה אינסוף ארך אפיים וסבלנות ונכונות לעבודה משותפת... רק לא ראש קטן!!! רק לא לשאול את הקב"ה בתמימות מעושה: מה הבעיה? כמו איזה אישה שלא מבינה מה בעלה רוצה... הרי בסוף אני עונה לך על כל שאלה... הההלו... וכי זה הנושא? וכי אני איתך פה בראיון עבודה... את לא פה!!! את לא איתי!!! בשביל לענות לי על כל שאלה שאני שואל... בשביל זה אני לא צריך אותך... בשביל זה אני גם יכול להתקשר למידע האוטומטי של אגד... גם שם אני רק צריך להגיד מספר אוטובוס, ויש לי איזה תקליט שעונה לי על ראשון ראשון ועל אחרון אחרון... וכי בשביל זה נשאתי אותך???

אני רוצה תקשורת!!!

אז כן... דווקא אנחנו החרדים, דווקא אנחנו הכי הרבה מתמודדים בסוג ההתמודדות העדינה של 'חטא המרגלים'!!! הנטיה לשחק ראש קטן וללכת סחור סחור ולא להתחבר לעצם הרעיון... וכל הזמן לשאול בראש קטן: רגע... זה בסדר? האם זה גם 'נקרא'? כל סוגי השאלות בגדרי הצניעות, מותר או אסור...

נו באמת... אסור או מותר זו השאלה? אם הקב"ה רוצה צניעות!!! זה אומר שה' אוהב את הקולקציה של צניעות! ה' רוצה שפראך של צניעות... אז מה הקשר להיצמד להלכה ולהיות עסוק כל הזמן בלבדך איך אני מצליח להמשיך להתנהג בחוסר צניעות, אבל שהקב"ה לא יוכל לבא אלי בטענות?

וכנ"ל לגבי כל מיני דברים, שבינינו... כל אחד והריאקציה שלו... כל אחד והמשקעים שלו בתוך המערכת החרדית... ואני מרגיש היימיש כי יש לי בזה עבר... אז יש הרבה כאלו שכשהיינו צעירים, הפרח עדיין לא נפתח... או שהיה לנו בעיות קשב וריכוז, ובדיק הרבה בחידר לא היה מוצלח במיוחד... ולא הצלחנו להבין גמ', והתחלנו לפתח תסכולים... וגם תחושת נחיתות שכולם מבינים ואני לא... וזה לא צחוק!!! כי אנחנו סוחבים את זה שנים... והיום אתה פשוט שונא אברכים!!! שונא בני תורה!!! וכמובן לא אומר את זה בצורה

מפורשת, אבל אתה כל הזמן מחפש אותם בפינה ומנסה להסביר לעצמך כמה הם לא עושים כלום... והכל בסה"כ על מה יושב? על תסכולים מהילדות, שתקוע לך בראש שהם הצליחו ואתה נותרת מאחור, ותכל'ס, היום אתה בלע"ר בעל כשרון, יש לך משרד ואתה מצליח בחיים, ואם יום אחד אני אתפוס אותך באוזניים ואושיב אותך בכח מול הגמ' הכי מסובכת, אתה תגלה שאתה מבין עניין לא פחות מהאברך הכי רציני... אבל בגלל שעדיין לא עשיתי את זה, אז אתה עדיין מסתובב עם הריאקציה הזו, ושונא את האנשים הכי אוהבים על הקב"ה... וסתתתם!!! אתה סתם שונא אותם!!! אתה סתם תקוע עם הנחיתות שלהם... נו... אז מה התשובה שלך בראש השנה?

די רבש"ע... אני רוצה להתחיל לאהוב את מה שאתה אוהב!!! ואם אוהב ה' שערים המצוינים בהלכה ואם ה' אוהב את עמלי תורה, אז אני גם מוכן לאהוב אותם... אה... אבל אם אני אוהב אותם, אז אני מודה בזאת שאני סוג ב'?

אין מה לעשות... אם זה המחיר, אני מסכים!!! ולמעשה לא! אתה תמיד יכול לעמוד בתורה ולהבין כמו כולם... ואני לוקח על זה אחריות!!! כמעט כל החרדים בוגרי הישיבות, שבמשך השנים פיתחו ריאקציה לכל הקדוש והיקר... תדעו לכם: שזה סתם!!! אתה סתם שונאים את עצמכם!!! אתם אוהבים את התורה, אתם אוהבים את לומדי התורה, ואני 'מקלל אתכם' שהילדים שלכם יצאו בני תורה, שלא יסכימו להציץ באייפון, ישמרו על העיניים ברחוב וישננו דפי גמ', ואתה רוצה שזה מה שיקרה... אה... מה עושים עם הנחיתות?

בא נטפל בזה... בא נוציא את המוגלה החוצה... אין ברירה... אנחנו חייבים לאהוב את מה שה' אוהב... אנחנו מוכרחים לכבד ולשים בראש את מי שה' שם אותו בראש... ובמקביל לטפל במוגלה... לנקות את מה שכ"כ מפריע לנו לחשוב ככה...

וכנ"ל כל אלו שיש להם אינסוף טענות על המערכת... שונאים את הרבנים שמכתיבים לנו... וחוסמים לנו... הההלו... מה לעשות... כמה שקשה לשמוע את זה... אבל אם אתה כנה איתי, וסו"ס אנחנו נמצאים כעת בימים הנוראים וזה לא הזמן לבדיחות... מי כמוך יודע שה' אוהב את הרבנים!!! והמערכת עושה עבודה חשובה!!! אחרי כל הביקורת על המערכת, סו"ס היא עושה עבודה שחורה ודואגת שלא יהיה פרץ ויצאת וצווחה ברחובותינו...

וכשאינך ואתה כל הזמן מטנפים על המערכת... אנחנו שונאים את מה שה' אוהב... מי כמוך יודע שיש היום מטפלים רגשיים שנותנים לך על הראש, ויש את הדייטן שלא מוותר לך כי אתה חייב להוריד קילוגרמים, ויש גם את הרופא שמכריח אותך לעשות כל מיני דברים בשביל הבריאות שלך... ואתה מקבל את זה באהבה כי אתה יודע שלמרות שהוא דורש ממך מה שלא נוח, אבל זה לטובתך... ותכל'ס: המערכת הממסדית שלנו היא ה'כלב שמירה' שאתה והילד שלך לא תאבדו ברוחניות... והמערכת עושה את זה וזה נזקף לה... אז מה הקשר לדבר נגד המערכת? מה הקשר ללזלזל בכל הארגונים הנפלאים ו... והמעצבנים!!! כן... הם מעצבנים... אבל הם מקדמים את רצון ה', ואני אומר לך!!! תשמע לי: לא תהיה שוב שואה!!! לא!!! לא תהיה שואה!!! אתה יודע

וכן הלאה וכן הלאה... תן לחכם ויחכם עוד... הנה לך כר נרחב בחשבון הנפש
איך להמליך את ה'...

למה לא תהיה שואה? כי יש בלע"ר הרבה יהודים נודניקים שאיכפת להם!!! והם עומדים
על המשמר וצועקים גיוואלד ולא נותנים לכלל ישראל להירקב מבפנים... ובזכותם, השואה
שהייתה בשנה האחרונה, הייתה רק של יום אחד ולא של חמש שנים!!! כי הם דואגים
שהשוליים של כלל ישראל לא יתרחבו עוד יותר... ואנחנו צריכים לנשק להם את הרגלים
למרות שהם מעצבנים אותנו כי הם עומדים כמליץ בינינו לבין ה'... אין לנו ברירה, אנחנו
מוכרחים להתאמץ ולאהוב את מה שה' אוהב, ולפחות לא ללעוג למי שה' מכיר לו טובה....
כל אלו בסה"כ מדגמים של שלל 'ניגודים' שעלולים להפריד בין רעייתו של הקב"ה לבינו
תן לחכם ויחכם עוד...

קבלה קטנה, על משקל 'קניין משיכה' שפועל חלות

אם שמת לב, לאורך הפרקים האחרונים, העליתי כמה נקודות למחשבה של חשבון הנפש... ואם שמת לב המכנה המשותף בין כולם, שזה לא משהו נקודתי! זה לא להתחזק בלשון הרע, ולא לקבל שבת מוקדם, לא!!!

כל נושאי החיזוקים שהוזכרו לאורך הפרקים האחרונים זה ברבדים הרבה יותר עמוקים, בנקודות הרבה יותר פנימיות בעומק מערכת היחסים...

ולכאורה זה באמת הנושא של ראש השנה!!! כשאנחנו באים להמליך את ה', הנושא פה לא יכול להיות נקודתי!!! לא יתכן שהמלכת ה' תבא לידי ביטוי בקבלה נקודתית של ברכת המזון מתוך הברכות... זה... זה לדבר לא לעניין!!! זה כמו בני זוג שבאים לסגור שידוך, וכעת ברגעים המכוננים ביותר, החתן מודיע בדרמטיות שהוא מקבל על עצמו להוריד מהשלחן... ההלו... זה לא זה!!!

אפילו מי שיעמוד ויכריז שהוא מוכן לפרנס את אשתו ולכלכל אותה... שזה כבר אמירה יותר משמעותית ומחייבת... עדיין הוא לא נוגע בנקודה!!! כי כשמדברים על חיי נישואין, זה אמור להיות נושא הרבה הרבה יותר משמעותי, זו כריתת ברית עמוקה ביותר, של אחד גמור!!! גורל שווה!!! איכפתיות ונכונות לצעוד יחד בכברת דרך... וממילא יום של המלכת ה', מוכרח להיות נכונות ברובד משמעותי ועמוק... להבין שיש פה סוגיה של כריתת ברית נישואין, ולא איזה קבלה נקודתית...

נו... אז כאן מתעוררת השאלה: הרי סו"ס אנחנו כן מחונכים ע"פ רבותינו בעלי המוסר, שצריך בראש השנה לקבל קבלה אחת, ודווקא קבלה קטנה?

משמע שהגישה היא כן נקודתית!!! ומרן הרב שך זצוק"ל כן קיבל על עצמו בר"ה במרומי גילו להגיד ברהמ"ז מתוך הברכות... אז מה קורה פה?

מצד אחד, ההיגיון מסכים איתי שר"ה זה יום רציני מידי בשביל לסכם אותו בכמה פרטים נקודתיים... ומאידך כן, כן הורו לנו להכין 'חפץ' ולתרגם את זה

למשהו נקודתי... אז כן, יש פה שילוב מעניין... שמצד אחד הנושא צריך להיות בגובה, והתרגום או יותר נכון התירגול שלו צריך להיות במשהו פרקטי...

וצריך להבין איך בדיוק מסדרים את זה בראש? איך משלבים את ה'סולם מוצב ארצה' ונצמד לקבלה קטנה, עם ה'ראשו מגיע השמימה' של גודל היום? אז מיישהו באמת עורך את תשומת לבי ונתן לי הגדרה נפלאה שסידרה לי את הראש, ובכן:

העניין של ה'קבלה קטנה' זה על תקן של קניין!!!

הרי אם אני רוצה לקנות פרה... שזו בהחלט עיסקה משמעותית... פרה עולה כמה אלפי שקלים... ואני נתתי את מלא הסכום... אבל כל זה עדיין לא עוזר לי בשביל לקנות אותה... כי מעות לא קונות, ובשביל לבצע חלית קנין, אני צריך לעשות פעולה שמבטאת הוראת בעלות!!!

ומהי הפעולה ??? משיכה!!!

משיכה של רגע, שאני מושך את הפרה והיא בסה"כ עוקרת יד ורגל מחמתי... זהו!!! מזל טוב!!! בפעולה ה'סמלית' הזו, בזה התבטא שאני הבעלים של הבהמה!!! שהנה - אני משכתי, והבהמה הלכה בעקבותי... והמעשה הפעוט הוא זה שעושה אותי הבעלים שלה מרגע זה ואילך...

ובינינו... זה נשמע מאוד מוזר... הרי מדברים פה על פרה, שבעזה"ש נכוננו לי איתה עוד הרבה שעות של חרישה, דישה, רכיבה, ואפילו שחיטה, כולנו תקווה שהפרה הזו תאריך ימים שלוש וארבע שנים ואני עתיד אי"ה להשתמש בה יום יום... נו... אז ה'משיכה' העלובה הזו... שטיפ טיפה משכתי והיא עקרה יד ורגל... זה הנושא? זה בדיוק מה שיעשה אותי בעלים עליה?

תחשוב: אנחנו מדברים פה על קילומטרים רבים של חרישה הלך חזור... אנחנו מדברים פה על אלפי רונדלים של דישה סחור סחור... אז המשיכה הפצפונית הזו, אליה העיניים נשואות? זה מה שיעשה אותי הבעלים שלה? מה התשובה ???

כן!!! כל מי שקצת מבין בלומד'ס יודע שזה כל הרייעד של תורת הקניינים!!!

כל הוורט של קניין, זה שיש פה אמנם טקס 'סמלי' של מסירת בעלות! שהלוקח עומד מול המוכר!!! והמוכר מגיש ללוקח את הפרה... וכעת נדרש מהלוקח לעשות פעולה בסיסית וסמלית!!! אבל זו פעולה שנעוץ בה משמעות!!! משמעות שטומנת בחומה את כל הרעיון כולו!!! ומשיכה של פרה!!! גם אם היא פעולה מאוד סמלית ומינורית!!! אבל המשמעות שהפעולה הזו מבטאת 'מוכנס בה' כל המשמעות של בעלות גמורה!!!

על אותו משקל בכל מה שנוגע לקבלה בימים הנוראים...

הקב"ה פונה אלי מידי שנה בר"ה ושוב מציע לי את העסקה... אני רוצה אותך שותף שלי... ואם אני מסכים!!! אז צריך פה איזה 'קניין'!!! צריך לתרגם את ההסכם שלנו לאיזה ביטוי סמלי, אפילו קטן!!! רק מה?

העיקר שבביטוי הזה יהיה טמון כל המשמעות!!! לא איכפת לנו שהוא יהיה ביטוי קטן, אבל הוא כן צריך לנגוע בלב הנקודה!!!

וזה למייעשה הרעיון של הקבלה הקטנה... אני מגיע לרבש"ע ואומר: כן... אני הולך על זה... אני רוצה להיות שותף שלך במעשה בראשית... אני רוצה לקחת את העניינים ברצינות... איכפת לי ממך, ואני מעוניין להיות חלק מהעניין... טוב... כעת צריך לגשת לשלב של הקניין... 'וקנינא מיניה'.

וכאן אתה מופיע עם הקבלה הקטנה! בחרת לעצמך קבלה שהיא מבטאת את הנכונות שלך!!! לא משנה מה זה יהיה, ולא משנה באיזה תחום בעבודת ה', העיקר שהמעשה הזה יבטא את הרעיון הפנימי!!! רבש"ע: אני בעניין!!!

זה כמו עשרת הדיברות, שמאז ומעולם לא הבנתי: מה פשר 'עשרת הדברות'? ממה נפשך, אם במתן תורה ה' רוצה לתת תורה לישראל אז או שיתן להם את כל התורה ביחד, או שידבר איתם על עצם הרעיון ומכאן ואילך יש לנו ארבעים שנה עד שהווא ימסור להם את הכל...

אבל לא!!! מצד אחד: את כל התורה כולה ה' כעת לא מוסר להם, אבל עשרה פרטים הוא כן מוסר להם... מה זה ה-משהו באמצע הזה? אם תרי"ג מצוות הוא

לא נותן, אז מה העניין לתת מדגם של עשר מצוות???

מה התשובה? נכון, אנחנו לא הולכים לפתוח כעת את כל התורה כולה, אבל סו"ס מתחילים... אז בא נתחיל!!! נתחיל עם עשרה דברים האלו... זה יהיה ה'קנין'!!! זה יהיה הביטוי הראשוני המעשי לתהליך המשותף שלנו... עשרת הדברים האלו יהיו חקוקים על 'לוחות העדות', לא שאין חוץ מזה עוד מצוות, אבל אלו הם המצוות שבהם התחלנו, בהם עשינו את הביטוי הראשוני, ועד היום עשרת הדברות ברמת העקרון לא יותר חמורות מכל מ"ע אחרת בתורה (עכ"פ 'לא תחמוד' לא יותר חמור מ'לא תקום') אבל הוא יותר כוללני ומבטא, ובעיקר, איתנו התחלנו, איתנו נעשה הביטוי הראשוני, השיתוף פעולה הראשוני.

זה הרעיון שאמור לעמוד מאחורי ה'קבלה הקטנה', סוג של קלף וביטוי שאיתו אנחנו מופיעים ומבטאים את התכנית עבודה עם הפנים קדימה...

עכשיו: למאי נפקא מינה? אוהו... יש נפקא מינה עצומה...

תאר לעצמך שמישהו יום אחד יכנס לרפת שלי ללא הודעה מראש, ויעשה משיכה בפרה שלי, ויטען שמכאן ואילך היא שייכת לו!!!

למה? כי עשיתי משיכה, ומשיכה זה הרי קנין...

אה... אבל הוא בעצמו מודה שבכלל לא דיברנו על זה, ולא סיכמנו על מחיר... וגם בכלל לא שילמת לי ואתה אפילו לא מתכנן לשלם לי שקל בעתיד... אבל הוא עדיין מתעקש לטעון שהפרה שייכת לו... ולמה??? כי סו"ס עשיתי משיכה!!! ומשיכה זה הרי קנין... מה... אתה לא יודע?! לא למדת ב"מ?

נו... כולנו מבינים שהטענה שלו מגוחכת להחריד... כי 'משיכה' מתחילה בכלל להיקרא קנין, רק אחרי שדיברנו על זה, רק אחרי שאתה רציני, ואתה מעוניין לקנות, והגענו להסכמות וסיכמנו מחיר, ושנינו מעוניינים ומברכים את קידום העסקה, ושנינו רציניים לגמרי!!!

כעת!!! אם תעשה פעולה של משיכה, אז אנחנו נגדיר שהנה, זה קורה כאן

ועכשיו!!! זה מתבטא עכשיו! וניתן לומר שכעת ניתן הצו!!!

אבל לבדוד את ה'משיכה' כ'תא' בפני עצמו ולבצע רק את המשיכה, ולהגיד שהבהמה שעד הרגע הייתה שייכת לראובן, ומעכשיו היא שייכת לי... למה? כי היזזתי אותה חצי מטר, זה נקרא 'לדבר לא לעניין', זה נקרא '**לא להבין עניין!!!**' על אותו משקל: 'קבלה קטנה' זה דבר מאוד חשוב!!! כל גדולי המוסר מפליגים בחשיבות ה'קבלה קטנה', כן, הקבלה קטנה היא טובה מאוד, אבל בתור 'מכה בפטיש' אחרון!!!

רבש"ע: אני רוצה להמליך אותך... החלטתי שאני 'הולך על זה'!!! אני רוצה להיות שותף שלך ולהיות חלק מהעניין של מלכות ה'!!! ואני מוכן לתת מעצמי בשביל זה ולהתמסר לזה... (וזה מה שנכתב בפרקים האחרונים, כלומר: השלכות בסדר גודל של נכונות מוחלטת להיות רעיה גמורה של ה') **ועכשיו בשביל ה'קנינא'!!!** אני רוצה לבצע 'קבלה קטנה' שהיא תהיה ה'סיפתח'! היא תהיה ה'קנין סודר' שמבטא את הנכונות שלי להיכנס לעניין... לתת מעצמי משהו שאני לא חייב כדי לבטא את רצוני...

ולכן הקבלה הקטנה היא חשובה בתור קניין שאיתו מתניעים ויוצאים לדרך... אבל אוי ואבוי למי שיתקע בזה... אוי ואבוי למי שיכנס לזה ויתביית בזה, ויחליט להכניס את כל הראש השנה שלו בתוך הקבלה הקטנה הזו.

לצערנו הרב, יש הרבה שמתבלבלים בזה... הם כנראה לקחו את ה'קבלה קטנה' מאוד רציני, אבל התבייתו רק בה...

אז שוב: לא להתבלבל!!! הקבלה הקטנה היא חשובה, והיא בהחלט הנשק המוחצן שבו אתה מבטא את עצמך... אבל אחרי הכל זה מדגם!!!

גם מי שיקבל על עצמו לברך מתוך ברכון!!! שלא יתקע בתוך הברכון, שלא יתחיל לפזר לי עכשיו סיפורים על כאלו שקיבלו על עצמם לברך מתוך הברכון, שלא יתקע לי שם... אדרבה, אני מקבל ע"ע עול מלכות שמים, והנה, אני מברך מתוך ברכון ובזה אני מבטא את הנכונות הכללית שלי להמליך את ה'...

האם זה מובן?

המדריך המקוצר לריענון חיי הנישואין - ביני לבין ה'

הפרק הזה אמנם לא מיועד לחתנים ולא למאורסים, אם כי הוא בהחלט יכול להועיל להם... כי הפרק הזה אמנם מדבר בכלל על מערכת ה'זוגיות' והנישואין התקינים בין יהודי לבוראו... אבל למייעשה אין שום הבדל בין זה למערכת נישואין של 'איש ואשה זכו שכינה ביניהם', זה יושב בדיוק על אותו רעיון! על אותם רגישויות!!! על אותם ניואנסים עדינים, שמי שהקים בית, מבין את זה מצוין, ומי שעדיין לא הקים בית, זו ההזדמנות להכיר...

ובכן: כמה עצות פרקטיות ומעשיות לתחילת חיי נישואין!!!

טיפ ראשון: ליצור כמה שיותר 'תחומי התעניינות משותפים'

דבר ראשון: ליצור כמה שיותר 'נושאי התעניינות משותפים', תבין: בחור צעיר באמצע העקשען בפנימיה, יום אחד מוצא את עצמו תחת החופה... וגם הכלה, גם היא יצאה היישר מחיי הסמינר הגועשים... והנה היא מקודשת...

וכעת יש להם הרבה מאוד שעות אחד עם השני, ואין להם מה לדבר!!! אין להם נושאים משותפים... כי הוא, אם יש משהו שמעניין אותו, זה פוליטיקה, נייעס חרדי... רוטציות... אולי להביא לישיבה עוד איזה 'מקרר למסירה'... אבל מה לעשות שכל הנושאים האלו לא מעניינים אותה... זה לא בעולם שלה...

ואילו היא, גם אותו דבר, הראש שלה נמצא במבחנים, מערכים, קניות, עלבונות... ו... וזה מענין את סבתא שלו!!!

לכל אחד יש את העולם שממנו הוא הגיע, ויש מאוד מעט נושאים משותפים שמעסיקים ומעניינים את שניהם, אז מה עושים???

בדיוק בשביל זה יש שנה ראשונה!!! ש-מה התפקיד של השנה הזו???

בשנה הזו שניהם!!! כל אחד מבני הזוג יושב ומקשיב לשני... יוצר התעניינות בעולם של השני... כן!!! יש לי מטרה מגמתית!!! אני מעוניין ליצור עניין!!! אני רוצה להיכנס לעולמו של הבן זוג כדי שזה יעניין גם אותי... וכך במשך שנה תמימה, הוא נכנס עמוק לבוץ של העבודה שלה... ואיך שהבוס לא מתייחס יפה, והיא לבנתיים נכנסת לדרמות המשפחתיות שלו, אם זה האח הנושר, וההתקף לב של השוויגער, ולאט לאט מצטברים עוד ועוד נושאים משותפים... שמתרבים מיום ליום לעשרות ומאות נושאים ותתי נושאים משותפים, ותוך שנה נוצר מצב שגם כמה שעות ביום לא מספיק בשביל להקיף את כל החוויות והנושאים שאחד מתעניין בשני, ממקום של סקרנות אמיתית, כי אנחנו כבר באמצע... באמצע מאות נושאים שנשארו פתוחים... ואני רוצה לשמוע מה התקדם... איפה זה אוחז היום...

כך נראה זוג אידיאלי שניגש נכון לחיי הנישואין!!! מתוך הבנה שנקודת הפתיחה שלנו היא אפס 'נושאים משותפים', וכעת אנחנו ניגשים בנכונות ליצירת נושאים משותפים וכמה שיותר... שנה עבודה!!! מינימום שנה של יציקת בטון ומכאן ואילך זה נוסע לבד...

הנה לך תכנית עבודה מעשית ופרקטית- של העתק הדבק- במערכת הייחסים הבין אישית ביני הרעיה, לבין דודי ורעי קודשא בריך הוא.

אתה מבין לבד שנקודת הפתיחה שלי היא 'אפס נושאים משותפים' ביני לבין בורא עולם... אני חי לי בעולם החומר עם פרפרים בראש, ואת הקב"ה מעניינים כביכול דברים אחרים... ואתה מבין לבד שברגע שאין ביני לבין ה' כמעט שום 'נושא משותף' אז יש... יש 'הרבה שתירות' הרבה חוסר עניין... וזה לא זורם... זה די תקוע... ומאוד משעמם לנו ביחד...

וממילא, אם כעת הגיע ר"ה ואני רוצה לרענן או יותר נכון להתחיל לפתח את מערכת הנישואין ביני לבין ה'... **יש לי כעת משימה מאוד פשוטה וממוקדת:** אני מוכרח!!! מוכרח ליצור התעניינות בדברים שמעניינים את הקב"ה!!! ולהגיע לכמה שיותר הרבה תכנים שכאלו...

כעת אני פשוט יושב מול הקב"ה... בדיוק כמו שישבתי מול אשתי, ואני פשוט מנסה להקשיב לו... לשמוע אותו... מה מעניין אותו... אני כעת בנכונות ליצור התעניינות, ולהביא את עצמי למצב שיעניין אותי מה שמעניין את ה'... כדי שיהיה לנו קצת יותר מעניין ביחד... כי אחרת... אחרת אני כל הזמן רוצה לברוח...

אתה קולט? אם השנה מצאתי את עצמי, יותר מידי בורח לקווי נייעס או למייל וכו'... אתה מבין שזו כבר תוצאה... הסיפור האמיתי מתחיל מזה שהיה לי פשוט משעמם מול הרבש"ע... ממילא במקום לקבל על עצמי שוב ושוב להתנזר מקוי נייעס, ולהלך על עצמי אימים בטבעת חנק של דיכוי מהתעניינויות שלנו... אני חושב שהפתרון היותר אידיאלי זה פשוט למצא עוד 'נושאים משותפים' מול הרבש"ע... אם יהיה לי יותר מעניין אותו... יהיה לי פחות סיבה לפזול למקורות התעניינות זרים...

רוצה דוגמא? אז הדוגמא הראשונה והפשוטה ביותר, זה לא פחות ולא יותר 'מודה במקצת'!!!

שמעת פה על הנושא הזה? אתה יודע מה זה 'מודה במקצת'?

לא משנה כעת מה זה... אני רק יכול להגיד לך שזה נושא שמעניין את ה'... ה' ציווה בתורתו 'מודה במקצת חייב שבועה', ואם למדתי את הסוגיה הזו טטטוב בבבא מציעא ובשבועות... אז הנה... יש לי כבר 'נושא משותף' אחד ביני לבין ה'... אה... אבל 'מודה במקצת' זה רק נושא אחד משותף ביני לבין ה', וזה לא מספיק...?? אין בעיה... אז יש גם עירובין, גם פסחים, גיטין, קידושין, ומנחות, ועוקצין, וכלאים, וסוכה, ומכות, ויבמות, יש גם שער הכוונות, ותוצאות חיים ולמעלה בקודש... תכל'ס, כל מסכת נוספת שאני לומד!!! כל קורטוב נוסף של ידיעת התורה שאני מעוניין לשקוע בו ואני נכנס לזה בכל הרמ"ח והשם"ה... כל חיבור נוסף לתורה... מה המשמעות הפשוטה של זה?

שהנה... הרווחתי עוד נושא משותף ביני לבין ה'...

אפשר להאריך בזה... אבל בא נעצור כאן... רק נסכם: העצה הראשונה לחיי הנישואין, ליצור כמה שיותר 'נושאי שיחה' ונושאי התעניינות משותפים...

טיפ שני: למזער פערים ו'ניגודי אינטרסים' עד כמה שניתן.

וניגש לעצה הבאה, אם עד כה דיברתי מזוית של 'עשה טוב', כעת בא נדבר על אותו דבר, אבל מהזוית של 'סור מרע'.

אם אתה רוצה חיי נישואין פורחים ומשגשגים, תעשה מאמץ עליון להקטין ולמזער עד כמה שאפשר את 'ניגודי האינטרסים'! **מה אני מתכוין?**

סו"ס בין בני זוג יש ניגודים!!! לא יעזור!!! סו"ס גזרה חכמתו ש'אעשה לו עזר כנגדו'!!! גם כשהאשה היא עזר, עדיין זה **כנגדו!!!** העזר בעצמו נובע מזה שהאישה היא כנגדו... טבעי ונורמלי שיש ניגודים בין בני זוג, ודווקא הניגוד הוא סיבת ההשלמה ביניהם... זה פשוט, דא עקא שיש לזה גם מחירים... ובכן:

ננקוט בדוגמא קטנה: אני אוהב יחצנות, להפגין נוכחות! לספר על עצמי סיפורים, כולם יודעים בדיוק מה אני עושה, ומצידי גם לספר מה כל המשפחה עושה, ואילו אשתי שונאת את זה... קצת שקט... קצת צניעות... הנה לך דוגמא של ניגוד!!! ברגע שיש כזה ניגוד, יש עניין גדול מאוד להשתדל למזער אותו כמה שאפשר... כי תבין: אם אותי מעניין פוליטיקה ואת אשתי זה לא מעניין... בסדר... זה עדיין ניגוד לא חזיתי!!! כי בסיידר... מותר שיהיה משהו שמעניין אותי ולא מעניין את אשתי... אבל ברגע!!! ברגע ש-מה שאני אוהב אשתי שונאת...?? זה כבר ניגוד חזיתי!!! אז בא נגיד שגם זה לא נורא... לא סוף העולם... מותר שיהיה פה ושם איזה גיס מסוים, שבשביל אשתך זה... זה אח קרוב שלה, ואילו אתה לא סובל אותו... נו... גם זה קורה... מותר שיהיה פה ושם ניגודים חזיתיים... רק מה? **השאלה היא כמה ! ! !**

כמה ניגודים חזיתיים יש בין בני זוג!!! האם רק כמה, או 'קצת יותר' מכמה?
ולא רק כמה, **אלא גם כמה פעמים זה פוגש אותנו? באיזה רמת תדירות?**

תחשוב שיש עשרים ניגודים חזיתיים כאלו כל יום... עשרים סיטואציות
מידי יום ביומו, שבדיוק מה שאתה אוהב אשתך שונאת... ובדיוק מה שאשתך
אוהבת אתה שונא... **זה לא!!! לא בריא!!! זה לא צועד לכיוון הטוב!!!**

אין ברירה... מי שרוצה חיים תקינים, מוכרח לנשום נשימה ולסמן מטרה,
ולהחליט: אני מוכרח למזער את 'ניגודי אינטרסים', זו עבודה!!! זה לא קורה ביום
אחד... אבל המשימה היא ברורה!!! אני יושב ורושם לעצמי את רשימת
ה'פיצוצים' הצפויים! איפה נקודות התורפה הרגישים ששם הניגוד זועק!!!
ומוכרחים איכשהו לצמצם פערים במקומות המועדים...

אספר לך סיפור, הפעם זה סיפור אמיתי: היה זוג אחד שהם דווקא הסתדרו...
אבל היו בסה"כ שתי ניגודים מאוד קיצוניים ביניהם!!! וזה הגיע לעוצמות של
איבה בלתי נתפסות... אתה יודע מי זה??? ?

הקב"ה ובלעם!!!

בלעם היה נביא גדול מאוד... הוא זכה להיות לקירבה עצומה לה', והוא גם
היה מאוד ירא שמים, לא אוכל לעבור פי ה' אלוקי לעשות קטנה או גדולה... וזה
לא שקר, כנראה שהוא באמת היה רעיה נאמנת!!! אבל היו שתי מוקשים
שהקב"ה והוא פשוט לא הסתדרו ולא השתוו בשום אופן...

הדבר הראשון: הקב"ה שונא זימה!!! ובלעם היה אוהב זימה... איזה אוהב...
משוגע על זה... **והדבר השני:** הקב"ה אוהב את עם ישראל ומה לעשות שבלעם
שונא!!! שונא את עם ישראל שנאת מוות!!!

עכשיו: במקביל!!! היה עוד בן זוג לקב"ה, תנחש איך קוראים לו? קראו לו
משה, משה רבינו לא היה יותר 'מיוחס' מבלעם, מבחינה מסוימת הוא קיבל
דרגה שווה בנבואה לבלעם... רק מה??? איפה בכל זאת מתחיל ההבדל התהומי
בין משה לבלעם??? ?

משה רבינו קרא את המפה... משה הבין שאם ה' שונא זימה, ואני הבן זוג שלי... אז אין ברירה, אני גם מוכרח לשנא זימה... אני גם מוכרח לעשות שמיניות באויר ולהתרחק מזה כמטחוו קשת כי אחרת, יוצר מצב שמה שאני אוהב הקב"ה ישנא... כמה אפשר לחיות ככה ביחד...

ובמקביל!!! משה רבינו גם ראה שה' מאוד מאוד אוהב את עם ישראל... אה... ככה? אם ה' אוהב את ישראל אז גם אני אוהב את עם ישראל... ואני אמסור נפשי עליהם... וכך זכה משה רבינו להיות הכלה הכי נאמנת לה'... הכי קרובה לה'... ואילו בלעם??? אין תיעוב ושנאה יותר גדולה ממה שה' רחש לבלעם... ה' גלגל אותו מכל המדרגות... הוציא אותו חגיר וסומא ומושפל...

למה? אני ואתה זה לא הולך ביחד!!! מה שאני אוהב, אתה שונא... ומה שאני שונא אתה אוהב... כשאני כועס אתה מחייך... וכשאני סו"ס מחייך, אתה מעקם את האף, לך מפה... תסתלק מכאן... אין לי איתך כלום...

אסור לנו ליפול בטעות הזו בחיי הנישואין!!! יש כאלו שמרוב שהם מוציאים אנרגיות בלהיות מושלם ב'לא אוכל לעבור פי ה' אלוקי לעשות קטנה או גדולה- ' אז נכון... בדקדוק הלכה אתה ספּעץ... אתה מדקדק קלה כבחמורה לא פחות מבלעם... אבל מה לעשות שזה לא מספיק!!! כי גם בלעם היה מושלם בחלק הטכני... בסופו של דבר יש משהו לא פחות חשוב, כמה אני והרבש"ע 'באותו ראש'!!! לשבת עם דף ועט ולחשוב איפה אני והרבש"ע מתנגשים חזיתית...

והדוגמא הבולטת ביותר: שנאת חינם!!! אם אני נהנה לשפוך בוך על הבנים של ה'... יש פה תאונה חזיתית!!! זה אומר שישנם רגעים שהקב"ה שונא ואני נהנה... זה אומר שיש תכנים שאני מחפש אותם בנרות, וה' מנסה לחפות אותם, לי יש גישמאק לתפוס יהודי בקלקלתו ואילו אבא שבשמים מתענה מזה וקשה לו עם זה... ממילא אין לי ברירה!!! אם בר"ה הזה החלטתי שאני רוצה להיות הבן זוג של ה'... אני מוכרח למזער 'ניגודי אינטרסים', אין לי ברירה!!! אני מוכרח לאהוב יהודים, אני מוכרח ליצור בתוך עצמי אינטרס לראות במעלות של יהודים, כי אחרת!!! אחרת אני אשנא את מי שה' אוהב!!!

אני יכול להגיד לך בנימה אישית: אני הצבתי לעצמי אולטימטום, אם הבחירות לעיריה או לכנסת יכניסו אותי לטרלול המוכר שיגרמו לי לקוות שהחרדי מהמפלגה השניה יפסיד ולא ילך לו, אם יקרה לי עוד פעם אחת כזה דבר, זה היום האחרון שאני מצביע בבחירות!!! יש גבול לכל תעלול!!! אה... אבל אם ככה, יצא שאני אעבור פי ה' אלוקי ואני לא אעשה את המצוה הכי חשובה של הבחירות... בסיידר... אז בלעם יהיה בנקודה הזו צדיק יותר ממני, אבל אני לא מוכן לעמוד ולראות קצה העם ולהתכוין להטיל עין הרע וצרות עין ביהודי שה' אוהב אותנו... ברור או לא ברור???

תחשוב מה היה קורה אם זה היה קורה לי ולאשתי, שאשתי הייתה מצביעה למפלגה הזו, ואני למפלגה השניה, ושינינו כעת יושבים בתוצאות של הבחירות, ואחד מן השנים, או שאני עצוב עד עמקי נשמתי שהמפלגה שלה הצליחה, או שאני מוציא לה לשון שהנה המפלגה שלי הצליחה... אתה מבין שבני זוג שכאלו זה לא... לא המצב האידיאלי??? אז זהו שלא נורא!!! גם אם נניח שיקרה כזה דבר... נו... סו"ס לא כל יום יש בחירות... אבל כל יום יש אשכנזים, ספרדים, חסידים, וכל יום אנחנו פוגשים אחד את השני, ואם מאוד חשוב לי לוודא שהמגזר השני לא מצליח, וכואב לי הלב לראות את הקהילה של השני מתפתחת... אז... אז אני והרבש"ע לא באותו ראש!!! וזה כבר יום יום.

הגיע הזמן שנבין שכל השפראך של פוליטיקה חרדית, שזה אומר שאני מפרגן רק למגזר שלי, ואילו לבנים האחרים של הקב"ה אני פשוט לא מפרגן... זה... זה לא תקני!!! בית המקדש נחרב על שנאת חנם, לא בגלל בין אדם לחבירו, אלא בגלל בין אדם למקום... אנחנו פשוט לא אותו ראש!!! ה' אוהב יהודים ואני שונא אותם... זה לא בא בחשבון!!! בודאי לא בשם היידישקייט!!!

רעיה אמיתית של הקב"ה בראש השנה, אמורה להבין את זה... ובכן: עבודה לפנינו... הגיע הזמן לערוף כל מיני 'פרות קדושות' שלוחשות לנו בשם הקדוש והיקר להיות צרי עין בבניו הנוספים של ה'... די לשקר הפנימי הזה...

טיפ שלישי: 'יעד משותף', וכמה שיותר 'מכנה משותף'

וכעת ניגש לנקודה השלישית:

ליצור 'יעד משותף' וכמה שיותר 'מכנה משותף' בין בני הזוג!!!

ובכן: זה לא סוד, שבחיי הנישואין, ברגע שהבית מתחיל להתמלא בלע"ר בילדים והחיים מתחילים להיכנס למירוץ הבלתי נגמר סביב השוטף... אוטומטית מערכת הנישואין נכנסת ליציבות!!! גם אם היא לא פורחת ומשגשגת ואפילו גם נשחקת... אבל מאידך היא נכנסת ליציבות ועוגן עמיד ואיתן!!! ולמה? כי יש לנו ילדים משותפים, דאגות משותפות, משכנתא משותפת, צער גידול בנים משותף... וממילא גם אושר משותף, ומובילים יחד את הילדים לחופה... ההתמודדות המשותפת והיעדים המשותפים יוצרים חיבור טבעי, שגם אם לא מתחזקים אותו 'הוא לא בורח', (כמו שהערמות של כביסה אף פעם לא בורחות, ככה גם ההתמודדויות לא בורחות, וממילא כשמדובר בקשיים משותפים אז יש כאן את התועלת הנסתר של שימוש ב'מקור אנרגיה טבעי' לחיזוק הקשר).

על אותו משקל: ככל שאני מצליח לייצר קוים משותפים ביני לבין ה', ככה אני יותר ויותר משמן את גלגלי המערכת של הקשר הטבעי עם ה'...

וכאן אני חותר לטכניקה מאוד פרקטית: סו"ס עם כל הרצון להיות דבוק בה' ולהיות איתו בקשר כל הזמן... סו"ס אנחנו לא שרפים... אני לא רואה את עצמי לא ר' אהרן מבעלזא ולא הסטייפלר... ובינינו... גם קדושי עליון אלו, גם להם היו ימי שגרה בעבודת ה', כי גם הזוג הכי נפלא, הוא לא כל יום חוגג 'יום הנישואין', לא כל יום יש את פרץ ההתרגשות של גילה רנה דיצה וחדווה...

נו... אז מה כן יש? ? ?

אני מוכרח להיות בצד של ה'!!! כשאני עושה מצי"ג בשביל המוסדות שלי, ושכרתי מנטור מיוחד שהתפקיד שלו להפיק את הקמפיין ולהוביל את המגבית... זה ברור שאותי מעניין המוסדות שלי, ואילו אותו מעניין ה-12 אחוז שהוא מקבל בסוף המצי"ג, אבל בסופו של יום לשנינו יש את אותו יעד, לשנינו עולה בחיים שהמגבית תצליח!!! אז נכון שאני רוצה את ה-88 שהולכים

ישירות להרבצת תורה, ואילו הוא רוצה את ה-12 אחוז בשביל הכיס שלו, בסוף בסוף המגבית היא אחת!!! ולשנינו יש אינטרנס שווה שיכנס כמה שיותר הרבה כסף במגבית!!! וממילא שנינו חותרים לאותו יעד...

על אותו משקל:

אני מוכרח להביא את עצמי למצב שאני והקב"ה ניסע על אותו כביש! והנה לך דוגמא מעלון אז נדברו שאני מוציא בס"ד מידי שבוע... ה' רוצה ידישקייט... ואילו אני רוצה כבוד וצומי וביטוי אישי... אבל בס"ד הצלחתי להגיע למצב שהאגו שלי מתפרנס ממה שכבוד שמים מתפרנס!!! יש לי עניין גדול לכתוב מאמרים על כבוד שמים, כי הלכתי על ה'גל' הזה וזה השטעלע שלי... אה... הרי אני עושה את זה בשביל צומי, והרבש"ע רוצה כבוד שמים?

מה זה משנה, בסוף אני כותב על כבוד שמים מכל הלב!!! כי הצלחתי לגרום שככל שהמאמר יהיה יותר מחזק בכבוד שמים, ככה יהיה לי יותר צומי, ממילא אני ממוקד לגמרי בכבוד שמים! הבנת את הנקודה העדינה?

לזה קוראים 'דבקות'!!! דבקות זה לקחת שני עצמים שונים ולהדביק אותם עם מהדק!!! ליצור להם אינטרסים שווים!!!

כל אמא יהודיה בדורנו, היא 'דבוקה' בה' ללא הרף, כי ה' רוצה כמה שיותר יהודים, והיא רוצה כמה שיותר ילדים, וה' רוצה שהילדים שלו יהיו בריאים, וגם היא רוצה אותו דבר... איזה יופי... אני באותו קו עם ה'...

אדרבה, צריך לתחזק ולתדלק את האגו האישי- בכיוון הנכון!!!

ליצור ולטפח כמה שיותר אינטרסים אישיים שילכו בקו מקביל עם רצון ה'... לא נעים לומר, אבל אחת המתנות שה' נתן לנו בשנה האחרונה זה 'גזירת הגיוס', (לחילונים זה אסון ולנו זו מתנה) ולמה? כי פתאום כל בחור ישיבה מוצא את עצמו באותו צד יחד עם הרבש"ע... מישוהו פה הכריז מלחמה עלי ועל ה', לפתע כל צעיר מתמלא באימביציה רוחנית, בתקשורת בין אישית מול ה'... אבא שבשמים: אנחנו ביחד... נכון? אנחנו נלחם ביחד? וביחד ננצח...

נו... תגיד לי מה יותר טוב? שבחור ירגיש שהמשגיח והרבש"ע רודפים אותו והוא השיואמי שלו והקב"ה בצד השני, או שהצבא רודף אותו ואת הרבש"ע, ואני בצד של הקב"ה? מה יותר מחבר? מה יותר מקשר?

זה הקונץ!!! זה החכמה!!! ליצור כמה שיותר מכנה משותף, שאני נמצא בצד של ה', אם משהו פתח פה בשכונה איזה מיזם חיובי ברצון ה', אין ברירה! אני מוכרח להיכנס לזה... להתחבר לזה... ולהיות חלק מזה... כי אחרת, באופן טבעי אני אמתח ביקורת ואני אהיה נגד זה (למי שמבין על מה אני מדבר) ואז אני פשוט אהיה צר עין בגבולות הקדושה שמתרחבים כאן בשכונה...
תן לחכם ויחכם עוד...

טיפ ד' לחיי נישואין מאושרים: פתיחות רגשית ושקיפות מלאה

ועוד מילה אחת אחרונה, עוד עצה חשובה מאוד בייחסי נישואין, פתיחות רגשית ושקיפות מלאה... אוי אוי... רוב הצרות שיש בין בני זוג, הכל מתחיל מחוסר פתיחות... אם משהו כואב לך, תדבר... תגיד... תבטא את עצמך, תגיד מה מפריע לך... כשיש פתיחות מלאה וכל אחד מבני הזוג מאפשר לשני להגיד מה שיש לו זה מתכון לחיים תקינים ובעיקר לסקל המון תסכולים ואי הבנות... בקיצור: ללמוד לדבר עם ה'!!! לחוות איתנו... לספר לו... רוב האנשים, כשמדברים איתם על תפילה, הם חושבים שהכוונה היא לשליחת בקשה בפקס, כן... בטח אני מתפלל... יש לו איזה רשימת קניות והוא מקריא אותה לבורא עולם... אז זהו שלא!!! זה אולי 'העמדת יין' אצל הרבש"ע...

אבל להתפלל זה... זה 'ישפוך שיחו', לשפוך את הלב... לשוחח... 'כי אליך אקרא כל יום', אני כבר מדבר איתך על זה כל היום... דוד המלך בימים הקשים הגיע למצב שהוא מדבר על זה כל היום עם הרבש"ע...

נו... מה כבר אפשר לדבר כל היום??? מה התשובה?

מה שאתה מדבר כל היום עם אשתך!!! קורה לבני זוג שהם מדברים כל היום... על מה? על משהו מסוים שמאוד מאוד מטריד אותם לאחרונה, והם כל היום סביב זה... ואם תצמיד אותם לקיר ותשאל אותם: מה... מה יש לדבר כ"כ הרבה? מה... יש כ"כ הרבה רייעד בנושא? מה העניין לטחון את זה שוב ושוב? מה התשובה? אין תשובה... אין פה פרוטוקולים... זה לא שיחות מוטיבציה, אנחנו פשוט חווים משהו... ואנחנו מדברים על זה... פורקים אחד אצל השני, ועוברים את זה ביחד...

כמובן שהדוגמא היא לא מתאימה כ"כ... כי הרבש"ע הוא לא רק אוזן קשבת, הוא גם כתובת, כשאני ואשתי מדברים על בעיה מסוימת, חלק מהבעיה זה ששנינו מתקשרים ו... ואותו אחד לא עונה... וזה חלק מהבעיה!!! אבל כאן הגעתי לכתובת... ואני מדבר איתו וחווה איתו...

עכשיו: בל נשכח שבזמננו עולם גם עומד מאחורי הצרות שלנו!!! כן... היהדות היא פחות נחמדה מכל הדתות אחרות, כל הדתות נזהרות שלא לעשות את האלוהים שלהם חיד!!! כי אם הוא יחיד, אז הוא גם עומד מאחורי הבעיות, והם מאוד נחושים לטהר את שמו... ועם הנבחר זה העם היחיד שלא נרתע מלייחס לקב"ה את הכל!!! קונה הכל!!! אין עוד מלבדו!!! הוא עומד מאחורי כל מה שקורה, גם הדברים הכי קשים והכי נוראים... (מי שלא מתאים לו, שיחפש דת אחרת) ובשביל זה יש לנו נאמנות לה'!!! אנחנו עומדים מול שביעי באוקטובר! אנחנו יודעים שהקב"ה יודע איפה נמצאים החטופים ויש לאל ידו, ואנחנו מחונכים לפתח כלפיו נאמנות, והיות וזו התובענות היהודית, שנדרש מאיתנו לפתח נאמנות לה' גם מול הדברים הכי קשים שעוברים עלינו...

בשביל זה יש לנו תקשורת!!! הקב"ה פותח את הדלת ואומר: כן... אתה חווה איתי דברים קשים... בא... תדבר איתי על זה... כמובן שצריך לדבר בכבוד ואסור להטיח דברים כלפי מעלה, אבל מותר לחוות!!! ולבטא כאב... וה' מקשיב לזה... ותפילה לעני כי יעטוף - אומר הזוה"ק שכשהעני מגיע לפני ה' ומתנה את צערו בטענות למה אני עני ולא הולך לי... הרי הקב"ה מסלק את כולם ואומר: תנו לי להקשיב לו... אני רוצה לשמוע את הכאב שלו... ומסיים הזוה"ק ואומר:

שהתפילה לעניי זה עוטפת את כל התפילות של אחרים, ומעלה אותם לשמים וזה 'תפילה לעניי כי יעטוף', ה' רוצה תקשורת!!! וזה מיומנות מיוחדת להתרגל לפרש שיחתו... לפרוק לפני ה', וגם תסכולים שיש לי מולו יתברך...

כן... גם כעס ותסכול זה סוג של תקשורת... (ושוב: בכבוד הראוי).

מידי פעם מישוהו מתקשר אלי עם כל מיני שאלות באמונה, שאלות על הרבש"ע, למה ה' עשה ככה ולמה ככה... ואני לא נבהל!!! ולמה? כי אני שומע את השאלה ומנסה לענות, אם אני מצליח לתת מענה לבן אדם ולהפיס את דעתו מה טוב, אבל אם אני לא מצליח, אם השאלה היא כאובה, ואני מרגיש שהבן אדם לא קיבל מענה... אני לא מתבלבל... אני אומר לו חד משמעית: תקשיב!!! אני מבין שיש לך משהו בלב מול הרבש"ע... לך... תדבר איתו על זה... תספר לו מה מפריע לך ותסדיר את זה מולו!!! תבין: זה עניין אישי שלך מולו, זו הזוגיות שלך איתו... אני לא יכול לעזור פה, כי לי באופן ספציפי - לא מפריע לי מה שמפריע לך, ואם לך זה מפריע... אז אנחנו דוגלים בשקיפות מלאה... אין מישוהו אחר שיעשה את זה במקומך... תעמוד מול בורא עולם ותחווה איתו... תספר לו מה מפריע לך... ותבקש ממנו שירגיע אותך ויסדר לך את הראש...

נעצור כאן לבנתיים... הבאתי כעת רשימה מקוצרת של כמה עצות לריענון והשקאת והעצמת חיי הנישואין ביני לבין קוב"ה...

האם שמת לב מה קרה פה???

האם שמת לב מה כתבתי פה??? האם שמת לב לתכנים שנכתבו כאן? אם תעבור שוב על מה שכתבתי, אתה פתאום תגלה שפתחתי כאן מלא נושאים נקודתיים, הרבה פרטים שצריך להתחזק בהם... אם זה להתחזק בעסק התורה ולהוסיף בידיעת התורה כמה שיותר... וגם כתבתי כאן נגד פגעי הטכנולוגיה וכמה שצריך להתרחק מזה, כתבתי גם על שנאת חנם ואהבת ישראל... ואפילו על חיזוק ותפילה וקשר עם ה'... גם על זה דיברתי... נכון???

אבל אם תשים לב: כל הנושאים האלו, זה לא היה מלא מלא פרטים... שלל חיזוק... הכל התחיל ונגמר בנושא אחד: יש פה פרוייקט!!! יש פה משימה אחת ויחידה: יש פה מערכת יחסים ביני לבין הקב"ה!!! ואני צריך לרענן את הקשר הזה ולהעצים אותו כמה שיותר... וכעת יש שלל דרכים ונקודות שיפור ושיעורי בית מעמיקים איך מקדמים את זה... איך משפרים את חיי הנישואין שלי עם ה'... והכל מסתובב סביב ציר אחד ויחיד: שיפור חיי הנישואין שלי עם ה'...

אתה מבין את ההבדל התהומי בין הגישה הזו שהוצגה כאן לבין הגישה הנדושה והטבעית, איך אנחנו ניגשים לעבודת ה'?

הנה... קח דוגמא: טיירע יידן... ראש השנה צריך להתחזק... כמובן, המלך בשדה, ואי אפשר להמשיך ככה... צריך להתחזק... כן, במה להתחזק?

אז ככה: צריך להתחזק בתורה... תלמוד תורה כנגד כולם... ואם שנה פרק אחד ישנה שני פרקים, לרכוש עוד ועוד ידיעות בתורה... וצריך לעשות חזרה... הלאה... וכמובן!!! שצריך גם להתחזק מול פגעי הטכנולוגיה, שזה הרי דבר נורא ואיום... צריך כל אחד לעמוד בתוקף ולזעוק גיוואלד... כי זה אחד האיסורים הגדולים ביותר... רגע... ומה עוד?

אה... כן... גם תפילה... כמובן... תפילה זה הרי כ"כ חשוב... וחז"ל מדברים על תפילה... כמה גדול הכח של תפילה... וכעת לא נותר לי אלא לשלון מאמרי חז"ל לרוב, עם כמה סיפורים על חשיבות התפילה...

נו... גמרנו? שניה... תן לי להוציא את הרשימה... אה... נזכרתי... צריך גם אהבת ישראל... כי הרי שנאת חנם זה מאוד חמור... על זה נחרב בית המקדש... הנה לך אוסף של חיזוקים לא קשורים שאני מנחית עליך בעשר דקות, וכעת לך תעשה את האן דן דינו על איזה חיזוק ליפול... מה נראה לך כעת הכי מרגש והכי נגיש... וקדימה... הלכנו על זה...

אז זהו שלא!!! וניתן לומר שזה עיקר מטרתו של חיבור זה!!!

עבודת ה' בכלל וראש השנה בפרט זה לא אמור להיות אוסף של מצוות ועבודת ה' ויידישקייט ויראת שמים... ויאלה... צריך להתחזק... עבודת ה' זה לא

סלט של כל מיני 'דברים טובים'! לא!!! זה לא אמור להיות ככה... וכשככה זה אז מה הפלא שהכל כזה שטחי ושטוח... הכל נראה כמו איזה בר של חיזוקים, וכל פעם שולפים משהו אחר לפי העניין... לא!!! יהודי מרומם לא אמור לגשת בצורה כ"כ חובבנית לעבודת ה' שתובעת מאיתנו את כל החיים...

אלא מאי? מוכרח להיות כאן מערכת הרבה יותר משמעותית!!! פרוייקט אחד! שיש לו את השלד שלו... את המבנה שלו... את התכנית האיסטרטגית שלו, ואתה אמור לקבל תמונה אחת גדולה מה האירוע!!! מה הנושא! לאן חותרים, ומשם!!! משם לרדת לפרטים... זה חייב להיות ככה...

אפשר להתנווכח עד מחר האם ללמוד עיון או בקיאות... אבל אי אפשר לגשת לעבודת ה' כולה בשטחיות של מלא מלא נתונים לא קשורים...

אז הנה!!! זה ראש השנה!!! כעת לסיכום התכנים של חוברת זו:

ראש השנה זה יום שבו הקב"ה שוב מציע נישואין...

וממילא מי שרוצה להבין מה זה ראש השנה, הנושא שצריך להבין אותו: זה מה היא המשמעות של חיי הנישואין!!! מהי ההגדרה של הקשר הזה?

והארכתי לספר וכפלתי במילים שונות את זה שמערכת נישואין בנויה על איכפתיות, לי איכפת ממנו ולו איכפת ממני, גורל שווה... נכונות לתת לשני...

וכשמדובר באיכפתיות מול בורא עולם, ונכונות לתת לו... במה זה מתבטא?

בזה שניתן לי הצ'אנס לבחור בו... הוא מחכה לביטוי האישי שלי... ולכן הוא לא כופה אותי, הוא מכבד את הבחירה שלי, ולכן אני מעוניין לבחור בו, ולכן גם ר"ה מאוד מאוד מתייחד בביטוי של נכונות... זה אני!!! אני פה זה שרוצה!!! ולכן יש לנו חודש אלול שלום שכל עניינו 'אני'!!! אני לדודי... יוזמה שלי...

הנקודה השניה שבה אני מבטא את חיי הנישואין שלי זה בנאמנות... גם כשהבעל לא עומד לגמרי בציפיות, זו ההזדמנות שלי לבטא שהוא בשבילי לא רק כספומט, אלא אחד גמור!!! ואני אחד איתו, ואני מוכן ללכת איתו כברת דרך.

והנקודה השלישית: כל מיני ניואנסים עדינים של רצון בו!!! אני מעוניין בו! יש לי מה לעשות איתו... לא משעמם לי איתו... טוב לי במחיצתו...

זה מסוג הדברים שהקב"ה מעולם לא יבקש אותם, אבל מותר לי להבין אותם לבד... כי זה הנקודה הכי פנימית במערכת יחסים...

וכאן ירדנו לפרקטיקה של חיי הנישואין, ליצור כמה שיותר נושאים משותפים, כמה שפחות ניגודי אינטרסים, ומאיך ליצור כמה שיותר מכנה משותף ושקיפות מלאה... בקיצור: פרטים נוספים בתוך הבית!!! מול מגרש החיים בעצמו... כל אחד מאיתנו פוגש את זה בניואנסים של חיי המשפחה...

איך משתלטים על כ"כ הרבה שיעורי בית בר"ה אחד?

וכאן מתעוררת השאלה: כ"כ הרבה שיעורי בית לראש השנה אחד קצר?? ?
הרי הבאתי פה כ"כ הרבה משימות... חיי הנישואין זה לא משהו שעובדים עליו יום יומיים ונגמר... אז איך לוקחים ראש השנה אחד ודוחסים בו כ"כ הרבה נקודות למחשבה ושיעורי בית?? ?

התשובה היא: שראש השנה הוא כמובן לא יום אחד!!! הוא בסה"כ הראש של כל הימים!!! השיעורי בית האלו הם לא משימה נקודתית של ראש השנה, זה הלו"ז ותכנית העבודה לכל השנה כולה... אלא שבראש השנה זה היום המוצהר שבו אנחנו שוב מחדשים את החוזה לעוד שנה מבורכת של שיתוף פעולה הדדי וחיזוק האחד ביני לבין ה'...

והאמת היא שיש לראש השנה, עוד 11 ימי מעקב מקבילים!!!

קוראים להם לא פחות ולא יותר: ראש חודש!!!

להוי ידוע לך שראש השנה 'ממש במקרה' חל בראש חודש!!! ולא במקרה, כי למעשה הנושא של מערכת יחסי הנישואין בין קוב"ה לישראל, היום הרשמי שלה זה ראש חודש!!! והיום הסופר רשמי שלה זה ראש השנה!!!

מידי ראש חודש עם ישראל מקריבים זבחי רצון ושעירי חטאת לכפר בעדם... מה יש? טומאת מקדש וקדשיו!!! מה זה טומאת מקדש וקדשיו?

רענון ותחזוקה חודשים של פנים הבית!!! של מערכת היחסים הפנימית! ביום הזה הלבנה מתחדשת, הלבנה מסמלת אותי- את הרעיה של ה', וביום הזה

הקב"ה כביכול מביא שער חטאת ל-ה'!!! השעיר חטאת שמקריבים בראש חודש, זה כביכול קרבן בשביל ה', ה' ציווה אותנו להקריב בשבילו קרבן, בשביל שמיעטתי את הירח... אין כאן המקום להאריך... אבל אבא שבשמים כביכול מפייס את רעייתו- כנסת ישראל על זה שהיא נאלצה לרדת בסתר המדרגה ולעבור את כל מה שאנחנו עוברים כאן בעולם הזה, ולמה ה' כביכול צריך להביא חטאת על זה?

כי... כי הרעיה של הקב"ה... היא לגמרי איתו!!! וישלטו בנכסיהם שווה בשווה!!! וה' נוהג בה כבוד גדול ואומר: תמתי!!! את תאומה שלי!!! אבא שבשמים מחשיב אותי כאילו אני שותף גמור שלו...

זה בדיוק כמו איש מאוד חשוב ונכבד שנשא אישה, והוא מבהיר לה באופן חד משמעי: עם כל החשיבות שלי, אבל את הרעיה שלי, ואת אחד איתי!!! ומה לעשות שברגע שהיהודי שמע שה' כ"כ מחשיב אותנו וכ"כ חולק לו כבוד אז הוא התבלבל... והחליט לעשות בזה שימוש לרעה... ולכן אדם הראשון אכל מעץ הדעת... כי אם הקב"ה באמת מכבד אותי... אז בא נבדוק 'אם זה באמת עובד', ולכן עם ישראל חטאו בעגל, כי אם באמת הקב"ה בחר בי כרעיה שלו שאני ממש שווה איתו, אז בא נעשה כיפופי כוחות... (כן... בדיוק כמו כל ילד שבודק מידי פעם את אבא ואבא, הוא בודק מי יותר חזק...).

וכתוצאה מזה הקב"ה נאלץ בכאב להגיד ללבנה... לך ומעטי את עצמך!!! אם אתה לא יכול להיות שווה איתו ולכבד אותי, אם זה שאתה שווה לי, זה גורם לך להיות זחוח יותר מידי ולדחוק אותי... אז אין ברירה!!! מישוה פה יצטרך לפנות את מקומו... מישוה פה יצטרך למעט את עצמו... ואתה מבין לבד שלא הקב"ה יפנה את מקומו כי הוא הבורא והוא הבעל, ואילו מי שיאלץ להקטין את עצמו זה היהודי... הרעיה של הקב"ה... שהדרך היחידה שלה להמשיך להחזיק בכזו עוצמה ולא לאבד כיוון זה רק באמצעות זה שהקב"ה מקטין אותה כאן בעולם הזה, והיא מתקטנת ומתגדלת שלא תזוח דעתה...

ועל זה הקב"ה מבקש כביכול כפרה!!! הביאו עלי קרבן על שמיעטתי את הירח, כשה' רואה אותי כאן, מתמודד מול הג'ונגל של העולם, וקשה לי... אני מרגיש על הפנים... ונדרש ממני בתוך הג'ורא הזו להבין כמה אני יקר וחשוב... ואני עושה את זה למענו יתברך... אני מציף כאלו רגשות עצומים בשמים, שאבא שבשמים מבקש כביכול סליחה!!! רעייתי... אין לך מושג כמה את חשובה בעיני, מה אעשה, שבשביל להמשיך את חיי הנישואין האלו, הדרך היחידה שאת כאן, ממעטת את עצמך, ונמצאת בסתר המדרגה...

ולכן ראש חודש בפרט וראש השנה בכלל, זה היום ש'אהבת עולם תביא להם וברית אבות לבנים תזכור', ולכן ראש השנה זה היום העיקרי!!! יום החשבון נפש המרכזי שבו אנחנו צריכים לעשות בדק הבית מקיף ביותר על טומאת מקדש וקדשיו, על הניקיון ושמירת המרחב של המקדש שביני לבין ה', ובמקביל!!! לבנות תכנית שלימה לשנה הקרובה!!! עם 11 תחנות לאורך השנה, בכל ראש חודש, ובכל ערב ראש חודש... שוב לעמוד מול מערכת הנישואין ולבדוק מה אפשר עוד... עוד להשקיע ולהשקות ולהעצים במערכת הנישואין שבינינו לבין ה'... שנה טובה.

אז נפגש!!! נפגש עוד עם התכנים האלו... כל יום ויום בקבלת עול מלכות שמים, מול קריאת שמע שחרית וערבית ומול תפילין של יד ושל ראש, מול המזוזה... ובראש כל חודש ובערב ובחשבון נפש יותר נקודתי ב'אהבת עולם תביא להם' לרענן את קשר הנישואין. ועד אז שנה טובה ומתוקה.

המפגש הקרוב בראש חודש מר חשוון אי"ה...

מעשה שהיה בעלות השחר דמעלי יומא דכיפורי

מעשה שהיה כך היה: היה זה בערב יום כיפור... לפנות בוקר... שעת עלות השחר... זמן התגברות הרחמים בעולם... אני יוצא מביתי בסילודין כדי לקיים את מנהג הקדוש 'כפרות', אורה מחשמלת ברחוב... יהודים יוצאים מהבתים בחרדת קודש... אויר טהור... קולות של תרנגולים מפלחים את השקט... יהודים מגיחים מהמקווה טהרה, הכל ספוג בקדושת מעלי יומא דכיפורי... אני מתקרב וכבר מרחוק אני מזהה שמשוהו שם לא תקין... 'קול ענות אנוכי שומע...'

כשאני מגיע... מה מתברר? לכפרות הגיעה אשה חילונית! מתברר שאותה אשה שייכת לארגון השמאלני 'צער בעלי חיים' והיא ראתה במודעות שעומד להתרחש בשעה זו טבח נוראי בעופות האומללים... והיא נחלצה חושים וקמה מוקדם לפנות בוקר כדי לבא במסירות נפש למחות בפשע ולנסות למנוע את העוולה... והיא כעת עומדת וזועקת... וכולם כמובן צוחקים עליה... ולא יודעים איך להתפטר ממנה...

ואני לבנתיים לוקח את התרנגול שלי... ומתחיל להגיד בכוונה ובהתרגשות: 'בני אדם יושבי חושך וצלמוות', ואז הגיע השלב לסובב את התרנגולת סביב הראש... זה כפרתי... ו... ואני מתחיל לבכות בהתרגשות... כן... זה ערב יום כיפור... זה לא צחוק...

הבעיה הייתה!!! שיחד איתי עוד מישהו התחיל לבכות... תנחש מי? אותה שמאלנית... הנה תראו... תראו מה הוא עושה לתרנגול האומלל... הוא מסובב אותו... היא שם בוכה בזוית זו... ואני בוכה מזוית זו...

והיו כאלו שעמדו וזלזלו וצחקו על דמעות התנין שלה... **ומשום מה אותי זה ממש ממש לא הצחיק!!!** משום מה הבכי של אותה שמאלנית נגע ללבי... כי... כי אל תשכח שגם אני בדיוק הייתי באמצע לבכות... ואני בכיתי מעומק לבי, והייתה לי הרגשה שגם היא בוכה מעומק לב... וסו"ס אל תשכח שאנחנו פה

בערב יו"כ... וזה יום רציני!!! זה לא יום של בדיחות... זה יום של חשבון הנפש... והסיטואציה המוזרה הזו פתאום עוררה אותי לחשבון נפש נוקב מאין כמותו... פתאום תפסתי את עצמי...

רגע... יש פה שני אנשים שהתאמצו וקמו מוקדם בבוקר!!!

שניהם כעת בוכים מעומק לב!

שניהם כעת משוכנעים ב-100% שהם עושים את הדבר הנכון ביותר!

אני בטוח שהדבר הנכון ביותר כעת זה לעשות כפרות!!!

ואילו השמאלנית הזו משוכנעת שהדבר הנכון ביותר זה לעזוב ולמחות על הצער בעלי חיים הזה...

ואני עומד ושואל: במה אני יותר מיוחס ממנה? במה אני יותר צדיק ממנה?

הרי שנינו קבלנו חינוך!!! אני קבלתי חינוך חרדי שמרני ללכת בדרך ישראל סבא, ונכון לעכשיו, הדבר הנכון ברגעים אלו זה לעשות כפרות, ואילו היא?? גם היא קיבלה חינוך בקיבוץ, שהדבר הנכון כעת זה לעזוב גיוואלד על צער בעלי חיים... ובסה"כ שנינו קמנו בבוקר מוקדם, שנינו לא מתנהגים פה בחובבנות, שנינו הוכחנו רצינות שאנחנו מוכנים להתאמץ כדי לעשות את הדבר הנכון ביותר שאנחנו חושבים שצריך לעשות... אז למה לי מגיע שכר ולה מגיע עונש? כעת חשוב לי להדגיש: שלא תבין: אני יודע שהצדק איתי!!! אין לי פה שאלה מי צודק!!! אני יודע שבמקרה אני הוא זה שחונכתי במקום הנכון ואני יודע מה ה' רוצה והיא לא יודעת לא מימינה ובעיקר משמאלניותה... כך שאין לי כאן שאלה מי צודק ומה רצון ה'... **אבל מה שכן הטריד אותי.**

למה **מגיע לי** יותר? למה לי **מגיע** גן עדן ולה מגיע גיהנום? למה אני נחשב צדיק ואילו היא נחשבת ל'אותה רשעה'? הרי בסה"כ שנינו נצמדנו לתפיסת עולם והחינוך שבו גדלנו!!! אני חונכתי לעשות כעת כפרות, והיא חונכה לצער בעלי חיים... אז למה לי מגיע שכר ולה יגיע עונש? במה אני יותר מיוחס וראוי ממנה?? אתה מבין לבד שהשאלה הזו רלוונטית בייחס לעוד הרבה אנשים, גם לבני דודים הישמעאלים, שבדיקו כמו שאני קבלתי חינוך שמרני להרוג ילד

עמלקי בלונדיני כי כך ציווה ה', אז אותו איברהים מחאן יונס, גם קיבל חינוך שמרני שהמצוה הגדולה ביותר זה להרוג יהודי, ותכל'ס, ברור לנו כשמש בצהרים שאני אקבל שכר על זה שהוא יהודי והוא יקבל עונש על הטבח שהוא עשה בעוטף עזה... השאלה היא: למה לי מגיע שכר ולא מגיע עונש? במה אני יותר טוב ממנו?

אז ככה: אפשר להתעקם ולהסתובב סחור סחור ולהגיד כל מיני תשובות חלקיות וחמקמקות... אבל אם נהיה כנים, יש תשובה אחת ויחידה, שהיא התשובה ואין אחרת, התשובה אמורה להיות ככה:

יש הבדל אחד ויחיד ביני לבין אותה שמאלנית והוא:

השמאלנית אף פעם לא נתנה לבורא עולם את רשות הדיבור! היא אף פעם לא פנתה לרבש"ע בכנות ושאלה אותו: כן בורא עולם: מה אתה רוצה??? תגיד מה אתה רוצה ואני אעשה... את השאלה הזו היא אף פעם לא שאלה!!! ועקרונית לא!!! היא לא מוכנה שה' יחליט לה!!! מהרגע הראשון היא כבר החליטה במקום בורא עולם מה הערכים שהוא אמור לרצות, וממילא, מה שהיא תעשה ומה שהיא לא תעשה, גם אם היא תמסור נפש ותחרף את נפשה, זה לא קשור לבורא עולם!!! כי היא אף פעם לא עמדה מולו... היא האלוהים של עצמה... היא החליטה על דעת עצמה, אז שתתן לעצמה שכר...

ואילו אני ? ? ? אני כן נתתי לבורא עולם את רשות הדיבור!!! אני בתור יהודי חרד לדבר ה'... אני עבד ה'!!! אני יום אחד עמדתי מול ה' ואמרתי: כן, בורא עולם, אני פה לא הנושא!!! אני לא מחליט!!! אני פה למענך!!! רק תגיד לי מה אתה!!! אתה רוצה, ואני אעשה מה שתכתיב לי...

ולכן לי מגיע שכר ולא אותה שמאלנית לא... כי אני עובד אצל רבש"ע, והיא עובדת אצל עצמה...

שים לב: עם כל הכבוד לי שאני יהודי עובד ה' וחרד לדבר ה' ומקיים את כל התרי"ג מצוות... שיהיה לך ברור שהערבי עוקף אותי בכל הפרמטרים... כמה שקשה לעכל את זה... אבל זו עובדה!!! ערבי מוכן לתת לה' הרבה יותר ממני...

הוא מוכן להתאבד בשביל ה'... לצום בשבילו 30 יום... לחפור מנהרות בשבילו... הוא מוכן להתפלל חמש תפילות ביום ולקום הרבה יותר מוקדם ממני בבוקר, הוא לחיות כמו סמרטוט בעזה ולמות בשביל ה'... והוא שלם עם זה... (ואל תהיה לי כמו החרדים האלו שעסוקים בלהוכיח שאצל הערבים הכל סתם אחיזת עיניים והם לא באמת נאמנים לדת... זו סתם בריחה!!! זה סתם ניסיון עלוב ולא מצליח איך לתרץ במה אנחנו יותר טובים מהם... אוי ואבוי אם רק זה יהיה ההבדל) זה ברור שאם יעשו בשמים מכרז מי מוכן להקריב לה' יותר... הערבי ינצח את היהודי במכרז... לאורך כל הדרך הוא מוכן **לתת** לה' מעל ומעבר!!!

אבל!!! הוא לא מוכן **לקבל את ה'!!!** הוא לא מוכן **לשמוע את ה'!!!**

את הכל הערבי מוכן לתת לה'... חוץ ממה שהוא אחד?? חוץ מ-הנני!!! ה' אני פה בשבילך... אני חושב עליך!!! איכפת לי ממך! תגיד לי **אתה** מה רצונך ית' ואני אעשה בדיוק לפי הטעם שלך... **ובזה!!! בנקודה הזו ורק הזו**, אני היהודי, אני היחיד שמוכן **לקבל** את ה'... אני היחיד שמוכן להקשיב לו... לשמוע בקולו... ולעשות מה שהוא רוצה!!! בזה ורק בזה אנחנו עם הנבחר!!! וזו היחודיות שלנו!!! ואין צורך בעוד יחודיות כי זה הכל!!! פה מתחיל ונגמר הכל...

האם השורות האחרונות לגמרי לגמרי ברורות בחדות הנוקבת שלהם או שיש צורך בעוד איזה שבע עשרה סימני קריאה!!!!!!! ???

אברהם אבינו **שומע** בקול ה'!!! זה הכל!!! ה' רוצה מישהו שישמע בקולו... ה' בסה"כ רוצה בת זוג שתהיה איתו!!! שתהיה אחת איתו!!! שתסכים לחשוב עליו ולרצות **את מה הוא רוצה!!!** ובשביל לרצות מה שה' רוצה, צריך לעמוד מולו ו'לשאול אותו' ולא להחליט במקומו.

ערבי מוכן לפרגן לאלוקים ביצועים מרהיבי עין... הוא מוכן להתאבד בשביל בורא עולם... הוא מוכן להתפוצץ ולהתפורר לחתיכות בשביל 'אואקבאר...' (סליחה... לא יודע איך כותבים את זה...) אבל לשמוע בקול ה'??? לתת לה' את רשות הדיבור ושה' יגיד לי מה הוא רוצה... ???

זה לא!!! בחיים לא!!! אף אומה ולשון לא הסכימה לתת לה' להגיד להם מה הוא רוצה... זה רק רק אחותי רעייתי יונתי תמתי הסכימה!!! רק אנחנו אמרנו נעשה **ונשמע!!!** ולכן רק לנו ניתן השופר של עקידת יצחק!!! רק אנחנו מוכנים לעמוד בראש השנה **ולהקשיב!!! להקשיב** לשופר... ובזה! בשמיעה הזו אנחנו ממליכים את ה'!!!⁷.

היחודיות של עקידת יצחק דווקא לא הייתה ממה שאנחנו מתרגשים... אנחנו מתרגשים מזה שאברהם הסכים להרוג את הבן שלו... ומה לעשות שמזה הקב"ה לא כ"כ מתרגש... מה לעשות שה' יודע שעוד יקומו הרבה רשעים גמורים שיסכימו להעביר את בניהם למולך ולרקוד משמחה שהבן שלהם 'שהאיד' וזה עדיין לא סיבה מוצדקת ל'אחד היה אברהם'...

אז זהו שהפואנטה של עקידת יצחק זה **עקב אשר שמעת בקולי!!!**

הר המוריה מייצג את האזניים של היהודי!!! שיהודי שומע בקול ה'!!!

וזה כל ההבדל בין יהודי לגוי!!! זה ההבדל היחיד ואין בלתו!!!

כשכתוב במדרש שה' הציע לכל האומות את התורה והם שאלו מה כתוב בה, ואז הם נשמטו אחד אחד... מה כתוב במדרש הזה? שכשהקב"ה חיפש בן זוג... הגוי מצידו הסכים לעבוד את ה' לא פחות מהיהודי! אבל תן לי לקבוע את הסדר יום, אני אחליט לך בורא עולם!!! אני אעצב ואקבע לך מה אתה רוצה לפי הטבעים והדחפים שלי... ואילו עם ישראל היו יחידים שהתעקשו לומר 'נעשה ונשמע!' אתה תכתוב לי!!! אני הוא ה'עמא פזיזא' הזה שהקדמתי שמיעה

⁷ הקרקרן במסגד אומר לערבי לך תתאבד בשביל ה'... ואילו השופר שלנו אומר לנו שנכון!!! הקב"ה הורה לאברהם שיצחק יתאבד אבל בסוף הוא אמר לו שלא... ואת שניהם הוא עשה, הוא מצד אחד שמע בקול ה' והסכים להתאבד!!! אבל בד בבד, באותו מעמד הוא גם הסכים בסוף לא לשלוח ידו אל הנער ולהמיר אותו באיל... לערבי התאים רק החלק הראשון!!! להתאבד??? למה לא... אבל ברגע שה' אמר לו אל תשלח ידך אל הנער ואל תעשה לו מאומה... פה הערבי אמר סטופ!!! בורא עולם: אתה לא תעשה איתי הלון חזור... אני ערבי!!! ואם אני מוכן להתאבד למענך!!! אז די... ככה החלטתי לעשות לך ויותר אל תפריע לי...

לראיה, למה? כי אני מודע לכך שמה שאני רוצה באופן טבעי, זה לא מה שה' רוצה, ובדיק שביל זה אני פה בשבילך, בשביל שאתה יתברך תגיד לי מה אתה רוצה!!! ואני אתאים את הרצון שלי לרצון שלך...

וממילא לכן לי מגיע שכר כי אני שומע בקול ה'! אני קשוב לה', עובד בשירות ה', ואילו השמאלנית, וכל גוי אחר, לא משנה מה הוא יעשה, הוא אף פעם לא נתן לבורא עולם את רשות הדיבור!!! הוא אף פעם לא איפשר לבורא עולם גישה!!! וממילא הוא אף פעם לא עשה רצון ה'... ולכן לא מגיע לו כלום.

עד כאן ברור? ההבדל ברור? בטוח שברור?

אם ככה: כעת נשאלת שאלת המיליון:

האם אכן באמת!!! **האם קרה אי פעם** שנתתי לבורא עולם את רשות הדיבור? האם פעם אפשרתי גישה לבורא עולם? האם פעם ניגשתי לבורא עולם ואמרתי לו: כן!!! מה שתגיד!!! אני שומע!!!

הרי הרגע הסברתי שזה כל ההבדל בין הערבי לביני, שהערבי אף פעם לא נתן לבורא עולם את רשות הדיבור!!! הוא החליט מעצמו מה הוא רוצה שה' ירצה... **נו... ואני?? אני לא? אני כן נתתי לבורא עולם את רשות הדיבור???**

אתה בטוח? תסתכל לי בעיניים: אני, אתה, הוא, כולנו, כל אחד מאיתנו ב'מגירה' ובדפוס שבה הוא נולד, האם פעם העזת לעשות איפוס הגדרות, ולפנות לקב"ה ולהגיד לו: כן בורא עולם, מה אתה!!! מה אתה יתברך רוצה? אני פתוח לכל כיוון... גם אם תפתיע אותי ותגיד לי שהיהודי מהמגזר השני צודק, אני פתוח לשמוע בקולך... בקיצור: האם אני 'ארשה' לבורא עולם להגיד אחרת ממה שחשבתי וגדלתי עד כה???

תשמע: זו שאלה בכלל בכלל בכלל לא פשוטה!!! ה' ו... וספק גדול אם אי פעם עשינו את זה!!! ואין ברירה... חייבים!!! כי אחרת... במה אני יותר טוב מאותה שמאלנית? במה אני יותר מיוחס מהערבי מחאן יונס?

ה' לצורך העניין, יצא לי לדבר עם ת"ח ליטאי, אדם גדול ואיש אמת, ומטבע הדברים הוא מתנגד נחרצות לנסיעה לאומן בראש השנה, לפי דעתו חסידי ברסלב טועים בזה שהם חושבים שרצון ה' לטוס לאומן!!! וחבל לו... הם בסה"כ הערלעכר יידן... אז מי יפקח להם את העיניים ויגיד להם מה ה' באמת רוצה...

ויצא לי לדבר עם אותו אדם גדול... ואני היימיש איתו... אז אמרתי לו בכנות: כבוד הרב, אתה היית רוצה שכל חסידי ברסלב, בינו שרצון ה' זה לא לנסוע לאומן, אלא!!! אלא לבא לכאן, להתפלל במנין הישיבתי הליטאי שהרב מתפלל בו וכיוצ"ב, ואני שואל את הרב: איך? איך בדיוק?? איך אתה רוצה שחסידי ברסלב שורשי, שהתחנך משחר נעוריו, שהדבר הנכון והמרומם ביותר זה לטוס לאומן... איך אתה בדיוק רוצה שביום בהיר הוא ישכיל להבין שרצון ה' זה משהו אחר? איך בדיוק? למה שזה יקרה?? הרי זו המוסכמה שהוא גדל עליה, זה היידישקייט שהוא מכיר... זהו... סוף פסוק... ואתה הרי רוצה ומצפה ממנו שהוא יבין שהוא טועה... אז איך אתה רוצה שזה יקרה???

נו... באמת איך?? העניין הוא: שאתה מצפה ממנו שיום אחד בהיר הוא יעשה איפוס הגדרות ויזיז לצד את כל המוסכמות המוקדמות ואת כל ה'פרות הקדושות' שעליהם הוא גדל!!! ויום אחד הוא יעמוד מול הקב"ה בגודל טבעי ויגיד לרבש"ע, כן ה' יתברך!!! הנה אני, איפסתי את הכל... אין אומן, אין ברסלב, אין כלום... יש רק אותך יתברך!!! ואני מצדי כעת ולכל כיוון... רק תגיד לי מה רצונך והנני... ואז!!! כשהוא יסכים לעמוד מול האמת כמות שהיא ללא דעות מוקדמות, אז בטח הוא מעצמו יבין שהאמת היא אחרת ממה שהוא חשב עד עכשיו... נכון?? זו הדרך היחידה באופן כללי איך כל יהודי שאני חושב שהוא טועה בעבודת ה'... איך יש סיכוי שיום אחד הוא יעלה על טעותו, זה יקרה אם הוא יסכים יום אחד לעמוד מול בורא עולם נקי ללא דעות מוקדמות

ומעתה!!! אמרתי לאותו אדם גדול: אם כבוד הרב מצפה מחסיד ברסלב שיעשה איפוס הגדרות ויעמוד בגודל טבעי מול בורא עולם, ויגיד לו: אני פתוח לכל כיוון!!! אין בעיה!!! אבל זה רק בתנאי... שגם הרב יעשה את אותו דבר...

שגם הרב יעמוד מול הקב"ה בראש השנה בגודל טבעי, והרב יגיד לרבש"ע אני פתוח לכל כיוון, נכון שעד עכשיו הייתי ליטאי, ואלול ומתפללים בשיבה, אבל כעת אני מאפס הגדרות, ואני פתוח לכל תרחיש... אם אתה רבש"ע... אם תגיד לי מהיום לנסוע ל... ל... לאומן לר"ה... אני מוכן... שאלתי את אותו ת"ח: אתה מוכן?? אתה ערוך לכזו אפשרות? האם אתה מוכן עד כדי כך לתת לקב"ה את רשות הדיבור, שהוא יפגיע אותך עד כדי כך? אם אתה לא מסוגל, אז מה אתה מצפה מחסיד ברסלב?

אותו אדם גדול חייך חיוך גדול ו... ו... ואמר לי: אתה צודק!!! זה באמת לא פשוט... אבל

אם אף פעם לא עמדתי מול הקב"ה באיפוס הגדרות, אם עקרונית אני לא מוכן להופיע מול ה' ולהגיד לו: אני פתוח לכל כיוון!!! מה שתגיד לי, גם אם זה מנוגד למה שגדלתי עליו... אם זה מבהיל אותי ואני מסתייג מעצם הרעיון הזה, מה זה אומר? זה אומר שאני מצטרף לרשימה הארוכה של בן אדם שגדל על איזה אידיאולוגיה, התרגל אליה... זה מתאים לתפיסת עולם שלו...

וא"כ 'במה אנחנו יהודים'? במה אני עם הנבחר? זו טענה נוראה!!!

אין ברירה!!! אני מוכרח להיות מוכן וערוך לאפשרות כזו, לאפשר גישה לבורא עולם!!! לתת לה' ערוץ גישה לעדכן אותי אם אני מתואם איתו או לא...

עכשיו: שלא תבין לא נכון: אני לא חותר לשום דבר, אני לא חושב לרגע שמישהו פה צריך להשתנות, אני גם די רגוע, שאם החסיד ברסלב והליטאי, אם שניהם יאפשרו גישה לקב"ה... אני לא חושב שהולך להיות להם הפתעות יותר מידי גדולות... אבל מה כן? **צריך שיהיה לי את זה לפחות 'בתורת'!!!**

שאני לכה"פ אדע שאני פה על תקן של קשוב!!! מקשיב לה'!!! ואני מוכן לאפשר גישה לקב"ה, גם במחיר של הפתעות... כי אם לא כך... אז אני סתם עוד איזה ערבי... ו... ולא נעים... אבל מסתובבים בינינו יהודים כאלו שאם הרבש"ע יגיד להם אחרת ממה שהם חושבים... הם 'פטרר' אותו!!! **נכון אתה מכיר כאלו יהודים?** לכל אחד מאיתנו יש את הדוגמא הקרובה אליו... את אותו שכן או קרוב משפחה שהוא בטוח שהוא הצדיק הכי גדול, ואילו אני משוכנע שהוא טועה בענק... ו... **ובשביל להחליט סופית שהוא טועה**, אתה צריך להסביר מאיפה אתה כ"כ בטוח שאתה עצמך לא הטועה?

זה נכון! ואני אעשה את זה!!! אותו איש אמת הסכים איתי!!! הוא הבין שבשביל לצפות מהיהודי השני שאני בטוח שהוא טועה, בשביל לצפות ממני שיבין שהוא טועה, בשביל זה צריך לאפשר גישה לבורא עולם!!! צריך לכה"פ פעם בשנה לפנות שטח... להזיז מוסכמות לפינה, ולאפשר לרבש"ע להגיד את רצונו!!!

כי תסכים איתי שהסיבה היחידה שהוא טועה, זה לא בגלל שאתה הצודק!!!
אלא בגלל שה' לא חושב כמותו!!! זה בגלל שהוא החליט בשביל הרבש"ע כל
מיני דברים 'אשר לא ציויתי ולא עלתה על לבי'.

נו... אז מי אמר שאתה לא??? מאיפה אתה כ"כ בטוח שאתה לא הגעת
לרבש"ע עם דעות מוקדמות והחלטת במקומו? מומלץ לבדוק!!!?

לאחרונה התבהרה לי תובנה קצת אכזרית!!! תובנה שעד כה בקנאות לא הסכמתי לקבל
אותה, הישר הפנימי שלי לא איכפת לי לבלוע את הגלולה הזו... אבל לאחרונה הפנמתי
שאין ברירה... כמה שזה אכזרי, וכמה שזה נשמע לא הגון, אבל מה לעשות... זו האמת!!!
אני אגיד את זה קודם במשפט קצר, ואח"כ אסביר: המשפט 'אומר' כ: מי שהיה לו מזל
והצליח לקלוע למטרה ולעשות בדיוק מה שה' רוצה!!! יזכה בסוף לקבל שכר גדול גם אם
זה הגיע אליו בלי טיפת קושי!!! ויותר ממי שעמל ויגע וטעה בדרך...
נו... מה אתה אומר על זה? נכון זה מקומם? נכון ההגינות הטבעית מתנגדת למשפט
הזה?

תחשוב ששני אנשים חיפשו את הדרך האמיתית בעבודת ה'... אחד חיפש וחיפש ובסוף
טעה בגדול... ואילו השני בקושי חיפש... והוא פשוט נולד ב'טעות' במקום הנכון והוודך
מאיש אמת... ותוצאה מזה מידעניו הולך בדרך הישר!!! והוא קלע בלי להתכוין ל-מה
שה' רוצה...

נו... אני שואל אותך: מי יקבל יותר שכר??? זה שהלך בדרך הישר אבל זה הגיע לו על
מגש של כסף... או מי שעמל ויגע ובסוף טעה בגדול?
אז לאחרונה הפנמתי את האמת האכזרית, שיקוב הדין את ההר!!! יש פה מבצע חפשו
את המטמון, ומי שימצא יקבל את הגביע ומי שלא לא!!! כמוכן שגם מי שלא מצא, הקב"ה
לא מקפח שכר כל בריה, אבל מה שנכון נכון... הוא לא זכה והשני זכה...

ולמה? מה קרה לי שנהייתי כזה חסר לב שמוכן לתת פרס נובל גם למי שלא עמל ויגע?
לצורך העניין אני אשתמש במושגים המוכרים על המלך... ובכן: תאר לעצמך מלך
שאבדה לו אבן יקרה והוא מחפש אותה בנרות... ונורא נורא חשוב לו למצא אותה... ולצורך
העניין המלך גייס את כל העבדים ואת כל האזרחים במדינה שיחפשו בשבילו את האבן
ויעשו כל מה שהם יכולים לעשות בשביל למצא כי זה קריטי בשבילו... ובאמת כולם
מחפשים ומחפשים עם כל הלב ולבנתיים העלו חרס...

תאר לעצמך שהמלך ברוב טובו, ראה כמה שאנשים מתאמצים... והמו רחמיו על כל אלו
שעבדו לחינם... מסכנים... כמה עמלו, ותכל'ס לא יצא להם כלום... ולכן!!! המלך לפתע
הכריז: רבותי... תהיו רגועים... אני נותן שכר לכולם בשווה!!! בין מי שימצא ובין מי שלא
ימצא, כולם יקבלו אותו שכר בדיוק!!! כי אני רואה בעין טובה את המאמץ שלכם... ולכן
החלטתי שאני נותן לכולם בשווה, בין למי שבסוף ימצא ובין מי שלא...

תאר לעצמך שככה המלך יגיד... אתה יודע מה יקרה???

זו טעות טראגית!!! בתור אחד שאוהב את המלך... אני אומר לך: מלכי היקר, אם אתה רוצה שיום אחד משיהו ימצא את האבן אל תגיד כזה דבר, כי אם אתה אומר שאתה נותן שכר **שווה** בין למי שמצא ובין מי שלא מצא, אז אחריותי שמכאן ואילך אין שום סיכוי בעולם שמישהו ימצא את האבן היקרה... ולמה?

כי סו"ס מדובר פה באבידה שצריך כנראה מאוד לחפש ולהתאמץ בשביל למצא אותה... צריך לחפש עם כל הלב והנשמה!!! ואם כעת המלך הודיע שבין כך ובין כך אין תמצא ובין לא תמצא... בין כך המשכורת תהיה אותה משכורת... מה תהיה התוצאה???

שאף אחד לא יחפש באמת ברצינות!!! לאף אחד אין את הריכוז ואת המיקוד לחפש בשיא הרצינות! כי נישט אנפקא מינה... וממילא אין סיכוי שמישהו באמת ימצא, כי לאף אחד לא היה חשוב למצא, כי אתה בעצמך נתת להם להבין שלא באמת חשוב לך שימצאו!!!

ולכן אין ברירה... גם אם המלך מצידו מאוד מפרגן למי שחיפש עם כל הלב (גם למי שלא מצא...) עדיין מוכרח להיות שמי שמצא יקבל את עיקר השכר... אחרת זה לעשות צחוק מהעבודה...

על אותו משקל: יום אחד נפל לי האסימון שה' רוצה פה משהו!!! ויש פה כללי משחק ברורים... ה' שלח אותי ואותך לכאן כדי לחפש ו... ולמצא!!! למצא ולחזור לגלות מה רצונו... והיות ואלו הם כללי המשחק, ש'אם תבקשנה ככסף וכמטמונים תחפשנה אז תבין... **זה מוכרח להיות מבצע רציני!!!** זה לא יכול להיות מסוג המבצע ש'כולם זוכים!!! זה מוכרח להיות שמישהו פה הולך לקבל את הגביע, ומי שלא אז לא...

אז כמובן... כאן חשוב להסתייג, ברור ש'ישמח לב מבקשי ה...' גם מי שרק 'ביקש' את ה' ולא זכה לקלוע למטרה, אל דאגה, ה' לא יקפח שכר כל בריה, אבל עדיין!!! אנחנו מוכרחים להכיר בנתון המתכתי והקשוח והמוכר שסו"ס יש פה אמת מסוימת!!! שהמוצא יזכה ולא אחר...

ולמה כ"כ חשוב להבין את זה?

בא נגיד את זה ככה: אם שמות לב בעשר שנים האחרונות הסקרים בבחירות תמיד מפספסים... תמיד המפלגה המנצחת היא זו שמדשדשת בסקרים ומנצחת בתוצאה הסופית, **וההסבר הוא מאוד פשוט:** מי שבאמת באמת רוצה לנצח ו... ועומד לו מול העיניים התוצאה הסופית, אין לו מוטיבציה לנצח בסקרים... הוא לא ישקיע בזה מאמץ... כי ההלו... תוצאות האמת עומדות לו מול עיניו!!! בא נקרא לזה ככה: הוא יותר מידי אובססי ונחוש לנצח בתוצאות אמת, כך שאין לו את הזחיות להתפאר בסקרים ובנתונים זמניים כי תוצאות האמת הם אצלו עניין של ימים ושעות... ולמי כן יש זמן ופניות להתנפח על הסקרים? מי שיועד שהוא לא הולך לנצח בתוצאה הסופית... אז הסקרים עומדים לו מול העיניים... לפחות שם הוא את כובד המשקל, ובקיצור: כל אחד מנצח במה שחשוב לו...

למה השופר נבחר כקלף שמבטא את המלכת ה'?

ובכן: עיקר המלכת ה' של ראש השנה זה לשמוע!!! לשמוע קול שופר!!!
שים לב: לא לתקוע בשופר... אין מצוה לתקוע בשופר... כל המצוה היא
לשמוע קול שופר... ואגב: שופר זו אולי המצוה היחידה שאין בה "מצוה בו יותר

וכעת נעבור אלני: נניח יש כעת ויכוח אידיאולוגי על נושא מסוים בידישקייט... האם
פעם יצא לך לחשוב על הנידון הזה ברצינות תהומית ובנימה אישית: שהההלל... יום אחד
הרי נגיע לשמים ומישהו פה הולך לצאת צודק והשני פספס!!! יצא לך לחשוב על כזה דבר?
בינינו לא!!! ולמה לא??? כי מה פירוש, כי אני ליטאי, ואני גדלתי על החינוך הזה, ומכאן
ואילך אני עסוק בלהוכיח שהדרך שלי היא זו שמובילה בסקרים...
היות ואני אחד כזה שכותב... לפעמים יש איזה נושא מסוים בידישקייט שאני במקרה
אוחז כמו צד מסוים... וקדימה... אני מתחיל לכתוב... ותסמוך עלי שאני יודע להציג את זה
בצורה משכנעת, ובעזה"ש אני עוד אצליח לשכנע אותך שזו האמת... ואם אתה תתווכח
איתי, אני כבר מכין את התשובות, איך אני אביס אותך, איך אני אוכיח לך שזו האמת...
ופתאום!!! פתאום אני תופס את עצמי... רגע רגע... מה זה יעזור לי שאני אוכיח שהסקר
שלי צודק? הרי יהיה יום אחד תוצאות סופיות, ומאפה אני יודע שבתוצאות הסופיות
האמת איתני? וכי אני בעצמי באמת באמת בדקתי שזה רצוני יתברך, שאני כ"כ יורה לכיוון
הזה ללא הבחנה? **אז הנה!!! פה פתאום קלטת**, שאנחנו לא באמת מפנימים שבכל ויכוח
יש בסוף תוצאה אחת נכונה... אלא מאי? בראש שלנו תקוע סוג של 'איש באמונתו יחיה',
ו'נהרא נהרא ופשטיה', וקדימה... מכאן ואילך כל אחד עסוק בלהוכיח שהוא מוביל בדעת
קהל, ובשכנוע ובסקרים... ואם תשים לב: זה פחות או יותר הרמה של הויכוחים שלנו
בהשקפה!!!

כשליטאי וחסיד מתווכחים... הרבה פעמים הויכוח הוא ברמה של 'הנה... תראה... מי
שעשה ככה הצליח... או 'תראה איך שאתה נראה...' תראה איזה דכאון זה עושה לך... סוג
של 'איפה משתלם לי' להחליט שזו האמת... והחוסר רצינות הזו נובעת מתחושה העמומה
שבינינו... מה זה משנה מהי האמת... העיקר תהיה הערלעכער, שמנחש פחות או יותר מה
רצון ה' ודוור איתו עם כל הכח... **אז זהו שלא!!! יש אמת!!!** ואל תמהר להוכיח שהיא
משתלמת ומובילה, לפני שאתה מודא שהיא אמת גם בתוצאות הסופיות, שאז כל אחד
הולך 'להיכוות מחופתו של חבריו...' אתה יכול עד מחר להגיד על השני שהוא טועה, והוא
נולד במקום הלא נכון... יהיה יום פקודה!!! ואליהו ומשיח הולכים להעמיד אותנו על מקומנו
ללא כחל וסרק.

אז רצינות בבקשה...

אני מקווה שאתה מבין לבד שלא חתרתי פה לשום תוצאה... ואני לא רומז לשום נושא
ספציפי, אני כן מדבר מפורשות על עצם רצינות הבירור והוידוא מה רצון ה'.

מבשלוcho" כי אין הבדל בין התוקע לבין השומע... כי גם התוקע בעצמו לא מקיים מצוה בתקיעה שלו אלא בשמיעה... (אין פה אפילו שומע כעונה... כי המצווה היא עצם השמיעה!!!) תקיעת שופר זו המצווה המעשית הכי פחות ממשית... הכי פחות אפשר למשש אותה... כי זה בסה"כ לשמוע!!! רק לשמוע!!! זה הכל!!! תבין: מילא בד' המינים יש לי על מה להתפרק... אני מנענע לכל הכיוונים ועד שהלולב לא נפסל אני לא נרגע... אבל בשופר זה לשמוע!!! זהו!!! רק לשמוע!!!

אז הנה!!! זו בדיוק הנקודה של ראש השנה...

אבא שבשמים פונה אלי ואומר לי: אתה רוצה להמליך אותי??? אתה בטוח שאתה באמת באמת רוצה להמליך אותי??? ?

אם ככה אז תשמע!!! תקשיב לי!!! זה הכל! תגיש לי אזניים!!!

אבל רגע בורא עולם... כמובן... ברור שאני רוצה להמליך אותך ולשמוע אותך... אבל רגע... תן לי לדבר... יש לי הרבה מה להגיד לך בורא עולם... אז זהו שלא!!! היום שקט... היום תן לי לדבר!!! היום תקשיב לי!!! היום תשמע את השופר שלי... הנה... זה שפיץ ההמלכה!!! להסכים לשמוע!!!

צריך להכניס לראש: ה' לא תמיד מחפש ביצועים מרהיבי עין... בדרך כלל לא... על פי רוב ה' רוצה בעיקר: תשמע בקולי!!! תקשיב לי!!! עקב אשר שמע אברהם לקולי!!! החפץ לה' בעולות וזבחים כשמוע בקול ה'... הנה שמוע מזבח טוב ולהקשיב מחלב אילים... זבח ומנחה לא חפצת אזניים כרית לי עולה וחטאה לא שאלת... ה' רוצה אזניים!!!

ולשמוע בקול ה' על פי רוב זה לעשות מה שנכון!!! מה שה' רוצה...

ותכל'ס אנחנו מוכנים לעשות הכל... אנחנו מוכנים להפוך את העולם... אנחנו מוכנים לערוך לבורא עולם מפגן עוצמתי ולהשמיע לו הכל בכל מכל... מהבוקר ועד הלילה אני מוכן להשמיע... אבל בתנאי שאני פה המשמיע!!! רק לא לשמוע!!! רק לא לשמוע לו!!!

עכשיו למה? למה כ"כ קשה לנו לשמוע בקול ה'???

מסיבה מאוד פשוטה: כשאני משמיע אז אני פה המלך!!! אני המדבר!!! אני המנווט!!! אני קובע את הסדר יום!!! אני מבין מה נכון לעשות ומה לא... לעומת זאת כשאני מסכים להטות אוזן ולשמוע את ה'... פה אני הממליך!!! ומה לעשות שאני לא רוצה להמליך... כי... כי אני פה המלך!!! מה... אתה לא יודע שאני פה זה שמחליט את סדר היום... אני המשמיע... (כן... המלך אביון הזה שמוכר לנו כשסוגרים את ארון הקודש...).

אז זהו!!! שבשביל זה יש יום אחד בשנה שביום הזה גם אני אמור להבין ש-
-הההמלך יושב על כסא רם ונשא... יש פה מלך והוא המלך ולא אני!!! ואם אני באמת מוכן להמליך אותו... במה זה מתבטא???

ב-לשמוע!!! לתת לו את זכות הדיבור... לשתוק ולשמוע!!! זו המלכה!!!

כן... אם תשים לב תקיעת שופר זו המצווה הכי 'מייבשת'!!! מילא ארבעת המינים... יש לי על מה להתפרק... אני לוקח את הלולב ואני מנענע... מכסס... עובד קשה... אני מרגיש שמשוהו פה זז... מילא בשבועות, אני ער כל הלילה, מתנדנד חזק... אבל בשופר??? שתוק!!! תקשיב!!! שתבין: גם הבעל תוקע, עם כל הכבוד לתקיעות והפנים האדומות שלו, גם הוא, המצוה שלו זה לא התקיעה, אלא השמיעה!!! זו המצוה היחידה בעולם שאנחנו מקיימים בשה"כ בשמיעה!!! וזה ממש מייבש... תן... תן לי להתבטא...

אז זהו! שזה בדיוק הנקודה של ראש השנה!!!

השופר הוא כפוף, והקול של השופר הוא שבור ומכופף... השופר מכריז שאני פה לא הסיפור!!! אני לא המשמיע!!! אני בשה"כ שומע... 'רחמנא' הוא המשמיע... רחמנא אמר תקעו... ואני שומע את קולו... פה אני מתחיל להמליך!!! ברגע שאני מוכן לשתוק ולהטות אוזן ולתת לקב"ה להשמיע... כשאני מוכן לשמוע מה הוא רוצה ממני ולא מה אני הייתי רוצה שהוא ירצה ממני... פה אני מפנה לה' את כס המלוכה ואומר לו: ה' אלוקי ישראל מלך!!!

העבודה שלנו בראש השנה זה להשתיק... להזיז לפינה את כל הקולות האחרים שבוקעים בי... את כל מה שאני משמיע ודוחף בכח בתוך היהדות... היום אני מזיז את כל המוסכמות לצד... ואני מוכן להקשיב!!! להטות אוזן ולשמוע מה רחמנא אמר!!!

כן... קח בחשבון שזה פחות מרגש... פחות עוצמתי... כי להקשיב לקב"ה זה להסכים לעשות מה שצריך... ומה שצריך זה לא תמיד קפיצת ראש... מה שכן הקב"ה מאוד מתרגש כשאני מוכן לתת לו את זכות הדיבור ולשמוע בקולו. חייב להיות יום אחד כזה בשנה!!! לפחות יום אחד!

יום אחד שבו אני מוכן לאפשר גישה!!! לאפשר גישה לבורא עולם, ולאפשר לו לעדכן אותי האם אני בכיוון הנכון או לא... שיהיה יום אחד בשנה שאני מוכן לתת לה' את זכות הדיבור, ואני מודיע לה' באופן חד משמעי: אני רוצה לשמוע בקולך!!! מה שזה יהיה!!!

מאיפה אני יכול לדעת מה באמת באמת ה' רוצה?

אלא שכאן מתעוררת השאלה הנצחית והמוכרת:

מאיפה? מאיפה לי לדעת מה רצון ה'? אתה אומר בצורה כ"כ בטוחה שאני צריך לאפשר לה' להגיד לי מה הוא רוצה... מאיפה לי לדעת מה רצונו יתברך? אז זהו!!! שמאוד מאוד קל לזהות מה ה' רוצה!!! כי הקב"ה מדבר מאוד ברור... הסיבה שלא שומעים זה רק בגלל שיש רעש... אם תעשה שקט, אתה תשמע טוב מאוד מה הוא אומר...

מה אני מתכוין? יש שכל ישר!!! בכל מקרה לגופו, בכל סיטואציה שתתעורר, כמעט תמיד מאוד קל לדעת מה ה' רוצה ברגעים אלו... רק מה?

מה שמפריע לי בדרך כלל זה כל מיני רעשים מסביב... אם יש איזה עליה לציון של צדיק וככככולם נוסעים... ויש הסעות... ומה... אתה לא נוסע... ואני מגיע הבייתה ומסתכל ימינה ושמאלה ורואה שאשתי באיבוד שליטה...
 נו... יש פה התלבטות מה רצון ה' ? צריך לנחש שה' רוצה אותי כעת בבית ? אלא מאי ? מה גורם לי להסתפק ? העליהם שמסביב... הרעש שמסביב...
 אם תשאל שאלה: האם זה נכון לדרוש סכום של מיליון שקל משווער בשביל לקחת משכנתא של שתי מיליון ולגור בגוש דן... האם זה רצון ה' ? האם זה נקרא בית של תורה ? יש פה בכלל שאלה ? יש פה בכלל נידון ?
 אלא מאי ? מה גורם לנו שזה נהפך להיות לשאלה... זה שככולם ככה... וכל מיני פרצופים אומרים לך שככה זה הבני תיירה... הרעשים הצורמניים האלו שמסביב, הם אלו שלא נותנים לך לשמוע את קול ה' הפשוט והברור.
 ממילא לכל אלו שיש להם תענוג מיוחד למשוך משיכה בכתפיים ולהגיד: מה אנחנו מבינים... מה אנחנו יודעים... מאיפה אני יודע מה רצון ה'...
 אני מוחה!!! זה שקר!!! שקר וכזב!!! זו עלילת דם על הרבש"ע...
 אני ואתה יכולים לדעת בדיוק מה רצון ה'!!! אפשר לדעת! ואני יודע מה ה' רוצה... רק מה? אפשר גם לא לדעת!!! מי שרוצה שלא לדעת מה רצון, יש דרכים קלות איך לרכוש 'משתיקי קול ה'...' אבל לפכור בשני ידיים ולומר באנחה... מי יודע מה רצון ה', זה במילים אחרות להגיד: ה' זרק אותנו כאן ללא קצה חוט... אנחנו איכשהו מנחשים מה רצונו... ואח"כ הוא עוד יעניש אותנו על זה... חס ושלום! יש דרך איך לדעת רצון ה'!!!¹

¹ הסיבה שאני כ"כ סר וזעף כשאני אומר את זה... כי אני שומע הרבה אנשים משתמשים במנגינה הזו... וזה כמובן בא להם כתוצאה מחלקיקי סיפורים שהם שומעים על צדיקים שהתבטאו שהלוואי וניכנס לגהינם, ומה שתעשה ומה שלא תעשה, בסופו של דבר מי יודע אם אתה בכיוון... והמסר הכללי שיוצא מזה, שמי יודע... אולי אחרי כל מה שאני אעשה רצון ה', אני אמצא את עצמי בגהינם, והקב"ה יוציא לי מהמגירה איזה משהו... והוא יסביר לי שככה וככה וקדימה גהינם... ואני טוען שלדבר ככה זו כפירה באחד מ"ג עיקרים!!!
 כי אחד מ"ג עיקרים זה האמונה בשכר ועונש, שזה אומר: שהקב"ה הגון!!! אין קריזות!

מי שעשה מצות יקבל שכר, ומי שעשה עבירות יקבל עונש... אין פה נפתל ועיקש ואין פה 'יצאיות' בלי קשר... ומה שהכי גרוע בזה, שיש הרבה יהודים שהשטח האפור והלא ברור הזה, זה מה שגורם להם לקרירות וחוסר עניין ביראת שמים... כי מרוב כל מיני חלקיקי משפטים לא ברורים, הם יצאו מזה בתחושה שזה לא משנה... מה שתעשה ומה שלא תעשה... בסוף בורא עולם יוציא לך מהמגירה איזה טיעון שהיית יכול הרבה יותר... או שיתפור לך איזה חטא שלא חלמת עליו... כך ש-מאי נפקא מינה, בין כך ובין כך, אתה תהיה בגהינם מאיזו סיבה שתהיה, או שתמצא את עצמך בגן עדן מאיזה סיבה בלתי מובנת...

והשטטוש הזה גורם לנו לחוסר רצינות... כי אתה מרגיש שהעסק כולו לא רציני...

ובדיוק על זה יש נבואה מיוחדת ביחזקאל, נבואה מאוד פלאית, העניין שם הוא: שבעשרת הדברות כתוב שמי שחוטא בע"ז הרי 'פוקד עוון אבות על בנים ועל בני בנים... לשונאי', כתוב כאן שמי שעובד ע"ז, הקב"ה יעניש לא רק אותו אלא את הצאצאים שלו לדורי דורות, ועם ישראל באו בטענה כאובה ליחזקאל, מה הקב"ה רוצה ממני? 'אבות יאכלו בוסר ושיני בנים תקהינה?', **טענה באמת כואבת!!!** מה אני אשם? אבא שלי עבד ע"ז, לכן אני צריך לסבול צרות? וכאן יחזקאל הנביא מפתיע את ישראל ומבשר להם: 'הנפש החוטאת היא תמות', זהו!!! מהיום התבטלה הגזירה, 'בן לא ישא בעוון אב ואב לא ישא בעון הבן, צדקת הצדיק עליו תהיה ורשעת הרשע עליו תהיה'.

איזו בשורה משמחת, הקב"ה קרע את שטר חוב, מהיום ה' לא מעניש אותנו בעוון עבודה זרה של האבות שלנו... איזה יופי... איזו בשורה טובה...

אבל מי שקורא את הנבואה הזו... זה בכלל לא נשמע משמח... הנביא אומר את הנבואה הזו בנימה של פורענות, '**חיי אני נאום ה' אם יהיה לכם עוד משול המשל הזה בישראל, הן כל הנפשות לי כנפש האב וכנפש הבן לי הנה, הנפש החוטאת היא תמות**', מה הפשט בזה? למה יחזקאל אומר את הבשורה המשמחת הזו בנימה של איום?

אז מי שיעיין שם בנביא (פרק י"ח) יבין מיד את הרקע... הסיפור היה שיחזקאל הנביא הזהיר את ישראל שיחזרו בתשובה, (כל שלושת הפסוקים שאנו אומרים בנעילה 'כי לא אחפון במות המת וכו' זה מהנבואה הזו) ולעם ישראל יש תירוץ נפלא ליחזקאל למה אין טעם ולא תועלת לשוב בתשובה, כי מה זה יעזור... בא נגיד שחזרתי בתשובה... אבל סו"ס אבא שלי הרי עבד ע"ז... ופוקד עוון אבות על בנים... רק מה תגיד... שאבא שלי גם חזר בתשובה? אז אל תדאג... בורא עולם כבר 'יוציא לי' את הסבא, שהוא עבד ע"ז, ומה יקרה אם סבא שלי היה בכלל צדיק... אז תסמוך על בורא עולם... הוא יוציא לי מהקבר את האלטרע אלטרע זיידע שלי והוא יגיד לי, הנה, בגללו אתה סובל... כך שהמשחק מכור מראש, מה שאעשה ומה שלא אעשה... כמה שאני אחזור בתשובה וכמה שאני אתאמץ... בסופו של יום ה' יעשה מה שהוא רוצה... והוא גם יהיה תמיד צודק!!! אז בשביל מה להתאמץ??

ועל זה יחזקאל מגיע בתוקף הנבואה ואומר להם: רבותי: אין תירוצים!!! מהיום אני לוקח לכם את התירוץ הזה... 'שובו והשיבו מכל פשעיכם **ולא יהיה לכם למכשול עוון**', מהיום הנפש החוטאת היא תמות, מהיום אין לכם תירוץ 'ומכשול עוון' לתרוץ את עצמכם למה

אתם לא חוזרים בתשובה, תפסיקו לחשוב שהקב"ה בסוף יתפוס אתכם בפינה...
לא!!! חי אני נאום ה' אם יהיה לכם עוד משול המשל הזה...

ולענ"ד, המשפטים שהזכרתי מקודם זה בדיק אותו רעיון!!!

כל אחד מאיתנו מחזיק אצלו סלט של מאות סיפורים ועובדות והתבטאויות של צדיקים מכל מיני דורות וסיטואציות שונות... ומכל הבלגן הזה יצא לו שבסופו של דבר תמיד בורא עולם יתפוס אותך על משהו... פעם זה בגלל הגלגול שעבר... ופעם זה בגלל שמי יודע מה היית יכול לעשות ולא עשית... והצד השווה שבכולם, שעזוב!!! אין הרבה מה לעשות... אנחנו איכשהו נעשה מה שצריך... וירחם המרחם,

ולא!!! אסור להגיד את זה!!! זו עלילת דם!!! זה להפוך את הקב"ה ללא הגון חס ושלוש! אני בקנאות טוען שאני יודע לגמרי לגמרי מה ה' רוצה ממני!!! ואם אני אעשה מה שאני יודע שאני צריך לעשות אני מאה אחוז אהיה בגן עדן,

אז נכון, יש כמה וכמה פרטים או צמתים בחיים, שאנחנו באמת לא יודעים כיצד לנהוג, אבל גם אז, גם כשאני לא יודע מה לעשות, אבל אני כן יודע כיצד לנהוג, וכאן מגיע המשבצת שקוראים לה רב, שאני עושה לעצמי רב, ואני ממצה את עצמי מבחינת הבירור, שאני הולך ושואל אותו כיצד לנהוג, והוא עונה לי תשובה, והיות ואני מציד מצייתי את חובת הבירור שלי, אז אני עשיתי את הדבר הנכון ביותר מבחינתי, ולי יהיה גן עדן!!! נקודה!!! מי שהמשפטים האלו לא ברורים לו, שידע לו שזה לא נובע מעודף יראת שמים אלא מחסרון יראת שמים...

אדרבה, אני ליטאי, לא זכיתי לאמונת חכמים מהסוג של החסידים, לחבר שלי החסיד יש אמונת צדיקים, הוא מאמין בצדיק, ואני לא זכיתי לזה... העצמאות שלי לצערי לא כ"כ מאפשרת לי להתבטל... אבל יש לי כן אמונת חכמים!!! והאמונה שלי ברב שלי... זה לא אמונה ברב שלי!!! זה אמונה בה'!!! מה פירוש?

כשאני עומד מול מבוי סתום, מול שאלה משמעותית בהנהגה, ואני לא יודע מה רצון ה', כך או כך... ברור לי כשמש בצהרים שהקב"ה לא זרק אותי כאן בעולם ללא מוצא... לא יתכן שה' יעלים ממני את רצונו ואח"כ עוד יבא אלי בטענות, אני מאמין באמונה שלימה שה' הוא הגון, ואם אני הולך להיבצע על המעשים שלי, על כרחך שיש לי דרך לדעת מה רצון ה', והיות ותכל'ס אני לא מצליח להכריע, אז אני פונה לה' ואומר: היות ואני לא יודע להכריע, אז אני עושה את מה שציווית אותי וזה לעשות לעצמי רב, ועשיתי לעצמי רב, ואני כעת הולך לשאול אותו כיצד לנהוג במקרה פלוני, אני אציג בפניו את כל הצדדים, אני אכתוב לו מכתב של ארבע עמודים, ואני אדאג להעמיד בפניו את כל התמונה, וזהו!!! היות ופה אני ממצה את הבירור שלי מה רצון, אז אני מאמין בך-ה'- באמונה שלימה שאתה תשלח לי את התשובה דרך הרב, ומכאן ואילך מה שהרב אומר זה רצון ה'... וזהו!!! אני שלם עם זה!!! בגלל שאני מאמין בה'!!! אני מאמין בה' שהוא הגון, והוא בטח שלח לי את התשובה באמצעות הרב, כי זו הדרך היחידה שלי לגלות את רצונו.

זה עקרונות להחריד! מי שמסתובב לו בעולם עם כך וכך שאלות ואיכשהו עושה אן דן

אני רוצה לסיים ברעיון לקבלה מאוד פשוטה ופרקטית, רוצה קבלה טובה לקראת ראש השנה? תכנים לעצמך סיסמא חדשה בתוך הפה!!! סוג של שאלה שתרגיל את עצמך להוציא אותה מהפה ולשאול...

השאלה היא: מה רצון ה' מה ה' רוצה?

תכנים לעצמך לפה ובעיקר לראש שכשאני מתחיל להתלבט מה לעשות כך או כך... לזכור שיש פה בין הייתר שאלה... רגע... מה ה' רוצה? תתפלא לשמוע, הצמד מילים האלו לא כ"כ שגור לנו על הלשון! אנחנו יודעים להגיד יעזור ה'!!! ירחם ה'!!! יזכור ה'... אבל להגיד 'רצון ה'!!! זה צמד מילים שהוא לא שגור על לשוננו... ואני היום בראש השנה מול השופר, מקבל על עצמי בזאת: ה', בשנה הקרובה אני הולך לשים את רצונך מול העיניים שלי.

כשתהיה לי התלבטות לאיזה ישיבה ללכת, לאיפה לנסוע לשבת, האם להחליף חברותא, אני אשתדל להכניס בתוך השאלה את המילים, רגע... מה רצון ה'... איפה ה' פה בסיפור!!! מומלץ בחום!!!

דינו... וכל הזמן מנקר לו בראש שמי יודע... אני אגיע לשמים והקב"ה יתן לי בעיטה אחורית לגהינם... שידע לו שעצם התחושה הזו מולידה בו חוסר אימון בה' ויש לזה השלכות ביראת שמים האישית שלו.

מה כן חשוב להדגיש? שכאן בעולם הזה לפעמים אדם עובר כל מיני ניסיונות והתמודדויות שבכלל לא קשורות לחטאים שלו וזה נקרא 'הנהגת היחוד', כלומר: זה לא שהקב"ה מצא איזה גלגול שעבר שעל זה אתה נענש, אלא יש פה מהלך שמוביל לטוב גמור, וצריך לקבל את זה באהבה, אבל בייחס לחטא ועוון, בייחס לשכר ועונש בשמים. יש לנו דרכים ברורות מאוד לדעת איפה אנחנו אוחזים. אתה לא צריך להוציא מת מהקבר שלו שיגלה לך את המספר 'לוטו' מה המצב שלך בשמים, כי אני בעצמי יודע הרבה יותר מהמת בעצמו, פשוט מאוד, הגד לי מה אתה עושה, ונפתח את התורה, ונערוך השוואות ולפי זה 'ושבתם וראיתם בין צדיק לרשע, ובין עובד אלוהים לאשר לא עבדו'. ודו"ק.

הויה!!! להפגין את הנוכחות של ה' בעולם

כעת בחלק היותר מעשי!!! מה התפקיד המעשי שלנו בזה העולם...
 כלומר: עד עכשיו דברתי על הרעיון הכללי... ה' רוצה שידוך... בסידר... אז
 נעניתי ואני כעת אברהם אבינו בכבודו ובעצמו... אני הרעיה של הקב"ה...
 כן... הלאה... מה כעת? במה זה מגיע לידי ביטוי?
 איכפת לי מהקב"ה... ולכן... לכן אני עושה את רצונו...
 מה רצונו? האם יש איזשהו רצון מוגדר מעבר לרעיון הכללי שאני 'אהיה
 איתו'? אז כן... יש כמה הגדרות כלליות מה רצונו יתברך...
 רצונו יתברך במילה אחת זה שם הקדוש- שם הוי"ה!!!
 מה הפירוש הפשוט של השם הוי"ה??? מלשון הוה!!! הוא הוה כאן!!! יש
 לו נוכחות כאן!!! זה הפירוש הפשוט של השם הוי"ה...
 גם לגוי יש אלוקים... אבל אלוקים הוא לא כאן... אין לו נוכחות כאן... עובדה
 שאלוקים רוצה משהו אחד ואני יכול לעשות מה שאני רוצה... אז נכון שברעיון
 הוא קיים, אבל להגיד שהוא נוכחי כאן ועכשיו?
 את זה לא רואים!!! ולכן מבחינתו של גוי זו הסיבה שיש כאלו שהורסים
 לאלוקים את העולם שלו... אם הוא כביכול היה כאן, והייתה לו פה נוכחות פעילה
 הוא לא היה נותן לאנשים להשתולל בשטח הפרטי ולעשות לו נזקים, ואם הוא
 לא מפריע, אז הוא לא מעורב כאן...
 אז זהו!!! שזה יסוד היסודות שהיהדות עומדת עליו: שה' הוא הווי"ה!!! הוא
 נוכח כאן... יש לו נוכחות כאן... רק מה? בשטח לא רואים את זה?
 נכון!!! בשביל זה אני כאן!!! את החלק הזה הקב"ה החסיר, ואת זה הוא
 הזמין אותי לעשות במקומו, 'להוות את הקב"ה כאן בעולם'!!! לעשות אותו
 הוה!!! להכניס את הנוכחות של הקב"ה לכל פינה בחיים!!!
 וזה שורש כללי שיש מתחתיו המון המון תולדות...

לדוגמא: יראת שמים!!! יהודי נמצא בחדרי חדרים ואומר מי רואני... אבל לא!!! אני מבין שהקב"ה כאן, מביט עליו ובוחן כליות ולב... הנה!!! כעת, בעצם ההכרה הזו, אני מהווה את הקב"ה בחלל הזה... הרגעים האלו שאני פה לבד, ואני מצידי מרגיש שאני יכול לעשות מה שאני רוצה, זה רגע של חלל, רגע שזועק כאילו הקב"ה לא הווה כאן, וברגע שהכרתי בנוכחותו!!! ואני מבין שהקב"ה כאן ולכן צריך להתנהג בהתאם, כעת עשיתי אותו הווה כאן!!!

כאן נעשה לקב"ה מדור ושכינה בתחתונים, ההשגה שלי עשתה אותו הווה כאן!!! נוכח כאן!!!

הלאה... לדוגמא הבאה... יש לנו בחיים אינספור שאלות ענייניות כיצד לנהוג ולהתנהל בחיים... החל מויכוחים בין שכנים, או מוסכמות חברתיות בענייני משא ומתן... באיזה שלב העסקה חלה, ומכאן ואילך אי אפשר לחזור וכו' וכו', וצריך כאן מערכת שמכריעה... ומי באמת יכריע? מי שמנהל את העניינים... נו... מי זה יהיה? אז כשמדובר ביהודי, שהתפקיד של יהודי זה להוות את שם ה'! לעשות אותו נוכח ופעיל בכל סיטואציה בחיים... אם ככה, מי שאמור להכריע בכל השאלות זה ה', וזה נעשה ע"י חכמיו שמייצגים את תורתו, וברגע שאני מנהיג את כל הנהגתו ע"פ הכרעת התורה, בין במשא ומתן בין בשאר שאלות וספקות בחיים, אז אני מהווה את ה' כאן בעולם!!! אני עושה אותו נוכח בכל פעולה בחשבון ובכל ויכוח נדלנ"י...

הלאה... להסתובב כאן בעולם ולראות כל מיני דברים שקורים... טובים או רעים, ולהבין שאת הכל ה' עושה... ולמה? זה עוד סיפור... זה כבר שאלה... אבל קודם כאן להבין שהקב"ה נוכח!!! יש לו נוכחות מלאה בכל מה שקורה בעולמו... אין סתם דברים...

כלומר: דקדוק הלכה ובטחון בה', שניהם נוגעים באותה נקודה!!! שניהם מעניקים נוכחות לה'!!! יהודי שמדקדק בהלכה, מבטא שיש לה' מה לומר כאן, ואני פועל על פיו... ומי שיש לו בטחון בה', הוא גם מכיר בנוכחותו של ה' בכל רגע וא"כ אין טעם לפחד...

ולכן מבחינה מסוימת יהודי שדעתו מעורבת עם הבריות ושתול ברמ"ח ושס"ה בעולמו של הקב"ה... הרי מבחינה מסוימת הוא מרומם יותר מהבעל דבקות הגדול ביותר... כי הבעל דבקות הגדול ביותר, מרוב שהוא עלה והתעלה הוא לא כאן!!! אז את הנוכחות של הקב"ה אין לו זכות להוריד, כי לו בעצמו אין נוכחות...

וזה ההבדל הגדול ביותר בין יהודי לגוי... אצל יהודי הקב"ה הוא כאן!

סדר בראש - ראש השנה

רקע קצר: עד כאן, החלק הראשון של החוברת, הוא ב'טעם העליון', ברובד יותר גבוה, יותר מרומם, יותר מהותי, פחות נקודתי.

וכעת במעבר חד ל'טעם התחתון'!!! מכאן ואילך הפרקים הם יותר בשטח, יותר בפרקטיקה... אם זה בהסתכלות הנכונה על אימת הדין, ושלל תסבוכות מוכרות שמשתקות אותנו בימים הנוראים.

בסופו של דבר, אחרי כל המסרים המרוממים והגבוהים, מי שבסופו של יום קובע את הלו"ז ואת הסדר יום, זה ה'מוצב ארצה'!!! וכשמשוהו שם מסתבך בראש ואני מאבד קשר עין עם מה שעובר עלי... הכל נעצר!!! אני יכול לדעת הכל, והכל נמצא בראש... ותכל'ס פקק תנועה! לא זז...

מזה ומזה אל תנח ירך... צריך מצד אחד להיות מתכנת של המחשב, ובמקביל גם להגיע מצויד עם חוש טכני ומברג ביד, מתוך ניסיון שהרבה פעמים צריך לסדר משהו קטן בחיבורים...

מה בין תיווך דירות למכירה לתיווך דירות לקייט?

כולנו מכירים את הכותרות הקבועות של כל העיתונים בשבת שלפני ראש השנה... שהם מביאים סיקור מקיף ותמונות מדגמיות של כל מה שבראש השנה שעבר יכתובו, וביום צום כיפור דאשתקד יחתמו... ואם בשנים האחרונות תמיד היה להם הרבה מה לכתוב... אז השנה- שנת התשפ"ד...?? אוהו... השנה ככל הנראה לא יהיה מה 'להראות'... כי התמונות של 'מי בחרב ומי בחיה, ומי בחניקה ומי בשריפה' של השנה הזו, מדובר בתיעודים יותר מידי חיים שאי אפשר להראות אותם...

עכ"פ מידי שנה שהעיתון מביא את הסיקור המסכם הזה מה עברנו בשנה האחרונה, זה בהחלט מעורר ומזעזע!!! כשאתה רואה את כל מאורעות השנה החולפת מול העיניים וקולט שכל 'ההפתעות' האלו נגזרו בראש השנה... זה בהחלט מעורר אותנו להבין שהקרקע נשמטת מתחת הרגלים והגיע הזמן להבין שיש מנהיג לעולם ולקבל את עול מלכותו עלינו... וזה כמובן מלכות שמים ברובד הכי בסיסי ואידך זיל גמור...

אבל!!! בשקט בשקט, למי שמוכן לעלות רמה ולהבין דברים ברובד יותר עצמוק, מותר לנו בזהירות להבין שיש לר"ה ויו"כ משמעות ברובד קצת... קצת יותר רחב ומשמעותי מזה... כלומר: נכון שהטבח הנוראי בשמחת תורה נגזר בר"ה ויו"כ וזה מספיק מחריד... אבל מי שמסוגל לחשוב עוד כמה צעדים קדימה מבין שהדין של ראש השנה לא נגמר בזה... זה אמנם התחיל בזה!!! אבל זה לא נגמר בזה!!!

כלפי מה הדברים אמורים???

לצורך העניין: לדוגמא: יש לי סבתא שבמשך תשעים שנה חיכתה למשיח יום... באושוין היא לא נשברה, כי... כי היא תמיד קיוותה שהנה משיח מגיע... היא עברה המון צרות בחיים ואף פעם לא נשברה... מה יש??? משיח!!! תשעים שנה חיכתה למשיח... והופ!!! לפני כמה שנים היא לפתע נפטרה... ו...

וללא משיח... ואני שואל אותך: לכאורה יש פה אכזבה... היה פה יהודי שכל חייו 'בנה' על המשיח. כל הזמן קיווה שאוטוטו יבא המשיח ותהיה סגירת מעגל... ותכל'ס... בסוף התברר שלא!!!

אם ככה: לכאורה יום הפטירה של סבתא שלי התברר כיום האכזבה הגדול בחייה... כל חייה קיוותה שמשיח יגיע והנה היא התבדתה... גארנישט...

תגיד לי: זה נכון?? ברור שלא!!! למה לא?

כי כולנו מבינים שיהודי זה לא משהו שמתחיל ונגמר פה... וגם לא ה-90 או 120 שנה שהוא חי פה... יהודי זו נוסחה נצחית!!! יהודי זה נכסי **דלא** ניידי!!! ואם סבתא שלי חיכתה למשיח והיא נפטרה לפני שהוא הגיע אז אין שום בעיה... היא פשוט ממשיכה לחכות לו משם... ערך יהודי זה לא משהו שמסתיים! זה לא מת!!! ערך יהודי הוא קיים מתמשך ונצחי... בקיצור: **אנחנו עם עולם!!!** ! הסיפור פה הוא רציני... הוא הרבה יותר איסטרטגי ממה שאתה רואה כאן ועכשיו מול העיניים...

ומעתה!!! על אותו משקל: כשמגיע כעת ראש השנה ואנחנו מתפללים על השנה הקרובה... או חוששים ודואגים מה הולך לקרות איתנו בשנה הקרובה... מותר לנו בזהירות ובעדינות לצאת מהמגירה ולפתוח ראש גדול ולהעזיז להבין שאליבא דאמת השנה הקרובה זה לא הנושא!!! זה לא מושגים של יהודי... אתה יודע למה??? כי בשנה יש בסה"כ 365 ימים... ונכון שזה הרבה ימים... אבל כשיהודי מדבר על 365 ימים... הנושא העיקרי הוא מה ה'עולם ומלואו' וה'נצח נצחים' שניתן לחולל באותם 365 ימים האלו...

ידוע הוורט של הרב פינקוס זצ"ל על הגמ': עתיד הקב"ה להנחיל לכל צדיק ש"י עולמות... שנא': להנחיל אוהבי יש, י"ש בגימטריא 310...

ושאל הרב פינקוס: אני יודע ש"ש זה גימטריא 310... אבל איפה כתוב שזה עולמות??? אולי 310 צימרים? אולי 310 כורסאות? מנין שזה עולמות??? ?

ענה הרב פינקוס: כשנמצאים כאן בתוך הבועה של עולם השקר ואנחנו שומעים שה' 'מתקנן' להנחיל אוהביו י"ש שזה מספר 310... כאן יש לנו ראש

קטן... מה כבר יכול להיות 310??? אולי הלוואה עם 310 תשלומים... או אולי הקצאה ל-310 כתות לימוד... או הנחה בארנונה ל-310 שקל... אבל כשמגיעים לעולם האמת ואתה קולט שליהודי יש עסקים עם בבבבורא כל העולמים שמופיע, ו'הנה שכרו אתו ופעולתו לפני' והוא מודיע שהוא רוצה להנחיל את אוהביו משהו במספר 310... אצל הרבוננו של 'עולם' נקודת הפתיחה מתחילה מפארנעם של 'עולם'!!! אין פחות מזה... ממילא אם מדברים על מספר 310... על כרחך מדברים על 310 עולמות...

וא"כ על אותו משקל: כשיהודי מגיע להתפלל בר"ה על ה-365 ימים הבאים... אז בתפיסה הראשונית והקטנה שלנו (או של העיתון...) אצלנו 365 ימים זה הרבה מאוד... זו תקופה מספיק 'מכובדת' ומשמעותית בשביל להיות במתח מה יעלה בגורלה של הפרק זמן הזה... אבל בשמים??? לא זה הנושא!!!

אם בשמים יש מתח סביב ה-365 ימים האלו... על כרחך מדברים פה על 365 עולמות של נצח נצחים שאפשר לבנות או להשחית בשנה הקרובה... ומותר לנו להתעלות מעצמנו ולהבין שזה למייעשה עיקר הנושא בראש השנה!!! לכה"פ לדעת את זה בשכל אם לא ברגש...

לצורך העניין אשתמש בעוד דוגמא שעוד יותר ממחישה את העניין:

לפני כמה שנים, בבין הזמנים אב רציתי ללכת לקיט בצפת... בקשתי ממישהו שיתן לי טלפון של מתווך דירות לקיט... הוא נתן לי טלפון של מישהו... דא עקא שהוא התבלבל והוא אמנם נתן לי טלפון של מתווך דירות אבל לא של קיט... אלא **דירות למכירה!!!**

התקשרתי לאותו מתווך... ההלו... בקשר לדירות... אני צריך דירה לשלושה ימים... ולא יותר מ-600 שקל ללילה. ומתי אפשר להניח את התיקים, ומתי ומתי לפנות והאם יש טרמפולינה...?

הוא קטע אותי באמצע... הההלו אדוני... התבלבלת... אני מתוון דירות אבל למכירה!!! צר לי... דירה בשש מאות שקל אין לי... יש לי כן דירה ב- 800.000 **שקל...** אין לי טרמפולינה... אבל יש לי גג רשום בטאבו...

ואני לא אמרתי נואש ובכל זאת ניסיתי לנדנד לו שינסה את מזלו גם בתחום של תיוון דירות לקיט... (סו"ס הרי התיוון זה התחום שלו ואני הרי חרדי... אם אני צריך עכשיו דירה לנופש... אז תארגן לי את זה... מה זה משנה לי מי אתה...).

בשלב מסוים הוא ממש נעלב... אדוני... עזוב אותי... תיוון דירות לקיט זה לא שייך אלי! זה לא לרמה שלי... אני מתוון מקצועי שלוקח 11.000 שקל על תיוון... לא 65 שקל שתשאיר לי במעטפה בחנות טמבור שממול הבית... אני לא בשביל להתבזבז על הפיצ'פקס האלו...

עד כאן המשל!!! נדמה לי שזה משל טוב שיכול להמחיש את ההבדל בין ראש השנה של יהודי לראש השנה של גוי!!! 'מי לא נפקד כהיום הזה...' כולם נפקדים בראש השנה להזכירם לחיים ולמוות... גם יהודי וגם גוי...

נו... אז מה בכל זאת ההבדל בין יהודי לגוי??

אצל גוי העולם הזה הוא קייט!!! כמו שיש קייט לשלושה ימים יש גם קייט ל-365 יום... אצל גוי ר"ה זה חידוש חוזה לקייט של ה-365 יום הבאים... גוי נמצא פה על תקן של שכירות... ממילא גם הקב"ה מדבר איתו בשפה של תיוון דירות לקייט... אבל ההלו... מותר לנו להבין שאצל יהודי מדובר בעסקה ברמה אחרת!!! יהודי לא נמצא פה בקייט... יהודי לא מדבר על 'בניה קלה...' אלא על נכסי דלא ניידים!!! מדברים פה על חיי עולם ש--נטע בתוכנו!!!

אז שלא תבין לא נכון... אמנם אנחנו כן מדברים פה על ה-365 ימים הבאים... **אבל מה?? מה עיקר הנושא?? כמה חיי עולם** אני אזכה לנטוע בכל יום נוסף בשנה הקרובה... זה!!! זה הנושא היותר עיקרי ומשמעותי שעליו מדברים ברה"ה... ומותר לנו לכה"פ לדעת שקיים כזה רובד... (אגב: אם תשים לב: אני קצת מסוייג בדברי... כי סו"ס בשורה התחתונה אנחנו לא לגמרי אווזים שם... אנחנו כן תמיד מוטרדים מהרבעון

הקרוב... ואם ככה, אסור לנו להתנתק מהמציאות של עצמנו... כי אז אנחנו עלולים לצאת קרחים מכאן ומכאן... אבל לפחות לדעת שזה לא נגמר שם...).

כלומר: כמה שמזעזע אותנו להיזכר בככככל מה שעם ישראל עברו בשנה האחרונה... ולחשוב שכל זה נגזר בר"ה האחרון... אז זהו!!! שבמקביל מותר לנו בזהירות להתרומם כמה טפחים מעל הקרקע ולהבין שכמה שזה מזעזע אותנו די והותר... **אליבא דאמת עדיין לא נגענו בלב הנקודה...** ולמה לא?

כי אם שמת לב... בסוף נתנה תוקף... אחרי כל התיאורים המפחידים של 'ומלאכים יחפזון... ויאמרו הנה יום הדין... מי יחיה ומי ימות', אחרי כל האימה הזו אנחנו פתאום אומרים: **אדם כחרס הנשבר כציץ נובל כצל עובר וכחלום יעוף...** נו... אם ככה: יש לי קושיה עצומה: אם זה מה שבן אדם שווה, כרוח נושבת וכאבק פורח... אז למה באמת מלאכים יחפזון?? על מה בדיוק? על ה'אבק פורח' הזה? זה שווה 'ומלאכים יחפזון וחיל ורעדה יאחזון'??

מילא אנחנו... אנחנו חיים פה עמוק עמוק בתוך הבוץ של עולם השקר... אנחנו עושים עסק מאוד גדול מה'צל עובר' הזה... הכבוד והתדמית של ה'חרס הנשבר' הזה מטריד אותנו מהבוקר ועד הלילה... לכן **אנחנו** כ"כ בוכים ונרעדים במי יחיה ומי ימות מי יעני ומי יעשר... אוי אוי... מה יהיה עם הרוח נושבת ועם החלום יעוף שלי... אבל המלאכים?? עליכם אני מתפלל... למה **אתם** עושים עסק מהחציר יבש הזה?? למה **אתם** נחפזין וחיל ורעדה יאחז אתכם מ'מי יחיה ומי ימות'... הרי אתם כן מבינים שיש לנו פה עסק עם 'חרס הנשבר'... אז מה אכפת **לכם** כמה חרסים נשברים יעברון וכמה יבראון??

נו... מה אתה אומר על השאלה?? שאלה עצומה... נכון?

נו... מה התשובה? התשובה כתובה מיניה וביה - בתוך כדי דיבור:

ואתה הוא מלך קל חי וקיים... אין קצבה לשנותיך--- **ושמנו קראת בשמך!!!** מה פירוש?? נכון!!! נכון שאדם כחרס הנשבר וכציץ עובר בצל עובר וכרוח נושבת... אבל מה לעשות שאותו **מלך קל חי וקיים** החליט משום מה לקדש את שמו **דווקא על החרס הנשבר הזה!!!** וכל המפתחות של כל העולמות

כולם מסורים בידיים של האבק פורח הזה... ועל זה!!! על זה מלאכים יחפזון!!! הם לא נחפזים על ה'צל עובר' עצמו... החיל ורעדה שאוחז אותם זה לא ספציפית מה שקרה בשנה האחרונה לכ-'רוח נושבת', לא!!! מלאכים ממש לא מתרגשים מרוח נושבת ומחציר יבש... אז ממה הם כן נחפזים???

הוי הוי... מה שה'חציר יבש' הזה יכול להרעיד את כל צבא השמים ולהביא את הגאולה השלימה... מזה!!! מזה הם נחפזים... מזה יש מתח עצום בשמים... הההלו... חרס הנשבר... ההלו צל עובר... קום קום... עמוד... עוד רגע מתחילים קדושת כתר... אתה יודע מה יש מיד אחרי נתנה תוקף...???

המקדישים שמך בקודש דרי מעלה עם דרי מטה מיחדים בשלוש קדושה בקודש--- קדוש קדוש קדוש... זה אתה ה'קבוצ' מטה', אתה הוא זה שמקדש את שמו בעולם וכל ה'מלאכים המוני מעלה' ממתנינים לך בסבלנות שתפעיל את כל מערכת ההשפעה... זה הסיפור!!! זה התוקף העיקרי של קדושת היום!

המלאכים יודעים שכל הכאה הכי קטנה על הקנקן הנשבר הזה יכולה לזעזע אותנו ועל הדרך לזעזע את כל העולמות כולם... המלאכים יודעים שה'חרס הנשבר' הזה, אם הוא יתפוס את עצמו לידיים בעקבות הטבח בעזה והוא יתחיל לשמור שבת ולתפוס קשר עם בורא עולם זה יכול להזיז את כסא הכבו..., המלאכים יודעים שכל יום נוסף שיהודי חי בחלום יעוף הזה הוא יכול לתקן את כל העולמות כולם ובאותה מידה להחריב אותם... מזה מלאכים יחפזון!!! תכל'ס, בא נמחיש את זה כעת למעשה:

כשראינו בעיתון בער"ה דאשתקד את התמונות המזעזעות סביב מה שנקרא 'שביעי באוקטובר' והיה כתוב שם: 'ומי בחניקה ומי בסקילה...' אותנו זה מאוד יזעזע... אנחנו התחלחנו מעצם המחשבה שהטבח הנוראי הזה הונח על השלחן ונכתב בראש השנה, ונחתם סופית ביום כיפור...

אבל הההלו... יש עוד משהו שאולי לא חשבת עליו... האם אתה לוקח בחשבון שיש מיליוני נשמות יהודיות שאבא שבשמים שלח אותם כאן לעולם!!! והוא רוצה אותם איתו סביב השלחן שבת בעולם הבא... ולעת עתה

זה... זה לא בכיוון... כבר ארבעים ששים שנה שהנשמות האלו אבודות ממנו... הם כבר 70 שנה עוברים על כרתות שהמשמעות היא שבמצב הנוכחי הם אמורים להיכרת!!! לא מהעולם הזה... אלא מהעולם הבא!!!

ואבא שבשמים לא היה מוכן לוותר עליהם... כי הם הילדים שלו... הם יקרים מידי בשבילו והוא נחוש להשיב אותם אליו...

ובאותו ר"ה הוחלט בשמים מחוסר ברירה על ניתוח כואב אבל הכרחי!!! אבא שבשמים החליט לטלטל אותם... ולנער אותם... כדי לא לאבד אותם לנצח!!! והוחלט בשמים על הפקה מזעזעת ומטלטלת בקנה מידה בלתי נתפס בשביל לנער את התינוק האבוד של ה' שהוא כבר בן שמונים והוא עדיין לא שמר אפילו שבת אחת... ואם לא יקרה פה איזה משהו דרמטי שיזיז אותו... התינוק האהוב הזה עלול לסיים את החיים המשמימים שלו... ואבא שבשמים יפסיד אותו לנצח... ואסור שזה יקרה...

והוחלט לצאת בהפקה מטלטלת במיוחד... בשביל 'להספיק' אותו!!! להצליח להוציא את הקיבוצניק הכי אטום משלוותו... והתכנית יצאה לדרך... בראש השנה יכתבון... הכל נכתב... ההפקה של הניתוח המזעזע והכואב הזה יצא לדרך... ומלאכים יחפזון!!! ממה? ? ? ממה יחפזון? ? ?

מהטבח הנוראי? ? ? לא!!!

מאותם אלו שנגזר שהם יהרגו? לא!!!

מאותם אלו שנגזר ברגע האחרון שהם ינצלו? לא!!!

לא נעים לומר, אבל בשמים לא כ"כ מהר נבהלים... אל תשכח שבשמים קצת יותר מודעים לנתון היבש שכולם יום אחד אמורים לסיים את החיים... כך או כך... (כך שכל מי שכבר נמצא בעולם האמת, ופוגש מושגים של נצח!!! הוא קצת פחות נבהל ממה שעובר בהווה בחיי שעה, כולל מיתת משונה שגם היא 'רגע באפור') אז ממה יחפזון? אבאלע... כמה יהודים יזכו לשמור שבת בפעם הראשונה והאחרונה בחייהם ו... וזה לבד יכניס אותם פנימה... הם כבר יזכו בזה לחיי העולם הבא...

מה עם הבן השמאלני האבוד של ה'... שכתוצאה מכל המלחמה הזו הוא הרים את העיניים לכמה דקות לה'... ו... והחיזוק המאוד נקודתי שהוא התחזק, כבר הכניס אותו פנימה לחלק בעולם הבא... מזה!!! מזה מלאכים יחפזון!!!

איזה נצח נצחים הולך לצאת מכל תרחיש ב-365 ימים של השנה!!!

כמה אנשים שה' כבר ממזמן רוצה לפקוד אותם בפקודת ישועה ורחמים... אבל בשביל זה הם מוכרחים לתפוס את עצמם לידיים... ובשביל זה זימנו אותם לקרבת אסון... קירבה פיזית... או קירבה רגשית... חברתית... קהילתית... וניתן להם צ'אנס להתעורר ולהבין ולהשכיל משהו מסוים שה' רוצה שהם יתעוררו... ו... ומה קרה בסוף?? האם הם התעוררו או לא??? אנחנו לא יודעים...

אבל האם אתה לוקח בחשבון שזה מה נגזר בראש השנה?

האם אתה לוקח בחשבון מאות ואלפי יהודים רחוקים שכמעט נכרתו מארץ חיים... ובאותו ר"ה ניתן להם הצ'אנס לזכות בעולם הבא, האם אתה מסוגל להבין שזה המתח העיקרי שהיה בשמים???

תחשוב: מדובר במאות יהודים, בנים של ה', שחיים כאן בעולם עשירות שנים והם מנותקים לגמרי מכל זיק של קדושה, וכעת בר"ה האחרון, מלאכים יחפזון... מה יש??? יש עיסקת חטופים בשמים!!! עיסקה שמימית... שיש כך וכך נשמות שצריכות לעלות לשמים... והם יפדו יחד איתם כך וכך נשמות עשוקות שישובו תחת כנפי השכינה... מישהו חושב בכלל על זה?

אנחנו הזדעזענו מטבח נוראי של אלף איש וזה טבעי!!! אנחנו מזדעזעים מקולות מלחמה וטילים... אבל קח בחשבון שדווקא בשמים יש נושאים אחרים שמטרידים הרבה הרבה יותר... בשמים היו מוטרדים כמה יעברון וכמה יבראון... כמה אנשים הקב"ה ידבר איתם בשנה הקרובה והם יעברו הלאה... לא יתייחסו... ואילו כמה אנשים יבראו מחדש... כמה אנשים יתפסו את עצמם השנה לידיים ויקנו את עולמם בשעה אחת... על זה מלאכים יחפזון!!!

בא נגיד את זה בצורה שכזו: מעשה שהיה בשנת ת"ש, שני יהודים שבר"ה האחרון שלפני השואה, שניהם אמרו 'ונתנה תוקף... מי יחיה ומי ימות', ועל

יענקלה נגזר באותה שנה להישלח לאושוויץ ולהיעקד על קדה"ש, ואילו חבר שלו מיכאל יצא בדימוס, כי הוא בדיוק תכנן לעשות הגירה לארה"ב... וברגע האחרון הוא הפליג לאמריקה וחיינו ניצלו, שם הוא הוריד את הכיפה ועוד באותה שנה הוא התחיל לחלל שבת, אבל זכה לעוד 40 שנה של בריאות...

בעיניים שלנו!!! באותו ר"ה נגזר על יענקלה למות, ועל מיכאל לחיות...

אבל!!! אל תשכח ששניהם!!! גם יענקל וגם מיכאל, שניהם כבר 50 שנה לא פה!!! שניהם כבר חמישים שנה בעולם האמת!!! כלומר: מבחינתנו, אני ואתה, שאנחנו חיים כעת בשנת אלפיים עשרים ו... לא כ"כ משנה לנו שיענקל מת בגיל 30 ומיכאל מת בגיל 70... כי זה לא נפקא מינה... שניהם שוכבים כבר יותר מ-50 שנה בקבר!!! לא משנה לי כמה פיצות מיכאל אכל בארה"ב, וכמה יענקל היה רעב בגטו... כי בין כך ובין כך עברו 50 שנה מאז הפיצה האחרונה שמיכאל אכל, כך שכעת הוא רעב לא פחות מיענקל...

בקיטור: שתדע לך: שלפני מאתים שלוש וחמש שנים, היו שתי אמהות, לאחת קראו בריינדל ולשניה קראו פראיידל, ויש הבדל מאוד גדול ביניהם!!! אתה יודע מה ההבדל??? בריינדל נפטרה בגיל 23 ופראיידל נפטרה בשיבה טובה בגיל 90... עכשיו בינינו... תאר לעצמך ששנינו כעת עומדים בפרנפורקט בבית הקברות, ואנחנו רואים את שתי המצבות של שתי נשים האלו משנת תקי"ג... בינינו... משנה לך שזו נפטרה בגיל 23 וזו בגיל 95??? ?

מה זה משנה... בין כך ובין כך עבר מאז יותר ממאתיים שנה!!!

פחות משנה לי מי נפטר בגיל 20 ומי בגיל 90... יותר מטריד אותי, מה עובר איתם במאתים שנה האלו ואילך?? ?

תחשוב שזו שנפטרה בגיל 23 הספיקה לעשות המון מצוות ומעשים טובים וזכתה לחבוק בן, שכעת יש ממנו אלפי צאצאים שהולכים בדרך הישר, והיא כעת זוכה לשבת בגן עדן... ואילו זו שנפטרה בגיל 90... נו נו... הספיקה לצבור הרבה לשה"ר... והמקום שלה בשמים 'לא משהו'

נו... כעת תחשוב על אותו ר"ה של שנת תקי"ג שנגזר שזו תסתלק בגיל 23 וזו בגיל 90... האם אתה קולט שבאותו ר"ה, הדין בשמים לא הסתכם רק מה הולך לקרות בשנה זו, אלא מה הולך להיות מאתיים שנה קדימה, איפה זו תזכה לשבת בגן עדן ואיפה זו? מי תזכה שהנכד שלה כעת עושה רצון ה' ומכניס לחשבון שלו אינספור זכויות ומי לא?

מפחיד לומר אבל אם קי"ל ש'כל האומר יהא שמייה רבה מברך בכל כחו קורע גזר דין של שבעים שנה!!! אז מלאכים יחפזון סביב זה... סביב מספר הפעמים שאני הולך בשנה הקרובה לקרוע גזר דין של שבעים שנה... (אתה יודע מה זה לקרוע ניירת של תיק פלילי שמתבשל כבר שבעים שנה??? תנסה לדמיין בכמה ניירת מדובר...???) אם יש יהודי שה' כבר מחכה לו שבעים שנה... כבר 70 שנה שה' מחיה אותו!!! שבעים שנה שה' זן ומפרנס אותו... והשנה לראשונה יש סיכוי שמשוהו שם יסדק בלב שלו בעקבות השכן הבן תורה שבא להתגורר בשכנותו ש-ראו כמה נאים מעשיו... אתה יודע איזה מתח יש בשמים סביב הצ'אנס הזה??? אתה יודע כמה מלאכים צריכים להיחפז בשביל להוביל כזה מהלך ולקוות שהוא יצליח???

יש כך וכך יהודים שממתינים לישועה... כי ה' רוצה מהם שינוי מסוים והם לא מבינים... ובשמים הוחלט שהשנה שוב ינתן לכל אחד מהם איתות... בשביל לתת להם צאנ'ס להבין ולהשכיל... ואז קרובה ישועתם... יש לך מושג עד כמה מלאכים יחפזון וחיל ורעדה יאחזון סביב זה???

ואני לא מדבר איתך על אותו בחור בן עליה, שלפתע ה' הזמין לו ניסיון קשה!!! וכל הרוחניות שלו עמדה בספק... האם הוא יתגבר ויתעלה ויתפוס את עצמו לידיים ויזכה לדרגה רוחנית עצומה ויהיה כיוסף הצדיק שמקרין שפע של אור וברכה על כל העולם, או שהוא יקרוס לגמרי ברוחניות ויאבד לגמרי וכל התיקון השלם ידחה בגללו...

שים לב: כל הדוגמאות שאמרתי לך עכשיו... זה סוג גזירה שנגזרה בשמים בשנה שעברה **אבל העיתון לא יביא את זה!!!** לא רק בגלל שזה לא מתקשר ומצולם אלא בגלל שזה בגדר 'קול דממה דקה ישמע...' אף אחד לא יודע וגם לא

יידע שהכל חתר לזה... אז זהו!!! שקח בחשבון שבשמים זה מה שבעיקר מטריד!!! בשמים עסוקים במה השנה הבאה עלינו לטובה מקדמת כל אחד ואחד מאיתנו לעולמו הנצחי... בעיתון יהיה כתוב שבראש השנה יכתוב מדדי הבורסה שנחלשו השנה... אבל מישוהו מדמיין שהמלאכים יחפזו על המכשיר הלא כשר שלך שבשמים יודעים איזה חורבנות זה עושה בעולמות העליונים... אתה מעלה בדעתך שבר"ה יכתובו וביום צום כיפור יחתמו איך עוזרים לך להיפטר מהשטר חוב הזה... (שיהי רצון שזה יהיה בדרך הטובה...).

עכשיו: תכל'ס: מה כל זה נוגע אליי???

העניין הוא כן: העיתון יעשה את שלו... העיתון יסקר את השנה האחרונה עם כל הדם ואש ותמרות עשן שלה... אבל גם לך מותר לסקר את השנה הפרטית שלך!!! אבל אתה תסקר בצורה הנכונה!!! אתה תתמקד מול הנקודות האמיתיות שהעיתון לא יודע לעשות אותם!!! פעם כשהייתי מסקר לעצמי את השנה האחרונה... הייתי עושה את זה פחות או יותר כמו העיתון... הייתי מחפש כל מיני אירועים דרמטיים שאירעו לי בשנה האחרונה... (כל אחד והרפתקי דעו עליה) הייתי משחזר את המצב הפיננסי שלי בשנה האחרונה... איך הסתדרתי עם החברות ועם הסדר א'... והאם היה לי מצב רוח... וכמה היה לי קשה לגדל את הילדים... את התקופות היותר טובות שלי, או פחות טוב שלי... (ואתה מבין לבד שאני לא חושף את הסיפורים האמיתיים, את זה כל אחד יעשה עם עצמו).

אז זהו שלא!!! בשנים האחרונות למדתי לסקר את השנה שלי בצורה היותר נכונה... אז כן... בחודש שבט נגזר עלי להיות במשבר ממשהו מסוים... אבל עזוב... זה שטויות, זה כחרס הנשבר... כי נכון... שבועיים הייתי עעצל הפנים... נו... אז מה... תכל'ס זה עבר... 'העבר איך'!!! אבל לא!!! חכה... תתקדם צעד אחד קדימה... נו... מה עשיתי עם המשבר הזה??? אה... אני נזכר שמרוב לחץ וחוסר אונים מול המשבר שהיה לי, עשיתי חשבון נפש נמרץ וקבלתי על עצמי להוסיף עוד איזה סדר לימוד!!! ועד עכשיו הקבלה הזו מחזיקה!!!

אוהו... הנה... עכשיו התחלת לדבר!!! זה מה שנגזר השנה!!! על זה מלאכים
 חפזון!!! בשנה שעברה התורה חזרה על אכסניה שלה ותבעה בתוקף לזכות
 אותי בעוד קנין נצח... לצורך העניין נגזר עלי מתח מסוים... שדחק אותי לפינה
 והביא אותי להחלטה הטובה הזו... אוהו... אם זה מה שנגזר השנה!!! על זה
 בהחלט היה למלאכים מה להיחפז... זה רציני מאוד.

אם נסתכל בהיבט הזה פתאום כל מיני דברים פחות נחמדים שקרו בשנה
 האחרונה מקבלים מימד אחר... ובמקביל כל מיני תקופות יותר טובות או פחות
 טובות מקבלים את הפורפורציה הנכונה שלהם... ההלו... עזוב נקודתית האם
 היה לך טוב בשנה האחרונה או פחות טוב... תכל'ס... לאן התקדמת השנה
 הזו??? האם השנה הזו לקחה אותך קדימה או אחורה ביחס לחיי הנצח
 שלך???

ואל תשאל, הייתה לי שנה אחת מממזה זורמת, הכל היה טוב... הכל היה
 בזרימות... לקחתי את הכל ב'קליל'... ובמבט לאחור הסתכלתי ואמרתי לעצמי:
 רגע... בשנה הזו לא עשיתי כלום!!! לא זזתי מילימטר!!! רק שרדתי!!! זו הייתה
 שנה גרועה מבחינתי... אה... אבל היה לי נחמד השנה... היה לי שנה כזו ורודה
 כזה... כיף כזה... היו דווקא טיולים נחמדים... נו... אז מה? מה יש לי מכל הטיולים
 האלו? מה נשאר לי מכל הקוגלים שאכלתי בשנה האחרונה?

לקחתי הווה והפכתי אותו לעבר!!! ואילו בשנה אחרת שהייתה לי יותר
 מאתגרת, מתברר שלקחתי הווה והפכתי אותו לנצח!!! ואגב: זה לא סתירה,
 יכולה להיות שנה נפלאה ולנצל גם אותה, אני רק בא להגיד, שכשבאים לסכם
 איך הייתה לי השנה האחרונה, המדד הוא לא כמה כסף הרווחתי או לא הפסדתי
 ולא כמה לא הצטננתי ולא הוצרכתי לקחת אקמול, כי המדד האמיתי הוא האם
 הוספתי קנייני נצח בעצמי או נשארתי באותו מקום...

זה הסיקור האמיתי של השנה האחרונה בפרט וכל החיים בכלל...

קצת סדר בראש מול מערבולת של הצפת רגשות

הרבש"ע הוא הראשון שמבין אותך! תרגע!

אני כאן בכמה הערות קצרות ונקודתיות, מול מערבולת של רגשות... לפעמים כשסו"ס מגיע היום הגדול, מרוב שהיום הזה גדול!!! לפתע מופיעה הצפת רגשות שהיא משבשת אותנו לגמרי... לכן אני פה בכמה נקודות אור ממוקדות!!! כדי לא לאבד ראש!!!

ובכן: הדבר הראשון שחשוב לזכור לקראת יום הדין... שאל תשכח לרגע... **שאבא שבשמים הוא הראשון שמבין אותך!!!** אני לא!!! הוא כן!!!

הוא הראשון שיודע באמת באמת מה עובר עליך... אני לא! הוא כן!!! ולכן!!! לכן אתה לא צריך יותר מידי להתפלסף איתו ולהכין בשבילו שק של תירוצים למה לא הצלחת לקום לשחרית השנה... וכל מיני הצטדקויות למה היו לך פה ושם פזילות ונפילות רוחניות... ולמה לא ???

כי... כי הוא!!! הוא ידע יצרנו... הוא מכיר את היצר העסיסי שלך הרבה יותר טוב ממך בעצמך... כך שגם כשיגיע שלב שר' לוי יצחק בן שרה שאשא ידים ידיים... גם כשהוא כבר לא ימצא מה לדון אותך לכף זכות... עדיין היודע יצר כל יצורים... הוא זה שיורד חדרי בטן.

והוא תמיד יבין עד הסוף עד כמה אתה באמת רוצה, ואיכפת לך וחשוב לך, ועל מה יושב הדחף הבלתי מוסבר הזה שלך שכ"כ מביך אותך פעם אחר פעם... והוא יודע יותר מכולם כמה אתה רוצה להשתנות וכמה אתה מתוסכל מזה. והוא האחרון שתצטרך לשכור בשבילו עורך דין... כי... כי הוא בעצמו יכול להיות העורך דין שלך!!! לקל עורך דין!!!

אי לכך ובהתאם לזאת: די לברוח... די להתחבא מאחורי עלה תאנה. צא מהמחבא!!! אין טעם לברוח... ולא רק בגלל שה' יתברך נמצא בכל מקום ואין

לאן לברוח... לא רק בגלל שאין לאן!!! אלא בגלל שחבל... ממי אתה בורח? ממי שהכי מבין אותך... **רק מה???**

הוא בסה"כ רוצה לשמוע ממך שאתה לוקח את העניינים ברצינות ואתה הולך לטפל ב'זה' ולא ממשיך לטייח את המחדל!!! ובינינו... אתה בעצמך לגמרי איתו בפרט הזה... אתה הרי גם הפנמת ש'אי אפשר ככה להמשיך'...

רק מה??? אתה בעיקר תקוע במבוכה של 'אני מאשים'!!! אתה תקוע בלברור את המילים איך להסביר את עצמך איך זה בכלל קרה... ולכן אני אומר לך: חבל... חבל להיתקע ולהסתבך במקום הלא נכון ולא רלוונטי...

עזוב... תפסיק להיתקע שם... תבין שזה לא הנושא... אין צורך בלשקוד על נוסחאות ולהציג את הצד השני... כי ה' תמיד יוכל להסביר לך את עצמך הרבה יותר טוב ממה שאתה בעצמך מבין... רק בא... תבא...

תבין: בדיוק לפני התשפ"ד שנים אבא שבשמים הסתובב ושאל 'אייכה' ואתה לא ענית לו כי התחבאת... היית עסוק בלחפש תירוצים ולהצביע על אשמים... (האשה אשר נתת עמדי היא נתנה לי מן העץ ואוכל).

אז זהו!!! שהפעם אנחנו לא חוזרים על הטעות הזו... אני יוצא מהמחבא ואומר: אבא שבשמים... תנקה אותי... תחליף לי... אני מבטיח להיות רציני...

תשובה: פגישת עבודה עניינית ליעול והמשך יחסי עבודה מצויינים

עוד שתי משפטים קצרים שחשוב לשנן אותם אינספור פעמים:

ה' מעולם לא כעס על יהודי שחטא!!! ה' מעולם לא בא בטענות לאדם למה חטאת... אלא מאי?? **למה אתה לא חוזר אלי!!!**

גם כשאדם הראשון חטא... ה' לא שאל אותו למה חטאת... אלא אייכה!!!
איפה אתה... למה אתה בורח!!! אז נכון... חטאת... אז תשוב אלי!!! בא נדבר על
זה... נתפייס ונמשיך הלאה... עד כאן המשפט הראשון, ותחזור עליו.

וכעת ניגש למשפט השני: קין... החוטא השני בהיסטוריה... לא נוהג כמו
שצריך ומקריב לה' קרבן פחות, וה' לא קיבל את מנחתו ויחר לקין מאוד ויפלו
פניו... מה ה' שואל אותו? ?? **למה חרה לך ולמה נפלו פניך?**

סליחה: מה פירוש למה? ?? **למה לא?** תחשוב: הקרבתי קרבן לה' וה' לא
קיבל את קרבני... וישע ה' אל הבל ואל מנחתו ואל קין ואל מנחתו לא שעה', אז
ברור שיפלו פני... מה פשר השאלה 'למה נפלו פני'? למה לא??? וכי הקב"ה
כביכול 'משחק ראש קטן'... ולא מבין למה קין מדוכדך??? ?

מוכרחים לומר שכן!!! אומר הקב"ה לקין... יש לי עסקים שוטפים איתך...
ואנחנו באמצע... ומה לעשות שקורה... קורה מידי פעם טעויות... יש מחדלים...
הבוס מגיע ולא מוצא חן בעיניו... הוא מותח ביקורת עניינית... ביקורת בונה
לגופו של עניין... לא בתור נזיפה... לא בתור הקנטה... אלא להבא!!! שתדע שזה
לא מצא חן בעיני ואני רוצה אחרת...

אז מה אתה נעלב??? שואל הקב"ה את קין- מה אתה הולך לפינה ונעלב
כמו הילדה הזו שאמא אמרה לו משהו קצת יותר מידי בקול וזהו... פתאום
השתרר שקט... הילדה נעלבה... הלכה לחדר... וכעת לך תדובב אותה...

אומר הקב"ה לקין... גם אם לא הייתי מרוצה ממשהו שעשית... גם אם
מתחתי ביקורת נקודתית ואני מביע חוסר שביעות רצון... זה לא סיבה לעשות
לי הפגנה וללכת לפינה... תקבל את הביקורת, תפנים, וממשיכים הלאה עסקים
כרגיל... **אתה קולט??? ?**

גם אם נניח שאני חוטא ופושע ואבא שבשמים לא היה מרוצה והוא מותח
ביקורת!!! צריך לדעת שגם אז זו ביקורת עניינית!!! מותר לך להבין שיש לך
עסקים שוטפים עם הקב"ה... ממילא גם הערה בעי"ן זו פגישת עבודה

שגרתית... ה' בסה"כ רוצה לטובת העניין שנבצע שינוי וממשיכים הלאה עסקים כרגיל... ומאוד מאוד חשוב להפנים את זה!!!

אין פה מהלך של פרקליטות של 'אני מאשים' ו'הרשעה'!!! יש פה בסה"כ מערכת יחסים מול אבא שבשמים שבחר בי כשותף שלו במעשה בראשית ומסר בידיים שלי מפתחות מאוד אסטרטגיות... וזה מצריך מידי פעם תיאום עצמדות והפקת לקחים... ובשביל לייעל את השותפות הכ"כ חשובה בשביל זה יש לנו חודש אלול וחודש תשרי כדי לעשות ביחד בדק בית כדי לייעל את הקשר הזה ולהסיק מסקנות מבצעיות ולהמשיך עם זה הלאה... גם אם הגעתי למסקנה שאני חוטא ופושע זה לא בשביל לעמוד בפניה עם ראש מורכן... זה בשביל להבין עניין... לבצע שינויים... ולהמשיך הלאה עם כל המרץ... זה שינוי בכל התפיסה...

אצל בורא עולם אין קריזות! אין שניה ורגע שאז הכל קורה!!!

כשרק מגיעים הימים הנוראים, לפתע מופיע אחד מהנעדרועים שהצליחו למרוט לי את העצבים... אבל עד הקצה... (מעניין אם זה יהיה מוכר גם לך).

העניין הוא: שהרי לכל אחד יש את הרגע והשניה שבדיוק בדיוק אז ה' דן אותנו!!! וצריך להיות מוכן כל הזמן לתפוס את השניה הזו ולא לפספס אותה... כי בדיוק אז ה' סוקר אותך בסקירה אחת והכל מתחיל ונגמר אז... ככל מה שיהיה לך בשנה הקרובה הכל קורה באותה שניה... ואם החמצת את השניה הזו... אם בדיוק באותה שניה כעסת... או סתם פטפטת... או שרח"ל קראת אז נדברו... או שבדיוק אז הלכת לישון בצהריים (באישור האר"י הקדוש שהמלאך התעורר מהתקיעות) אז זהו... הלך עליך... הפסדת את הרגע המכונן שלך לכל השנה הבאה הבעל"ט...

אז זהו שלא!!! חובה קדושה להפסיק להשתמש בנימה הזו... תוציא מהראש!!! זה לא עובד ככה!!! אין לא רגע ולא שניה שאז בדיוק ה' דן אותך...

תהיה רגוע... הדלת פתוחה כל ה-24 שעות של יו"ט ראשון... וכל ה-48 שעות של שני הימים, וכל עשיית עד מוצאי יו"כ (שאז!!! אז באמת ננעלים השערים... מה שנכון נכון ומה שכתוב כתוב... במוצאי יו"כ אפילו הקריב כל אילי נביות אין מוחלין לו... אבל עד אז הכל פתוח...) אין שניות ואין רגעים ותוציא את זה מהראש...

זה לא עובד ככה!!! נקודה!!!

ואתה יודע למה לא??? מסיבה פשוטה:

כי יש מושג שנקרא כריזות!!! כריזות זה משהו שקיים אצלי... אצלך... כן... אצלי לפעמים זה עובד עם כריזות...

אבל אצל אבא שבשמים ? ! ? זה לא עובד עם כריזות...

מה זה כריזה? רוצה דוגמא של כריזה? ? ? הנה דוגמא של כריזה:

יהודי עובד ה' וירא שמים... השתדל לעשות רצון ה' לאורך כל השנה... ובחודש אלול שב בתשובה מעומק לב... והנה הגיע ר"ה... ובדיוק כשהגיע הרגע והשניה שה' דן אותנו... בדיוק בשניה הזו הוא נזכר באיזה בדיחה והוא התפוצץ מצחוק... זהו!!! הוא 'אכל אותה', הלך עליו כאפוט... הוא פספס את השניה!!! הנה לך דוגמא של קריזה!!!

אז זהו... שאני מוחה בתוקף... אם אתה מחפש קריזות, זה אצלי, אצלך... אם תתפוס אותי ברגע הלא נכון... או שאני אפגוש אותך ברגע הלא מוצלח שלך... זהו... איבדת את המומנטום... מה שנקרא 'אכלת אותה'... זה נכון ביחס אלי ואליך... **אבל טאטע זיסער ? ! ?**

עד כמה שידוע לי, ולפי מה שחינכו אותי... **מדובר פה בדיד נפש אב הרחמן!!! מבין!!! ומאזין!!! מביט!!! ומקשיב!!!** אצלו יתברך זה לא עובד עם כריזות... לא יתכן שיהודי יעבוד את ה' שנה שלימה... ובסוף הוא יפספס את השניה והכל ילך לטימיון... אני מוחה!!! לא מקובל עלי!!! לא ככה תיאר לי את חכו ממתקים וכולו מחמדים!!! ואני מצפה ממך שתצטרף למחאה שלי...

כי אם תשים לב: יש לנו איזה נטיה כפייתית להפוך את הרבש"ע למשהו כזה מתנכר ולא מתחשב!!! יש לנו איזה נטיה להיצמד ולהידבק דווקא לסיפורים

הלא מובנים (שרב הנסתר על הנגלה) באותו יהודי שהיה צדיק גמור... והיה לו איזה פספוס קטן... שכח להחזיר עשרים שקל וזהו... ההלך עליו... הוא הפסיד את הכל... והוא מצא את עצמו בגהינם בהפתעה... וצריך לדעת שזה לא ככה!!! למה??? **כי אם אצלי וגם אצלך זה לא ככה...** ולמה??? כי יש לנו מינימום של רגישות והתחשבות... אז ל'קל רחום וחנן ארך אפיים ורב חסד ואמת' יש את ההתחשבות הזו בפי כמה מיליונים... עבודת ה' זה לא משהו שעובד עם רגעים ושניות... אה... הרי יש כל מיני סיפורים כאלו שבשריר שניה הוא פספס את הרכבת? אז לא יודע... לכל סיפור יש את ה'אוקימתא' שלו... מה שבטוח: הסיפור הוא זה שצריך להסביר את עצמו... לא אני, המשפטים הכ"כ פשוטים שאמרתי עכשיו הם אמת לאמתה!!! הם המוחזק, וכל סיפור שבא להוציא מהשכל הישר הזה, הרי 'המוציא מחבירו עליו הראיה', עליו הקושיה, והוא צריך להסביר את ההיגיון שבו... זה כ"כ פשוט!!!

רק מה??? היצר הרע הוא זה שדוחף לנו בכח דווקא את הסיפורים המנוכרים האלו להפוך את הרבש"ע למשהו כזה פרנציפ שנצמד תמיד לגדר... (אגב: זה לא סתירה שבגדרי תורה ובשיעורי חכמים זה באמת ככה... ב-40 סאה הוא טובל, וב-40 חסר קרטוב לא עלתה לו טבילה ואין בזה משוא פנים, כי בכל מה ששייך לגדרים! חייב להיות שיעור חתוך בסכינא חריפא... אבל אני מדבר על ה'מעבר לזה...' על נישות אחרות מהסוג של רגע של הדין או פספוס של איזה מנהג... שגם אם כתוב שיש כזה רגע... זה בבחינה די מסוימת וזה לא בשביל להוציא מהמשחק את מי שאיבד את הרגע הזה... שכל ישר לא יזיק) אז אנא... בשביל זה אני כבר עשיתי בשבילך את הטעות הזו... אל תפול בזה... אל תבזבז את הראש של השנה על כל מיני 'שוונצים' של רגעים ומבצעים... די להפוך את עבודת ה' להגרלות והימורים...

לא הצלחת להתרגש?? אז מה, העיקר שה' התרגש!!!

עוד אבן נוספת שצריך לסקל... (ותשמח עליה כמוצא שלל רב... כי אתה מקבל אותה על מגש כסף ואני וחברים שלי ירקנו על זה הרבה דם) ובכן:

לפניך כמה משפטים נוקבים: בחור בן עליה שיושב ולומד בהתמדה בחודש אלול ולא יוצא מהישיבה... הוא מרגיש התעלות עצומה ומיום ליום הוא מתעלס באהבים של נועם ה' ולבקר בהיכלו... ואז כשהוא מגיע לתפילות ימים הנוראים... הוא מרגיש עונג עילאי שלא מעלמא הדין... ומי שלא מרגיש את הקדושה באויר... זה מוכיח שהתשובה שלו הייתה פגומה... ובפרט בפרט!!! במוצאי יום כיפור... ברגעים הכי קדושים שאז עיקרו של יום מכפר... עובד ה' אמיתי מרגיש עמוק בלב את הטהרה והזכות... הוא שומע את הבת קול שמכריזה לך אכול בשמחה לחמך כי רצה אלוקים את תפילתך...

ומעתה: תשמע טוב בחור יקר: שלא תגיד שלא אמרתי:

קשקוש קשקוש קשקוש!!!

יתכן שאתה לא תרגיש כלום... לא קדושה ולא טהרה... לא התעלות ולא כיסופים... וזה לא סתירה לרגע שאתה נמצא כעת בהיכל הכי גבוה... ברגע הכי מכונן ו'של נעליך מעל רגלך' כי גודל הרגעים שאתה עומד בהם כעת אדמת קודש הוא... **וזה קורה ויקרה גם אם אתה לא תרגיש כלום!!!**

ולמה כ"כ חשוב לי להגיד את זה???

כי מציד... מה איכפת לי... תתרגש... תהנה מכל רגע... תחטוף מלאכים, ותרגיש שאתה ממשש את הטהרה והקדושה והרוממות של הימים באופן ממש... **דא עקא שהרבה פעמים הרגש נחסם כידוע...** ואז נכנסתי לדכאון... אני זוכר את אותה שנה שהגיע מוצאי יום כיפור והרגשתי אותו מצב רוח בהיר עד מעונן חלקית בעננות גבוהה בדיוק כמו לפני כן?? והייתי כ"כ בהלם וכ"כ מאוכזב מ'תוצאות' התשובה שלי... הרי עד אתמול הייתי מפוצץ בעבירות והבנתי מצוין למה אני כ"כ אדיש בתפילה... כי יש לי חלב על כסלי... והעוונות

שלי הם כמסך המבדיל ביני ובינו יתברך... ומה הפלא שאני מרגיש אבן... אבל עכשיו... אם עיצומו של יום כיפור אכן כיפר עלי... הייתי אמור כעת לעעעוף...

אז איפה זה??

בקיצור: המחשבות האלו היו מכניסות אותי לדכאון במוצאי יום כיפור, וככה בר"ה... וכל חג ומועד... וגם בשבת קודש... הייתי כל הזמן בודק מה ה'מצב' של הנשמה יתירה, אז רגע אחד הרגשתי אותה... אוה... איזה נשמה... וברגע השני היא פתאום ברחה לי... וכל היום הייתי במרדף אחרי הרגש...

ארך לי כמה שנים טובות עד שקלטתי שעם כל הכבוד לרגש הרוחני שלי... אבל הרגש הרוחני הזה הוא מאוד מאוד רחוק מהנשמה חיה יחידה... ולא באשמתנו... בגלל ירידת הדורות הרגש שלנו טובע עמוק עמוק בכח המדמה!!!
כך שצור לי לייבש אותך ולהוריד אותך מהעץ ואני מודיע לך חד משמעית: שאם אתה מרגיש קדושה מאוד נוראה אל תמהר להתלהב... ואם אתה בכלל לא מרגיש קדושה ואולי אפילו מרגיש 'רוח מסואבא...' אל תבהל... כי שניהם לא אומרים כלום!!!

ושלא תבין: אני לא מזלזל ברגשות!!! רגש זה דבר מאוד נעים וערב... **לא פחות!!! אבל גם לא יותר...** אם הצלחת להתרגש בתפילות הימים הנוראים... **כיף לך...** נהנית... אני מקנא בך!!! ומאידך אם הרגשת לב אבן... אז חבל... לא נהנית... 'לא היה לך טעים', **זה הכל!!!** ואני מאחל לך להנות... תתרגש... תהנה... וכמובן שיש גם עניין להצית את הרגש... לעורר אותו... בשביל זה יש לנו ניגונים ובעלי תפילה... אבל ההלו... **אחרי הכל הרגש הוא בסה"כ שמעק טבק!!!** אם פישל הביא טבק אז היה לי שמעק טבק... אה... אמחיה... ואם הוא לא הביא... אז לא זכינו לשמעק טבק... חוץ מזה שום דבר לא קרה...

והאמת היא שתוך כדי שאני כותב שורות אלו, אני לא מאמין למוצא פיי!!! מי האמין שאני בעצמי יום אחד אכתוב כאלו משפטים, הייתי אחד כזה שהכל היה מתחיל ונגמר ברגשות... הייתי מסתובב ימים ולילות בקברי צדיקים והייתי יודע להגיד איפה מרגישים יותר קדושה ואיפה פחות... (הייתי כמעט ויזז שידוע לאתר

קברי צדיקים, היה מקום מסוים במערת רשב"י שהייתה לי הרגשה ששם 'חלקת מחוקק ספון' כי בארבע אמות האלו היו לי הכי הרבה אורות) היו לי מוֹיָחִין דקטנ'ת בקבלת שבת כי זה בחינת גבורה דיצחק ומוֹיָחִין דגדל'ת בשחרית דשבת שהוא בחינת אברהם... ובמוצאי שבת היה דיכאון ולכל רגש רוחני היה לומד'ס משלו... ואני יכול להאריך בתיאור הזה כדי שתבין עד כמה הייתי עמוק בפנים...

ותשמע לי... עם יד על הלב, בשורה התחתונה, **שטויות ודמיונות!!!**

על דא וכיוצ"ב התבטא הבריסקער רוב: 'מות עד שלא תמות', אתה לא רוצה שהרגש יהרוג אותך??? תהרוג אותו לפני שהוא יהרוג אותך...

שלא תבין: אין לי עניין לייבש מישהו שכעת הגיע תורו לעצב ריגושים... שיהנה... זו תקופה סוערת בחיים שאנשים כמוך וכמוך לא יכולים לדלג עליה... אני בעיקר פונה אליך אם כבר הגעת לשלב שהרגש כבר פחות משתף פעולה והוא כבר התחיל לקום על יוצרו... אם הרגש התחיל לבגוד בך וכשאתה לוחץ על הכפתור זה לא תמיד עובד אוטומטית, **אז תדע שיש לי מה לחדש לך!!!**

ש... שרגש הוא גם קשקוש!!! גם!!! לא תמיד... סו"ס אי אפשר לזלזל בתחושה עילאית... אבל היה כבר מישהו שהתלונן לי שהוא מרגיש התעלות נפלאה אחרי עבירות חמורות... גם את זה יש... (וגם לזה יש הסבר ואכמ"ל).

ואני רוצה לסיים בסיפור: שנה אחת הגעתי ליום הראשון של סליחות והלב שלי היה אטום לגמרי... שום רגש!!! רק פיהקתי כל הזמן... לא הצלחתי להוֹזִיל דמעה אחת... הייתי מתוסכל... הרגשתי ממש מיותר... כמעט רציתי לחזור הבייתה... מה העניין להגיע לסליחות כשהלב נשאר בבית??? ?

ואז לפתע חשבתי לעצמי: אני כעת לא מצליח להתרגש... נכון... אבל רגע... מי אמר שאני צריך להתרגש??? **העיקר שהקב"ה מתרגש!!!**

הרי בשביל מה באתי לבית הכנסת... באתי לרגש את עצמי? לא!!! באתי בעיקר כדי לרגש את ה'!!! כן... עד כמה שידוע לי בית הכנסת הוא לא עוד איזה מתנ"ס שיש בו מופע אור קולי של דרמה סוחפת ומרגשת...

אם ככה... אז בעצם מה איכפת לי שאני לא מתרגש... העיקר שאבא שבשמים יתרגש!!! ואז התחלתי להגיד את המילים בלי רגש... אבל עם כל הלב... מתוך רצון הכי טהור שיכול להיות אנא ה'... באתי לרגש אותך! אז אנא... תתרגש ממה שאני אומר...

ואז נזכרתי שזה בדיוק מה שעושים במסיבת סידור של הילדות...

המאמנת מלמדת אותם לשיר איזה המנון מסוים שיש שם מילים מאוד מרגשות שאני מתפלל על אמא, שה' יתן לה כח לגדל אותי, והילדות עומדות בבמה ושרות בדקלום את המילים שהכניסו להם בתוך הפה...

הן בעצמן כמעט ולא מבינות מה שהן אומרות... כלומר: הם מבינות, אבל זה לא מדבר אליהם... ואילו אמא יושבת שם באולם ובוכה ובוכה מהתרגשות... כי היא כן מבינה את המילים... והמילים נכנסות לה ישר לתוך הלב...

ואני אגלה לך סוד: **זה בדיוק מה שהמורה רצתה...** כשהמורה לימדה את הילדות לדקלם את השיר הזה... היא לרגע לא התכוונה לרגש את הילדות... היא רצתה לרגש נטו את אמא שלהם!!! ובזה היא הצליחה ובענק!!!

אותו דבר כאן... אני מגיע לסליחות... ויש שם כל מיני פיוטים שאני לא לגמרי מבין את המילים, בפרט אצל האשכנזים שכל יום זו 'סליחה' אחרת, ומילים קשות, ובאמת קשה להיכנס לזה... אז האם אני מתרגש או לא מתרגש??? מה זה משנה... מה יעזור שאני אתרגש... אני בעיקר רוצה לרגש את ה'... וה' מתרגש!!! כי סו"ס אני אומר פה משהו!!! ותוכן הדברים שלי זה באמת מרגש, והקב"ה בעיקר בעיקר מתרגש מעצם הנכונות שלי לרגש אותו ומהמילים שרבותינו הבמאים וה'מאמנים' שלנו הכניסו לנו בתוך הפה, ש-להם היה את הנימים והמילים הכי מרגשות והכי נוגעות ללב...

ואשר על כן: די לבסס את המציאות לפי הרגש!!! הגיע הזמן שנבין שאני פה לא הסיפור!!! הסיפור זה אבא שבשמים... הוא זה שמוחל וסולח... הוא זה שנותן שנה טובה... וממילא הכל יכול לעבוד מצוין גם בלי האישור של הרגש שלי... כן... תשחרר אחיזה... תפסיק להיות כבוד לרגשות הבוגדניות שלך...

תפסיק לדחוף את עצמך... תבין שר"ה זה יום שהרבש"ע עושה את העבודה עם הרגש שלך וגם בלעדיו... ואני פה בשביל לרגש את הקב"ה...
ואגב: כשמבינים את זה... זה עלול לרגש... אבל זה כבר רגש שמגיע משכל!! וגם אם לא, שום דבר לא קרה... זה עובד מצוין גם בלי...

שום דבר לא עוזר!!! אני עדיין מרגיש דפוק בר"ה? מה עושים?

היה זה בעיצומו של ר"ה, מישוהו ניגש אלי בין שחרית לתקיעות... כולו שבור, צריך עזר אס או אס... אני מרגיש כזה דפוק... עעצל הפנים עשיתי הרבה שטויות השנה... נפילות רוחניות... ו... ואחרי כל זה... הנה... אני כעת מגיע לה' עם כל המחדלים שלי... וככה!!! ככה אני אמור להמליך את ה'... אני מרגיש שאני לא מסוגל... זה פשוט לא מסתדר לי...

ואז הוא שאל אותי את השאלה המוכרת: בעצם למה יש קודם ראש השנה ואחרי זה יום כיפור??? הרי כעת אני מרגיש כ"כ גרוע עם עצמי... כ"כ מלוכלך בעבירות... במצב הזה אני מתבייש ככה להופיע ולהמליך את ה' ולא רק זה... עוד לבקש ממנו שנה טובה... בתור מה? איך?

. היה הרבה יותר לעניין שקודם יהיה עשי"ת... נחזור בתשובה. ואז יגיע יום כיפור ונתנקה מכל העבירות כבן שנה... ואז אני אגיע לראש השנה כולי דף חדש נקי ומאיר... וכעת אפשר להמליך את ה'... כעת יש על מה לדבר ולבקש מה' שנה טובה... אז למה? למה זה בדיוק הפוך מההיגיון???

אז על השאלה הזו יש כמה תשובות... דא עקא שהמכנה המשותף בין כל התשובות, שאת אף אחד מהם לא זכרתי באותו רגע... הדבר היחיד שידעתי: שעומד מולי יהודי שמרגיש לא... לא נעים... לא טוב... לא קשור... והוא רוצה שאני אסדר לו את הראש... שאני אסדר לו את הצוארון והפפיון ואת הכתר ואת התלבושת לקראת תחילת המעמד המרכזי של המלכת ה' בתקיעות...

אמרתי לו: תקשיב... אני כנה איתך... אני לא זוכר כרגע מה התשובה על השאלה שלך... אבל... האמת היא שאין צורך בתשובה... **כי התשובה פשוט זועקת ממך!!! היא זועקת מעצם הצגת השאלה שלך!!!**

שים לב מה קורה פה... מאוד לא נוח לך לעמוד מול הרבש"ע בגודל טבעי עם כל העבירות והמחדלים שלך ולהמליך אותו ככה... זה לא נעים לך... זה לא מתאים לך... ותאמין לי שאני איתך... אני מבין אותך לגמרי, גם אני ככה מרגיש.

אבל רגע... תחשוב רגע... אולי זו בדיוק הצורה הנכונה...

אולי בדיוק היא היא!!! זו הסיבה שר"ה הוא דווקא לפני יום כיפור... כדי שתופיע לפני ה' ככלי מלא בושא וכלימה וכך תמליך אותו כי זו ההופעה הכי אידיאלית!!! להופיע לפניו בתחושה של 'ראה עמידתנו דלים ורקים...' ובצורה זו להגיש לפניו כתר מלכות... זו הצורה הכי אידיאלית בנתונים הקיימים איך להמליך את ה'... ולמה???

כי... כי בינינו... תחשוב רגע... מהי האופציה השנייה?

תנסה לדמיין אחרת... איך היית רוצה להמליך את ה' **לא בצורה הזו???** תן לי אפיוזדה אחרת איך היית רוצה להיראות כשאתה בא להמליך את ה'?? נו... איך? מסתמא היית רוצה להיות צדיק גמור לגמרי... ואז היית מגיע לר"ה כמו איזה 'אדוני השופט...' מגיע כמו גבבר... וממליך את ה' בקשיחות כזו... עם קול תקיף... נו קדימה... תהיה מלך...!! ?

אז זהו ש... שאין כזה דבר!!! אל תשכח שבורא עולם הוא מלך מלכי המלכים!!! ואילו האדם יסודו מעפר וסופו לעפר... הניגוד הקוטבי הזה הוא כ"כ קיצוני שההופעה היחידה שהיא הכי נכונה ומתאימה איך ניתן להופיע במעמד כזה לא שגרתית!!! ש'אתה הוא מלך קל חי קיים' מעוניין שהחרס הנשבר והכחלום יעוף ימליך אותו... הצורה הכי אידיאלית זה רק ואך ורק בהופעה של הכנעה ותחושה של דלים ורשים!!!

זו הפוזה היחידה שיכולה להלום כזה סוג של מעמד!!!

וממילא אם תחשוב לרגע, התחושה הכי קולעת וההופעה הכי מתאימה לכזה יום, זו בדיוק התחושה הזו שאתה כעת חש!!!

אז למה לך... אל תברח מהתחושה הזו... תשמח איתה!!! תגיד תודה שאתה מרגיש את ההרגשה הכי קולעת והולמת למעמד הזה... 'שישראל עושים עצמם רשים לפני המקום'!!! זה בדיוק מה שחז"ל אומרים: שמדוע השופר כפוף? כי בראש השנה **כמה דכייף איניש טפי מעלי...**

בר"ה הפוזה הנכונה היא כפיפות והכנעה.

ובינינו לא תמיד זה הולך!!! אבל אם לך זה כן הולך... אם אתה כבר בלאו הכי מרגיש ככה... זכית בפייס!!! בא תגש שליח ציבור... אתה הכי מתאים פה...

אני מוכרח לומר: שהראש השנה שזכור לי הכי רע... זה היה ר"ה אחד מוזר שלא יודע מה קרה לי... הגעתי לר"ה עם מצב רוח זורררם... משהו כזה זחוח כזה... קליל... צחוקים... עמדתי בסליחות ולא ככזה הבנתי על מה יש לי לבקש סליחה... הרגשתי משום מה צדיק גמור שמגיע לי...

עכשיו: אני לא טיפש... בשכל הבנתי שזה לא נכון!!! וגם הרגשתי את זה טוב ביום שלפני כן וגם ביום שאח"כ אבל בשעת מעשה לא הצלחתי להתנער מהמצב רוח ה'סאטלאני' והטיפש הזה... ותאמין לי... אם יש כבר להרגיש דפוק בר"ה... זה מה שהרגשתי באותו ראש השנה מוזר!!!

אני עומד מול מלך איום ונורא שסביביו נשערה מאוד 'והן בקדושין לא יאמין...' וג' ספרים פתוחים לפניו ואני לא מצליח לכופף את הראש... עומד לי עם יד על המותן ואומר 'אדיר אדירנו...' תאמין לי שההרגשה הזו הייתה הרבה יותר גרועה ובעיקר 'בעייתית' מאשר התחושה המבויישת והמתוקה שלך... כי התחושה המבויישת שלך היא במקום!!! זה בדיוק הזמן להרגיש ככה!!!

אז כן... זו תחושה קצת מרירית אבל זו הנקודה... 'שישראל עושים עצמם רשים לפני המקום...' ואילו להגיע לר"ה ולהרגיש כזה גבבר... זה היה בלתי נסבל... הייתה לי עבודת פרך באותו ר"ה... כל כמה דקות שוב ושוב מסרתי מודעא, אנא ה': זכור כי עפר אנחנו... אתה יודע שכח החמירות שלי לא תמיד

מתואם איתי... והפעם הוא החליט לעוף על עצמו... ואני מתנער מהמחשבות האלו... ואנא... אני מאמין שאתה מרחם לא רק על דלים ורשים... אלא גם על מי שהוא כזה למרות שהוא לא מרגיש ככה... ה' עזר והייתה לי אח"כ שנה טובה... אבל מה שבטוח ראש השנה היה גרוע ביותר.

בקיצור: לא להיבהל מתחושת המבוכה והבושה וההכנעה בראש השנה... תן את זה לה'!!!

זה מתוק!!! זה אהוב לה'... תן לה' את ההופעה המתוקה הזו... אל תתעקש להתגבר עליה... לפעמים ניתן לראות צעיר שמקמט עוד יותר את המצח ונלחם עם עצמו במאמץ נואש להפגין כן איזשהו שליטה במצב... כן... אני מבין מה קורה פה... ואני עובד על זה... והנושא בטיפול...

לא!!! תן להרגשה של הדלים ורשים מקום אצלך... תן לה להתפשט בכל נימי נפשו... תופיע ככה מול מלך יושב על כסא רם ונשא... ומשם!!! מהמעמקים האלו תזעק... המלך!!! קראתי שמך ה' מבור תחתיות... אני הקטן והשפל ממליך אותך... ואז!!! ברגע שאתה מוכן לעמוד כפוף לפני ה' בכניעה ובהכנעה... אז מגיעים הפסוקים שמיד אחרי תקיעת שופר... אשרי העם יודעי תרועה... בשמך יגילון כל היום ובצדקתך ירומו!!! כי תפארת עוזמו אתה וברצונך תרום קרננו... שים לב: אתה לא נשאר כפוף... אתה לא נשאר דל ורש... פתאום הגב מזדקף והראש מתרומם... אבל ממי??? בצדקתך ירומו!!! ברצונך תרום קרננו... כן... בתפילת מוסף אני כבר מרגיש פחות נבון... מה קרה??? הסכמתי להתכופף... הסכמתי להופיע כנוע מול ה'... והוא ברצונו החליט להרים קרני!!! ובשמי תרום קרנו... בקיצור: לא להילחם ברגשות ההכנעה והמבוכה... תשאר ככה... תן!!! תן לרבש"ע את העונג להרים את קרנך... אל תעשה את זה במקומו...

כמה מילים לאלו שקשה להם בתפילה הארוכה...

כמה מילים לחברים שלי מספסל האפולסיביות... כן... הספסל הרועד כאחוז תזזית ללא הרף... אלו שהתפילה הארוכה בר"ה מטריפה את דעתם ומוציאה להם קרנים, ולפעמים זה גם מקרין לריאקציה עמוקה לתוך השנה... די... למה הש"ץ מושך... למה הוא סוחב כל מילה... שיזוז כבר...

אז ככה: עם כל ההשתתפות הכינה באלו שזה סיוט בשבילם. זה עדיין לא שווה מאמר... סו"ס ר"ה הוא יום רציני ומשמעותי מידי בשביל להשתתף בצערם של אנשים שה'מי יתיסר' שלהם מתחיל ונגמר בתפילה הארוכה... נו... סו"ס עדיין יש צרות גדולות יותר...

אז זהו!!! שבשבילי דווקא התפילות של ראש השנה ויו"כ, דווקא הם משמשים לנקודת אור בקצה המנהרה וקצה חוט בנושא הזה...

מה אני מתכוין??? בתור אחד שמאוד מזדהה עם התסכול הזה במשך השנה... שאין לי טיפת סבלנות למריחות ואני יושב על קוצים כל התפילה... אבל משום מה, דווקא בראש השנה לשם שינוי יש לי סבלנות ושלווה!!! ביום הזה אני לא על קוצים... ודווקא הסבלנות המפתיעה שיש לי בר"ה עוררה אותי לקצה חוט לנסות למצא פתרון למצוקה הקבועה שלי מה עושים מול החוסר סבלנות הכללית שיש לי ולחברי האפולסיביים מול האריכות בתפילה??? ?

אגב: זאת למודעי: לכל מי שלא (זכה להיות) - אפולסיבי... שלא תבינו לא נכון... לא מדובר פה באנשים שאין להם לחלוחית של ידישקייט והתפילה נעשית להם כמשאוי... ממש לא!!! מדובר פה בעובדי ה' לכל דבר ועניין... רק מדובר באופי מאוד 'קופצני' שכל עיכוב מיותר בתפילה... הופך את התפילה לעומס תנועה של שעתיים... אז ככה: **יצא לי יסוד מאוד ברור:**

כשאתה רואה אדם שנמצא והתמקם באיזשהו מקום... מאוד מאוד תלוי בשביל מה הוא כאן... אם הוא הגיע לכאן בשביל להיות!!! אז יש לו סבלנות אין

קץ!!! לעומת זאת אם הוא הגיע פה בשביל לבצע רשימה של סידורים ומטלות... אזי הוא קצר רוח באופן בלתי נסבל... **זה היסוד!!!**

לדוגמא: כשאני נאלץ ללכת לקניות!!! וזה הרי לא המקום הטבעי שלו... אני לא אמור להתמקם כאן... אז בשביל מה הלכתי??? כי יש לי רשימה של משימות, מכנסיים, נעליים, להחזיר את המכפלת, להפקיד צ'ק... ואני פשוט מסמן וי... מה הפלא שאני על קוצים... כי אני 'חולם' עוד להספיק את הכרטיס מעבר ולחזור... לעומת זאת אשה מגיעה לקניות... הכל שלי ורגוע... היא לא בלחץ... לא ממחרת לשום מקום... למה? איך אשה בבית אחת זוכה לכזו שלוה וסבלנות אין קץ שמיוחסת רק להלל הזקן??? מה התשובה?

זה בכלל לא סבלנות!!! היא לשם שינוי לא באה פה בשביל סידורים!!! היא בעיקר באה לכאן בשביל להיות... להסתובב... לראות!!! (הראיה שבסוף היא לא קנתה כלום... ומה שהיא קנתה היא החזירה...) ברגע שבאת פה בשביל להיות, אז הכל בסדר... אתה לא ממחרת לשום מקום... זו הסיבה שכשאני מגיע לבית שלי אני לא קצר רוח... למה??? כי זה הבית שלי... אני פה בשביל להיות פה! שתבין: גם בבית שלי, יכול להיות שיש לי כך וכך משימות לעשות בערב הזה... אבל זה לא סתירה שאני פה... הייתי פה לפני המשימות... ואשאר פה גם אחרי שאסיים אותם... ולכן אני לא ממחרת... כי באתי פה בשביל להיות, ולא בשביל לגמור!!!

וזה בדיקת הסוד הצבאי של המושג הקדוש שנקרא בית הכנסת!!!

כשאני רואה את השכן שלי הספרדי מגיע לבית הכנסת בחודש אלול בשעה 4 לפנות בוקר... ויש לו את כל הזמן שבעולם להגיד כל יום מחדש סליחות, ואח"כ קרבנות, אח"כ תפילה, אח"כ תפילין דר"ת, אח"כ הלכה יומית... ואח"כ חק לישראל... אני פשוט משתגע!!! מאיפה??? מאיזה חומר הוא קרוץ??? מאיפה יש לו את הסבלנות האינוסופית הזו ועוד לאורך כל חודש אלול?

ומה התשובה??? יש לך טעות!!! רואים שאתה אשכנזי... ולכן אתה מסתכל על זה בראש אשכנזי... מתי תבין שהספרדי האותנטי הזה... כשהוא הגיע לבית כנסת בחודש אלול... לא בטוח שהוא הגיע בשביל סליחות... וגם לא בשביל

תפילה... אלא מאי? הוא מגיע בגלל שהוא 'אשרי יושבי ביתך'!!! זה הבית שלו... הוא בחודש אלול נמצא חצי יום בבית הכנסת!!! זה הסדר יום!!! הוא פה!!! הוא פה בשביל להיות!!! הוא מתרווח על הכסא עם הריפוד האדום והוא הולך להתמקם פה לאורך השעות הקרובות... והוא לא ממהר לשום מקום!!!

אז בדיוק כמו שאתה כשהגעת הבייתה (או אם אתה בחור והגעת לחדר בפנימיה) התרווחת פה מתוך הכרה ש-פה אני הולך להתמקם בשעות הקרובות, רגע... מה אתה באמת הולך לעשות לאורך השעות הקרובות? לא יודע... קצת. אוכל... קצת קורא... קצת לומד... שר... לא משנה הסדר... וגם לא כ"כ משנה מה אני אעשה... דבר אחד ברור: אני הולך לשהות כאן לאורך כל הערב הקרוב... אז זהו שזה בדיוק הסוד הצבאי של היהודי הספרדי האותנטי מהדור הקודם... הוא בא פה בשביל להיות!!!

עכשיו: איפה נפל לי האסימון הזה...?

בתפילות של ראש השנה!!! כי שוב, במשך השנה, אני על קוצים בתפילה... למה? כי כשאני מגיע לשחרית, אני מגיע עם רשימת מטלות... תפילין, טלית, ברכות השחר, פסוקי דזמרה, יוצר אור, תק תק תק תק... אל תעכב אותי... תן לי לעמוד במשימות!!! אל תעשה לי פה פתאום פקק ועומס תנועה... אין לי סבלנות בשביל עיכובים שסתם יתקעו אותי פה מעבר למשימות הברורות של התפילה... ממילא כל עיכוב מפוצץ אותי!!! כל עיכוב הכי קטן מיד מוליד בתוך תוכי פקק... (כן... זה בדיוק כמו בכביש, שאם תשים לב: תוך שניות נהיה פקק... ולמה? כי יש כך וכך מאות מכוניות שכולם נוסעות אחת אחרי השניה בסרט נע... ממילא מספיק חסימת כביש של דקה וחצי, ויש לך כבר פקק של קילומטר וחצי!!! אותו דבר כאן: בתפילת שחרית קלאסית, יש לי רשימת משימות שאני צריך לעבור אותם לאורך השחרית הזו, וברגע שהגיע פה ש"ץ קצת רדום, מספיק שהוא האריך את התפילה בסה"כ בחמש דקות מתחילה ועד סוף, אבל אני כבר מרגיש את העומס תנועה... אבל כשמגיעים הימים הנוראים... פה פעם בשנה אני חש מלא ראותי את מה שמרגיש הספרדי הזקן הזה כל יום...

כשאני מגיע לבית הכנסת בראש השנה... דבר אחד מאוד ברור לי!!! היום אני הולך להיות כאן!!! היום אני מתמקם כאן!!! זה המקום שלי!!! ואני חושב

שלא צריך להיות קדוש ופרוש ונשגב בשביל להרגיש ככה... כי בינינו... מה יש לך לעשות בראש השנה? בינינו... לאיפה אתה ממחר? מה יעזור לך שתגמר התפילה? מה יש לך לחפש בר"ה מחוץ מבית הכנסת? ? ? הרי אפילו לישון אני משתדל לא לישון בר"ה... לשבת ולפטפט... 'אפילו אני מבין' שזה לא לגמרי לעניין (בודאי לא באופן 'רסמי') אז לאן אני ממחר? לאן אתה דוחף את התפילה? מה יעזור לך שהיא תגמר? ? ? הרי בלאו הכי אין!!! אין לי לאן למהרה!!! ואין לי לאן ללכת בראש השנה...

ולכן פה פתאום אני מרגיש את השלווה!!! בר"ה אין לי שום בעיה עם המריחה של הש"ץ... כי אני מצידי מנוי וגמור ושלם עם העובדה המוגמרת שהיום אני פה בשביל להיות פה!!! (לא נעים לומר: אבל פתאום נזכרתי שתחושה מאוד דומה הרגשתי גם בחידר ואולי גם בשי"ק... שם זה היה הפעם ה'אחרונה' שלא היה איכפת לי שהתפילה ארוכה, כי ידעתי שב'כלא' הזה אני בלאו הכי הולך לרצות את כל היום הקרוב... אז מה איכפת לי... אין לי סיבה לרצות לגמור... ואגב: זו הסיבה בשי"ק לכולם יש סבלנות, וגם לילדים... כי בלאו הכי הם הולכים להיות פה במשך השעות הקרובות...).

ולכן ידידי היקר: אתה ששנה שעברה התקשרת אלי והתלוננת שהתפילה יותר מידי ארוכה ולא היה לי יותר מידי מה לענות לך ולכן הצעתי לך: לך תחפש את המניין הכי 'תיק תק' בעיר... אז זהו שלא!!! כעת אני חוזר בי!!!

ההיפך הגמור!!! תגיע לבית הכנסת מתוך נקודת הנחה ברורה: היות והיום ר"ה... ביום הזה בית הכנסת זה הבית שלי... היום אני מתמקם פה!!! ותגיע מצויד... תביא איתך תהילים, טישו... טרמוס... מגבת, ואולי גם אקמול... תגיע עם כמה שקיות לבית הכנסת... ברוכים הבאים, אני היום פה... (וזה לא בדיחה... זה באמת ככה...) עכשיו: היות ואתה כבר בלאו הכי פה!!! והרי בר"ה יש עניין להגיד את כל התהילים... וגם יש עניין להשלים את הפיוטים שמדלגים עליהם... וגם ללמוד שערי תשובה... וסתם ככה יש עניין לדבר עם ה' לכה"פ שעה מינימום... אז אם אני כבר בלאו הכי הולך להתמקם פה... אז אם הש"ץ קצת מושך... זה לא אמור להיות איכפת לך... מבחינתך זה כמו שאתה כעת בבית מחכה למקרוגל או לקומקום שיגמור להרתיח... או יותר מדויק: בא נשאל ככה: מה קורה כשאתה

יושב בבית ומחכה לערב שיגמר (שהרי אסור ללכת לישון לפני 12 בלילה)?? נו... מה אתה עושה? קורא עיתון... מנשנש עוד משהו... נכון...? אז הנה... על אותו משקל: בר"ה היות והבית שלי זה בית הכנסת!!! אז אם הש"ץ קצת מתעכב... אז מקסימום אני קורא איזה שערי תשובה... מנשנש עוד איזה פרק תהילים... בלי לחץ!!! אין פה מספר דפים שצריך לדפדף ואז מסיימים ויוצאים מבית הספר... לא!!! זה הבית שלי... גם כשיגמרו את התפילה... פה אני נמצא!!! אני מגיח לשעתיים לבית או לחדר אוכל... אבל פה המקום שלי!!!

כמדומני שהשינוי תפיסה הקטן הזה יכול להפוך לך את ר"ה... אבל לא רק!!! זה בעיקר יכול לשמש לנו כקצה חוט איך להאזיב עלינו את השחרית השגרתית והכ"כ זנוחה ולא מטופלת...

ואולי ניקח מזה לכל השנה כולה... 'אשרי יושבי ביתך' שזה יהיה הבית שלי.

